

Si Kristo, ang Sabbath at ang Kataas-taasan ng Mensahe ng 1888

A.T Jones
Panimulang salita ni Adrian Ebens

Si Kristo, ang Sabbath at ang Kataas-taasan ng mensahe ng 1888

Inilimbag ni

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia-philippines.com

February 2016

Mga Nilalaman

Paunang salita	5
Sermon 17 – Ang Pagpapala ni Abraham at ang Layunin ng Batas	7
Sermon 18 – Kung Saan Nag-iiba ang Kasalanan, Ang Biyaya ay Higit na Umaapaw	24
Sermon 19 – Sabbath bilang Tanda ng Lumikha	42
Sermon 20 – Ang Espiritu ni Kristo sa pamamagitan ng Sabbath	53

Paunang salita

Sa pagtatapos ng 1892, nagbigay si Ellen White ng isang kahanga-hangang anunsyo sa mga taimtim na naghahanap ng katotohanan at isang babala sa mga nag-aalangan.

*Ang panahon ng pagsubok ay dumating na, **sapagkat ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel ay nagsimula na sa paghahayag ng katuwiran ni Cristo, ang Manunubos na nagpapatawad ng kasalanan. Ito ang simula ng liwanag ng anghel na ang kaluwalhatian ay pupuno sa buong lupa.** RH, November 22, 1892 par. 7*

Pagkalipas ng tatlong buwan sa Sesyon ng Pangkalahatang Kumperensya noong 1893, ang guro ng katuwiran ayon sa katuwiran ay nagpadala ng isang napakahalagang mensahe sa pamamagitan ni Elder A.T. Jones. Ang kanyang mga sermon 17-20 ay nagpapakita ng isang mahalagang pagkakasunod-sunod ng gawain ng Espiritu upang hatulan tayo sa kasalanan, katuwiran at paghatol na nagtatapos sa tatak ng Diyos sa pamamagitan ng Sabbath.

Ang gawaing paghahanda ay isinagawa sa mensahe ni E.J. Waggoner na nagpapakita ng biyaya ng walang hanggang tipan simula sa Genesis. Ang mensaheng ito ay mas lubusang naghayag ng Kautusan ng Diyos bilang ang perpektong guro upang dalhin tayo kay Cristo. Ang mga pananaw sa dispensasyonal ng mga tipan ay pumipigil sa gawaing ito ngunit ngayon sa liwanag ng walang hanggang tipan, ang daan ay nalinis para sa Espiritu ng Diyos na ibuhos mula sa mismong puso ng batas ng Diyos – ang Sabbath. Ang Sabbath ay tanda ng pagpapabanal dahil sa panahong ito ang Espiritu ni Cristo ay ibinubuhos nang sagana sa mga mahihirap sa Espiritu na nagdadalamhati para sa kanilang mga kasalanan ngunit nagtitiwala sa mga merito o kabutihan ni Cristo. Ang batas ng Diyos ay lubos na humahatol sa kasalanan ngunit sa mismong lugar kung saan nananagana ang kasalanan, ang biyaya ay lalong nananagana at ito ay nananagana nang lubos sa kapahingahan na matatagpuan sa Sabbath na ang gawaing ito ay natapos mula pa sa pagkakatatag ng mundo.

Dalangin ko na maingat ninyong sundin ang pagkakasunod-sunod ng mga kaisipan sa mga sermon na ito at hawakan ang Espiritu ng Sabbath sa buong kapuspusan nito matapos ninyong makilala ang inyong malaking pangangailangan sa buong kapuspusan nito sa harap ng walang hanggang batas ng Diyos sa buong kapuspusan nito. Ang mga sermon na ito ay isang pangunahing bahagi ng simula ng malakas na sigaw mahigit 120 taon na ang nakalilipas. Ngayon na nalampasan na natin ang ikatlo at ikaapat na henerasyon ng pagtanggì sa mensaheng iyon, tiyak na panahon na upang dinggin ang mensaheng ito at mabuklod ng Espiritu ng Diyos sa pamamagitan ng

Sabbath. Nawa'y marinig natin sa mga mensaheng ito ang tinig ng kasintahang lalaki sa ating mga kaluluwa sa pangalawang pagkakataon.

ANG MENSAHE NG IKATLONG ANGHEL – Sermon 17

Ang Pagpapala kay Abraham at ang Layunin ng Kautusan

Ni A. T. Jones. Feb 26, 1893.

Ang huling talata na nasa harap natin sa nakaraang aralin ay nasa ikatlong kabanata ng Galacia, mga talata 13 at 14. Ngayon, maging ito man ay ang pangako ng Espiritu sa indibidwal sa kanyang sariling karanasan, o ang pangako ng Espiritu sa pagbubuhos nito sa buong simbahan, pareho lang ang lahat. Walang sinuman ang makakamit nito nang hindi muna natatanggap ang pagpapala ni Abraham. Ang sinumang walang pagpapala ni Abraham ay hindi makakamit ang Banal na Espiritu. Dahil mababasa natin sa Roma 4, "Tinanggap niya ang tanda ng pagtutuli, isang tatak ng katuwiran ng pananampalataya na taglay niya noong siya ay hindi pa tuli." Kung ano talaga ang pagtutuli, matutuklasan mo sa pamamagitan ng pagtingin sa ika-30 kabanata ng Deuteronomio at sa ika-6 na talata:

"At tutuliin ng Panginoon mong Diyos ang iyong puso, at ang puso ng iyong binhi upang ibigin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso mo at nang buong kaluluwa mo upang ikaw ay mabuhay." Ngayon, itama ang Roma 5:5. Matapos sabihin na tayo ay inaaring-ganap sa pamamagitan ng pananampalataya at "mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo: Sa pamamagitan din niya ay mayroon tayong pagpasok sa pamamagitan ng pananampalataya sa biyayang ito kung saan tayo ay nakatayo, at nagagalak sa pag-asa ng kaluwalhatian ng Diyos"; pagkatapos ay sinabi niya, (talata 5): "At ang pag-asa ay hindi humihiya; sapagkat ang pag-ibig ng Diyos ay ibinubuhos sa ating mga puso sa pamamagitan ng Espiritu Santo na ibinigay sa atin." Ngayon, sa atin, ibinubuhos ng Espiritu Santo sa puso ang pag-ibig ng Diyos; ngunit sinabi niya rito, "tutuliin ko ang iyong puso . . . upang ibigin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso mo, at nang buong kaluluwa mo." Ang tanging paraan upang mahalín natin ang Panginoon nang buong puso at nang buong kaluluwa, ay sa pamamagitan ng pag-ibig ng Diyos na itinanim sa puso at sa kaluluwa, na nagpapabalik-loob sa tao sa Diyos. At "ang pag-ibig ay ang katuparan ng kautusan."

Ang "ibigin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso mo, at nang buong kaluluwa mo, at nang buong pag-iisip mo," at "nang buong lakas mo" ang una sa lahat ng mga utos: "At ang pangalawa ay katulad nito, libigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili. Sa dalawang utos na ito nakasalalay ang lahat ng kautusan at ang mga propeta." Ang pagtutuli ng puso ay ang kalagayan ng puso kung saan natin "iibigin ang Panginoon" na ating Diyos, "nang buong puso at nang buong kaluluwa." Kung

gayon ay makikita mo na ang pagtutuli na ito sa laman kay Abraham ay isang tanda lamang, isang tanda, na kanilang nakita noong panahong tinuturuan sila ng Diyos sa pamamagitan ng mga aral na may layunin—isang tanda na kanilang nakikita, na nagpapahiwatig ng hindi nila nakikita. At samakatuwid, ang pagtutuli sa laman ay ang tanda, "isang tatak ng katuwiran ng pananampalatayang taglay niya," bago siya tuliin. Ito ay tanda lamang, sa panlabas, ng gawain ng Banal na Espiritu, na siyang tumuli sa puso. Ibinubuhos ng Banal na Espiritu ang pag-ibig ng Diyos sa puso, ngunit walang taong makakatanggap ng pangako ng Espiritu kung hindi taglay ang pagpapala ni Abraham—ang katuwiran ng Diyos, na sa pamamagitan ng pananampalataya.

Kung gayon, ang taong nakakaalam na naniniwala siya sa Diyos ay maaaring humingi nang may lubos na kumpiyansa para sa Banal na Espiritu. Hindi ang taong nag-iisip na naniniwala siya sa Diyos; may bahagi ng oras na ginagawa niya, may bahagi ng oras na hindi niya ginagawa; may bahagi ng oras na iniisip niyang ginagawa niya; may bahagi ng oras na hindi niya alam kung ginagawa niya o hindi. Hindi iyan paniniwala sa Diyos, ngunit nais ng Panginoon na malaman natin na naniniwala tayo sa Diyos. Nais Niyang malaman natin iyan at magkaroon tayo ng bagay na iyon na matibay at matatag gaya ng ating pamumuhay. Kung gayon, sinasabi ko na ang taong nakakaalam na naniniwala siya sa Diyos ay maaaring humingi nang may lubos na kumpiyansa para sa Espiritu ng Diyos, at tanggapin ito sa pamamagitan ng pananampalataya, sapagkat "kung hihingi kayo, kayo ay tatanggap." Sinabi Niya iyon. Ngunit dapat tayong humingi ayon sa Kanyang kalooban. Ngunit hindi ayon sa Kanyang kalooban na ibigay ang Banal na Espiritu sa sinumang walang pagpapala ni Abraham, at tulad ng sa indibidwal, gayundin sa simbahan: Kapag ang bayan ng Diyos ay umabot sa lugar kung saan alam nilang naniniwala sila sa Diyos, maaari silang humingi nang may lubos na kumpiyansa para sa [400] pagbuhos ng Banal na Espiritu at maghintay nang may lubos na kumpiyansa at pananampalataya na matatanggap nila ito at tatanggapin nila. Iyan ay isang katotohanan. Ngayon, pag-aralan natin nang kaunti pa ngayong gabi, kung paano natin malalaman na ang pagpapala ni Abraham ay atin at kung paano natin malalaman na may lubos na kumpiyansa ay maaari nating hilingin sa Panginoon na ibigay sa atin ang Kanyang Banal na Espiritu at pagkatapos ay maghintay lamang sa Kanyang sariling takdang panahon at matatanggap natin ito ayon sa Kanyang sariling kagustuhan--hindi tayo nababahala kung tatanggapin ba natin ito o hindi. Gusto nating matutunan kung paano ang lahat ng pag-aalala kung matatanggap ba natin ang Banal na Espiritu o hindi--matutunan kung paano iyon maaalis sa atin at pagkatapos ay maihaharap natin ang ating mga kahilingan sa Panginoon nang may pananampalataya, umaasang matanggap ito, inaasahan lamang iyon at wala nang iba pa at naghihintay lamang sa Kanya na

ibigay ito sa Kanyang sariling takdang panahon, habang tayo ay humihingi at naghahanap pa rin sa Kanya upang mangyari ito.

Sinasabi ko sa inyo, mga kapatid, kapag narating natin ang lugar na iyan, hindi na magiging mahirap para sa ating lahat na "magkaisa sa isang lugar." Ngayon, sa pulong na ito, kapag narating natin ang kalagayang iyon—ang lugar na iyon kung saan alam natin na naniniwala tayo sa Diyos at alam natin na maaari tayong humingi nang may lubos na kumpiyansa para sa Banal na Espiritu, magiging madali para sa bawat isa sa atin—at magiging ganoon din—ang magkaisa sa isang lugar, sa tuwing may pulong. Ang totoo, ang bawat isa ay matatakot na lumayo, dahil kung siya ay malayo sa alinman sa mga pulong na ito at matupad ang pangako ng Banal na Espiritu, hindi niya ito makakasama. Ang bawat isa ay narito at naghihintay at nagbabantay sa Panginoon na gawin ang Kanyang sinasabi, kapag handa na Siya. Hindi ba ninyo nakikita kung paano niyan pagsasama-samahin ang lahat sa isang lugar? Gagawin nito iyon.

Siyempre, kung ang gawain ng Panginoon ay tatawag sa atin palayo sa isang pagpupulong ayon sa pagkakasunud-sunod ng ating gawain at ng kaayusan ng Panginoon, at ang Banal na Espiritu ay ibubuhos habang tayo ay wala, matatanggap natin ito kahit papaano, saanman tayo naroon. Ngunit hindi ganito ang mangyayari sa mga taong malayo sa pagpupulong dahil sa kanilang sariling mga hilig. Natatakot akong mapalayo sa alinman sa ating mga pagpupulong dito. Natatakot akong mapalayo sa mga pagpupulong na ito sa umaga. Sapagkat hindi ko masabi kung saang pagpupulong maaaring ibubuhos sa atin ang Espiritu. Hindi ako puwedeng makipagsapalaran na umabsent.

Ngayon, ating talakayin ang mga Kasulatan at basahin kung paano tayo inakay ng Panginoon at gagabayan Niya ang bawat isa patungo sa lugar na iyon ngayong gabi, kung pupunta kayo. Kung magsisimula kayo kung saan ako nagsimulang magbasa, gagabayan tayo ng Panginoon nang diretso. Huwag na nating kuwestiyunin kung paano iyon mangyayari. Kapag nagsalita ang Panginoon, iyon na ang katapusan ng buong kwento, anuman ang sabihin Niya; iyon na ang katapusan nito, at sasabihin natin "Panginoon, ganoon nga." Ngayon, sama-sama tayong pumunta ngayong gabi at darating tayo sa lugar na iyon kung saan malalaman ng bawat isa sa atin na naniniwala tayo sa Diyos at mayroon tayong pagpapala ni Abraham at pagkatapos ay maaari nating hingin sa Diyos ang Kanyang Espiritu nang may lubos na kumpiyansa at maghintay na matanggap ito, habang ibinibigay Niya ito sa Kanyang sariling takdang panahon.

Tingnan natin kung ano ang ginawa ng Panginoon at kung paano Siya gumagawa at kung paano Niya tayo dinadala sa lugar na iyon. Simulan natin kung saan Siya nagsimula. Babasahin muna natin mula sa Efeso 1:3-6. Dinadala tayo nito sa punto kung saan nagsimula ang Diyos tungkol sa atin, at iyon ang magiging pinakamatagal na panahon na kailangan nating balikan. Ang ikatlong talata:

"Purihin ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na siyang nagpala sa atin ng lahat ng espirituwal na pagpapala sa mga makalangit na lugar kay Cristo." Ano ang Kanyang "ginawa"? [Kongregasyon: "Pinagpala tayo."]. Ganoon ba? [Kongregasyon: "Oo."]. Ginawa na ba ito? [Kongregasyon: "Oo."]. Ilang pagpapala ang Kanyang pinagpala sa atin? [Kongregasyon: "Lahat ng espirituwal na pagpapala."]. Lahat ng pagpapalang mayroon Siya? Ibinigay Niya sa ating lahat? [Kongregasyon: "Oo."]. Paano? [Kongregasyon: "Kay Cristo."]. Kay Cristo. Kung gayon, sa pagbibigay kay Cristo, ano ang ibinigay ng Diyos? [Kongregasyon: "Lahat ng espirituwal na pagpapala."]. Lahat ng espirituwal na pagpapalang mayroon Siya.

Kung gayon, kapag tayo ay naniniwala kay Jesucristo, hindi ba't pinagpala tayo? Hindi ba't nasa atin na ang lahat ng pagpapala na mayroon ang Panginoon? Kung gayon, ano ang mag-aabala sa atin? Ang isang taong pinagpala nang ganoon, wala na ba siyang ibang mararamdaman kundi ang maging masaya? [Kongregasyon: "Hindi."]. Maaari ba siyang malungkot? [Kongregasyon: "Hindi."]. Maaari ba siyang magtampo dahil hindi maayos ang mga bagay-bagay? [Kongregasyon: "Hindi."]. Maayos naman ang mga ito sa anumang paraan. Anuman ang mangyari, hindi nila maaalis ang kanyang mga pagpapala. "Lahat ng bagay ay nagkakalakip na gumagawa para sa ikabubuti ng mga nagmamahal sa Diyos."

Ngunit ang ikaapat na talata ang partikular na nais kong basahin: "Ayon sa pagkapili Niya sa atin." Pipiliin ba Niya tayo? [Kongregasyon: "Pinili Niya tayo."]. Pinili ba Niya tayo? [Kongregasyon: "Oo."]. Kailan Niya ito ginawa? [Kongregasyon: "Bago pa man itatag ang sanlibutan."]. Salamat sa Panginoon! "Bago pa man itatag ang sanlibutan" Pinili Niya tayo. [Kongregasyon: "Purihin ang Panginoon!"] Ngayon, sasabihin mo ba ang "amen" diyan sa bawat pagkakataon? [Kongregasyon: "Amen!"] Hindi ko ibig sabihin na ngayon lang. Sasabihin mo ba ito sa lahat ng oras? [Kongregasyon: "Oo."]

Gaano katagal mananatili ang Kasulatang iyan doon? [Kongregasyon: "Magpakailanman."]. Kung gayon, gaano katagal magiging totoo na "hinirang niya kayo bago pa man itatag ang sanlibutan?" [Kongregasyon: "Palagi."]. Kung gayon, gaano katagal kayong mag-aabala na malaman kung kayo ay sa Panginoon o hindi? Hindi ba't pinili Niya kayo? Hindi ba't pinili Niya kayo? [Kongregasyon: "Oo."]. Para

saan Niya ito ginawa? Dahil gusto Niya tayo? Ginawa ba Niya? [Kongregasyon: "Oo."] Pinili Niya ako dahil gusto Niya ako at aariin Niya ako. Hindi ko Siya aagawin at bibiguin ang Kanyang pagpili. Pinili Niya tayo, hindi ba [401] Siya? [Kongregasyon: "Oo."] "Bago pa man itinatag ang sanlibutan." Ngayon ang natitirang bahagi ng talatang iyon: "Upang tayo'y maging banal at walang kapintasan sa harapan Niya sa pag-ibig." Ang Kanyang pinagpalang layunin ay, nais Niya tayong "maging banal at walang kapintasan sa harapan Niya sa pag-ibig." Kung gayon ay maaari natin Siyang hayaang gawin ang Kanyang sariling paraan, dahil ito ang ating walang hanggang kaligtasan na hayaan Siyang gawin ito.

Susunod na talata: "Yamang itinalaga Niya"--itinalaga ang tadhana na nais Niyang marating natin, matagal na bago pa man. Ang tadhana na itinakda ng Diyos para sa tao ay sulit na taglayin. "Na tayo'y itinalaga Niya nang una pa man sa pagkukupkop na gaya ng mga anak sa pamamagitan ni Jesucristo sa ganang Kaniya, ayon sa mabuting kalooban ng Kaniyang kalooban." Bakit Niya ginawa iyon? Hindi dahil tayo'y napakabuti, kundi dahil Siya'y napakabuti; hindi dahil tayo'y lubos na nakalulugod sa Kaniya, kundi dahil sa mabuting kalooban ng Kaniyang sariling kalooban. Siya mismo ang gumawa nito. Kaya Niya ginawa iyon.

Talata 6: "Sa kapurihan ng kaluwalhatian ng Kanyang biyaya kung saan tayo'y tinanggap sa Minamahal." Ngayon ano ang masasabi mo diyan? [Kongregasyon: "Amen."] Kailan Niya ginawa iyon? [Kongregasyon: "Bago pa man itatag ang sanlibutan."] Eksakto. "Bago pa man itatag ang sanlibutan." Sinasagot niyan ang lahat ng ideyang ito tungkol sa kung mayroon tayong magagawa upang mabigyang-katwiran o hindi. Ginawa Niya ang lahat ng ito bago pa tayo magkaroon ng pagkakataong gumawa ng anuman--bago pa man tayo ipanganak--bago pa man nilikha ang sanlibutan. Hindi ba ninyo nakikita na ang Panginoon ang gumagawa ng mga bagay-bagay, upang tayo ay maligtas at upang mapasaatin Siya?

Ngayon, tingnan ninyo ang Kanyang ginawa: 1. "Binasbasan Niya tayo ng lahat ng pagpapalang espirituwal" kay Cristo. 2. "Pinili Niya tayo sa kanya bago pa man itinatag ang sanlibutan." 3. "Itinalaga Niya tayo nang una pa sa pagkukupkop bilang mga anak sa pamamagitan ni Jesucristo." 4. At "Tinanggap Niya tayo sa Minamahal." Oo, natutuwa ako rito. Alam kong totoo iyon. [Kongregasyon: "Amen."] Hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Sapagkat sinasabi Niya. Sinasabi Niya. Narito kung gayon ang apat na bagay na maaari nating maging walang hanggang sigurado.

Isang karagdagang salita tungkol sa mga biyayang ibinigay sa atin ng Panginoon. Taglay natin ang lahat ng biyayang mayroon ang Diyos, kapag tayo ay naniniwala kay Jesucristo. Kung gayon, atin na ang mga ito. Hindi natin kailangang maging

masyadong maingat sa pananalangin para sa mga biyayang mayroon tayo. Hindi ba't mas makabubuti, sa palagay ninyo, na gugulin natin ang ating oras sa pagpapasalamat sa Kanya para sa mga biyayang mayroon tayo, kaysa sa paghingi sa Kanya ng mga biyayang iyon? Ano ang hitsura nito? Alin sa palagay ninyo ang mas mainam, ang magpasalamat sa Panginoon para sa mga biyayang ibinigay na Niya, o ang humingi sa Kanya na bigyan tayo ng ilan, kung wala na Siyang maibibigay? Ngayon, alin ang mas mainam? [Kongregasyon: "Ang magpasalamat sa Kanya."]

Ibinigay Niya sa atin ang lahat ng mga pagpapalang mayroon Siya kay Cristo. Sabi ni Cristo, "Ako'y sumasainyo." Mga kapatid, ating kainin ang mga pagpapalang ito. Taglay natin ang mga ito, at atin ang mga ito. Sa gayon, makakasiguro tayo sa lahat ng oras na taglay natin ang lahat ng espirituwal na pagpapalang ito. Makakasiguro tayo sa lahat ng oras na pinili Niya tayo. Sinasabi Niya na pinili Niya tayo. Makakasiguro tayo sa lahat ng oras na itinalaga Niya tayo para sa pag-aampon ng mga anak.

Makatitiyak tayo sa lahat ng oras na ginawa Niya tayong katanggap-tanggap sa Minamahal. Makatitiyak tayo sa lahat ng mga bagay na ito, sapagkat sinasabi ng Diyos at ito nga. Kung gayon, hindi ba't isa itong patuloy na piging mismo? Ngayon ay ginawa Niya ang lahat ng iyan at ginawa Niya ito nang malaya. Para sa ilang tao Niya ginawa ito? [Kongregasyon: "Lahat."] Bawat kaluluwa? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."] Ibinigay Niya ang lahat ng pagpapalang mayroon Siya sa bawat kaluluwa sa mundong ito; Pinili Niya ang bawat kaluluwa sa mundo; Pinili Niya Siya kay Cristo bago pa man itatag ang mundo, itinalaga Niya siya para sa pag-aampon bilang mga anak at ginawa siyang katanggap-tanggap sa Minamahal, hindi ba? [Kongregasyon: "Opo."] Siyempre ginawa Niya.

Magbabasa tayo ng iba pang mga talata tungkol diyan ngayon. Ang nais kong sabihin ngayon ay walang sinuman ang maaaring magkaroon ng mga bagay na ito at malaman na ang mga ito ay kanya nang walang sarili niyang pahintulot. Hindi ipipilit ng Panginoon ang alinman sa mga bagay na ito sa isang tao, kahit na ibinigay na Niya ang mga ito, hindi ba? [Kongregasyon: "Hindi."] Ito ay isang kooperasyon, alam mo. Ibinubuhos ng Diyos ang lahat sa isang kamangha-manghang kaloob, ngunit kung hindi ito kukunin ng isang tao, hindi siya pipilitin ng Panginoon na magkaroon ng kahit kaunti nito. Bawat taong kukuha nito, lahat ng ito ay kanya. Doon pumapasok ang kooperasyon. Kailangan ng Panginoon ang ating kooperasyon sa lahat ng bagay.

Ngayon, ating balikan ang Tito 2:14, kung saan sinasabi ng Panginoon, "na siyang nagbigay ng kanyang sarili para sa atin." Iyan din ay pangdaan din, hindi ba? Tapos na iyan. Ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa ilang tao? [Kongregasyon: "Lahat."] Ilang tao sa mundo ang makakabasa ng tekstong iyan at "magsasabing ang ibig

sabihin niyan ay ako"? Bawat kaluluwa sa mundo. Saanman tayo pumunta, kung gayon, sa mundong ito at makahanap ng isang tao, mababasa natin sa kanya na "Ibinigay ni Cristo ang kanyang sarili para sa inyo," hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ibinigay Niya ang kanyang sarili para sa inyo, kung gayon. Iyan ang halagang tinutukoy ni Pedro sa 1 Ped. 1:18-20: "Yamang nalalaman ninyo na kayo'y tinubos hindi ng mga bagay na nasisira, gaya ng pilak at ginto, mula sa inyong walang kabuluhang pamumuhay na tinanggap sa pamamagitan ng tradisyon mula sa inyong mga ninuno; kundi ng mahalagang dugo ni Cristo, gaya ng sa isang kordero na walang kapintasan at walang dungis: Na siyang tunay na itinalaga bago pa man itatag ang sanlibutan."

Ngayon, nais nating malaman ng bawat indibidwal kung saan siya nakatayo. "Ibinigay niya ang kanyang sarili para sa akin." Iyan ang nakasaad sa Gal. 2:20: "Ang buhay na ikinabubuhay ko ngayon sa laman ay ikinabubuhay ko sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Diyos, na umibig [402] sa akin, at ibinigay ang kanyang sarili para sa akin." Ilang tao sa mundo ang makakabasa niyan at magsasabing ako ang tinutukoy niyan? [Kongregasyon: "Bawat isa."] "Minahal niya ako at ibinigay ang kanyang sarili para sa akin. Iyan ang halagang ibinayad. Pagkatapos ay binili niya ako, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Binili ka niya? [Kongregasyon: "Oo."]

Kung hahayaan mo man o hayaan ko Siyang makuha tayo, hindi iyan ang tanong ngayon. Ano ang ginawa Niya? Ano ang ginawa Niya? [Kongregasyon: "Binayaran na ang halaga."] Bago pa man itatag ang mundo ay binili na Niya ako, hindi ba? At ikaw? Kung gayon, kanino tayo? [Kongregasyon: "Sa Panginoon."]

Kung gayon, mayroon bang posibilidad na magduda ka kung ikaw ay sa Panginoon? Paano ang isang taong gustong maging sa Panginoon at inamin ang kanyang mga kasalanan--paano siya magduda kung siya ay sa Panginoon o hindi? Ito ay sa pamamagitan lamang ng lubusang pagtalikod sa salita ng Diyos at hindi paniniwala rito at pagsasabing ang Panginoon ay nagsinungaling. Hindi ba't iyon lamang ang paraan na magagawa niya ito? "Ang hindi naniniwala sa Diyos ay ginawa siyang sinungaling." Kung gayon, ang tanging paraan na maaaring magduda ang isang tao kung siya ay sa Panginoon o hindi ay sa pamamagitan ng pagtalikod sa salita ng Diyos at pagsasabing ang Panginoon ay nagsisinungaling. Iyon lamang ang paraan na magagawa niya ito. Dahil para sa isang tao, ang pagdududa ay ginagawa iyon; maaaring hindi niya gawin iyon sa napakaraming salita, ngunit kapag siya ay nagduda kung siya ay sa Panginoon, iyon ang kanyang nagawa. Hinayaan niya ang kawalan ng paniniwala na ibagsak siya at si Satanas upang makakuha ng kalamangan at walisin ang lahat. Ganoon nga.

Ngunit kahit na binili na tayo ng Panginoon, hindi Niya kukunin ang Kanyang binili nang walang pahintulot natin. May hangganan ang itinakda ng Diyos bilang pagtatakda ng kalayaan ng bawat tao at Siya mismo ay hindi kailanman lalagpas sa hanggananang iyon nang walang pahintulot natin. Iginagalang Niya ang kalayaan at dignidad na ibinigay Niya sa matatalinong nilalang, tao man o anghel. Iginagalang Niya ito at Siya mismo ay hindi lalagpas sa hangganan. Hindi Siya lalagpas sa hangganan nang walang pahintulot ng taong iyon. Ngunit kapag naibigay na ang pahintulot, saka Siya darating para sa lahat ng Kanyang pagkatao. Pagkatapos, magbubukas iyon ng mga pintuan ng baha at dadaloy papasok ang Panginoon. Ganoon nga.

Kung gayon, binili na Niya kayo, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Gusto ba ninyong maging sa Panginoon [Kongregasyon: "Oo."] Ngayon, mga kaibigan, gawin natin itong isang tunay na praktikal at Mga bagay na nahahawakan. Binili Niya tayo, hindi ba? Binayaran na Niya ang halaga para sa atin. Tayo ay sa Kanya ayon sa Kanyang kalooban. Ngayon, kapag naroon na ang ating kalooban, kanino tayo kung gayon? [Kongregasyon: "Sa Panginoon."] Ipinakita Niya ang Kanyang kalooban sa paksang iyan sa pamamagitan ng pagbabayad ng halaga, hindi ba? At kapag ipinaalam natin ang ating kalooban sa paksa sa pamamagitan ng pagsasabing, "Panginoon, iyan din ang aking desisyon; iyan din ang paraan ng aking kalooban, kung gayon gusto kong malaman kung paano sa sansinukob ay pipigil sa atin na maging sa Kanya. Kung gayon, malalaman ba ninyo na kayo ay sa Panginoon? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."] Kaya ninyo ba, ngayon? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."]

Oo, ipagpalagay na nagising ka sa umaga na masakit ang ulo at hindi maayos ang iyong panunaw sa gabi at medyo masama ang pakiramdam mo sa buong katawan at hindi ka maganda ang pakiramdam. Paano mo malalaman na ikaw ay sa Panginoon? [Kongregasyon: "Dahil sinabi Niya."] Ngunit ipagpalagay na nagising ka sa umaga at masaya at nakakatawa ang pakiramdam at sa pangkalahatan ay maganda ang pakiramdam. Paano mo malalaman na ikaw ay sa Panginoon? [Kongregasyon: "Dahil sinabi Niya."] Minsan sinasabi ng mga tao kapag tinatanong natin sila, "Napatawad na ba ang iyong mga kasalanan?" "Oo, kumbinsido ako na napatawad na ang mga ito nang ilang panahon." "Ano ang nakakumbinsi sa iyo?" "Pakiramdam ko ay napatawad na ang mga ito." Wala silang alam tungkol dito. Sa ganoong paraan, wala silang kahit isang maliit na ebidensya na napatawad na ang kanilang mga kasalanan. Aba, mga kapatid, ang tanging ebidensya na mayroon tayo na ang mga bagay na ito ay totoo ay ang sinabi ng Diyos. Iyan ang ebidensya. Huwag kang tumingin sa mga damdamin. Ang mga damdamin ay pabago-bago tulad ng hangin. Alam mong totoo iyon. Huwag kailanman bigyang-pansin ang mga ito. Hindi mo pakialam kung ano ang nararamdaman mo. Kapag sinabi ng Diyos, totoo iyon, nararamdaman ko man o hindi.

Ibibigay ko ulit ang ilustrasyong iyan. Naibigay ko na ito dati ngunit binibigyang-diin nito ang puntong ito, na ang pakiramdam ay walang kinalaman sa mga katotohanan. Ang doble dalawa ay apat, hindi ba? Alam mo na ganoon nga, ngunit may ilang mga tao sa mundo na hindi alam na ang doble dalawa ay apat. Ngunit kung sasabihin mo sa isang tao, at paniniwalaan niya ito, ano sa palagay mo ang mararamdaman niya? Sa palagay mo ba ay mararamdaman niya na parang binuhat at inikot siya sa isang uri ng kalahating siko at iniupo sa isang bagong lugar? Hindi. Ano nga ba ang kinalaman ng pakiramdam doon? Kung gayon, ano ang pakialam niya sa nararamdaman niya?

Hindi ibig sabihin noon na walang magiging karanasan bilang bunga nito, kundi sinasabi nito na kung hahanapin mo ang mga damdamin bilang ebidensya, hindi mo kailanman matatagpuan ang ebidensya, ngunit kung hahanapin mo ang salita ng Diyos para sa ebidensya, makukuha mo ang ebidensyang ibinibigay ng Diyos sa Kanyang salita; iyon ay, ang Kanyang sariling banal na kapangyarihan sa salitang iyon na mabisang gumagawa sa taong naniniwala.

Kung gayon, binili tayo ng Panginoon, hindi ba? Ngayon, para sa atin, hindi na natin kailangang magduda pa kung tayo ay sa Panginoon; ganoon ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ngunit may ilang tao sa mundo na wala, talaga, sa totoong karanasan at sa katunayan, kung pag-uusapan ang katuparan ng kasunduan; hindi nila isinuko ang kanilang sarili sa Panginoon at hindi praktikal na Kanya. Ginawa Niya silang Kanya sa pamamagitan ng pagbili; ngayon paano nila malalaman na sila ay Kanya [403] sa praktikal at tunay na paraan? Sa pamamagitan ng Kanyang salita. Sa pamamagitan ng pagpili para sa kanilang sarili na magkaroon nito sa ganoong paraan. Sa pamamagitan ng pagpili. Ang pahina 44 sa Steps to Christ ay nagbibigay ng buong pilosopiya nito; sinasabi nito kung paano isuko ang ating mga sarili sa Diyos. Sinasabi nito na ang iyong mga pangako at mga resolusyon ay parang mga lubid ng buhangin, at ang kaalaman sa iyong nasirang pangako at mga nawalang pangako, ay nagpapahina sa iyong tiwala sa iyong sariling katapatan. At panghuli:

" Ang kailangan mong maunawaan ay ang tunay na puwersa ng kalooban. Hindi mo maililigtas ang iyong sarili; hindi mo mababago ang iyong puso, ngunit maaari mong piliing maglingkod sa Kanya."

Kapag pinili ng tao na ilagay ang kanyang kalooban sa panig ng kalooban ng Diyos, saka lamang naisasakatuparan ang bagay na ito. Kung gayon, sa pagpili ng tao, sa praktikal na paraan, siya ay nagiging tunay na Panginoon. Kung gayon, hindi ba't sa pamamagitan ng sariling pahintulot ng tao sa pagpili ng paraan ng Panginoon, ang tao ay nagiging Panginoon sa praktikal na karanasan?

Pagkatapos, pagkatapos niyon, hindi ba ninyo nakikita na hangga't naroon ang inyong pagpili, hangga't naroon ang inyong hangarin na maging sa Panginoon, hindi ba ninyo nakikita na kayo nga ay sa Panginoon? Nakikita ba ninyo iyon? Sa tuwing isusuko natin ang ating mga sarili sa Kanya, ganoon nga. Ngunit ang ilan sa inyo ay matagal nang isinuko ang kanilang mga sarili, ngunit mula noon, kayo ay pinanghihinaan ng loob at iniisip kung kayo nga ba ay sa Panginoon o hindi.

Nais naming tuluyang mawala sa mga tao ngayong gabi ang pagdududa at tanong na iyan upang anuman ang lumitaw, hindi na kayo mag-aalala kung kayo nga ba ay sa Panginoon. Kung gaano katiyak na naroon ang iyong pagpili na maging sa Kanya, ikaw ay sa Kanya, sapagkat binili ka Niya noon pa man. Iyan ang bagay na aking hinahangad. Iyan ba ang iyong hinahangad? Dapat mong tanggapin ito kung sakaling makuha mo ito. [Kongregasyon: "Amen."] Sa gayon ay malalaman natin na tayo ay sa Panginoon.

Ngunit ngayon, minsan ay naririnig natin ang mga taong nagsasalita na para bang iyon ang magpapahintulot sa kasalanan. Hindi. Hindi nito magagawa iyon. Hindi. Ililigtas ka nito mula sa pagkakasala. Kapag ang isang tao ay napunta sa lugar na iyon at ang kanyang pagpili ay naroon na maging sa Panginoon, kung gayon ang Diyos ay gumagawa sa kanya kapwa sa pagnanasa at paggawa ng sarili niyang kabutihan, at siya ay isang Kristiyano. Gagawin siyang Kristiyano ng Diyos. Iyan ang banal na kapangyarihan na nasa bagay na ito. Walang pagpapahintulot ng kasalanan tungkol dito. Sa katunayan, ito lamang ang paraan upang maiwasan ang pagpapahintulot sa kasalanan. Anumang ibang pagpapahayag ay nagpapahintulot sa kasalanan. Anumang ibang pagpapahayag ay ginagawa lamang ang inirereklamo ng Panginoon--na Siya ay pinaglingkuran ng mga tao kasama ng kanilang mga kasalanan. Ano ang sinasabi ng Panginoon? "Pinapaglingkuran mo ako kasama ng iyong kasalanan." Isaia 43:24. Itigil natin ito. Hayaan ang ating kalooban at ang ating pagpili ay maging sa Panginoon sa bawat sandali ng ating mga malay na araw, at pagkatapos ay ito ay isang katotohanan.

Basahin natin ang talatang nagsasabing ganito. 1 Cor. 6:19 at ang mga huling salita ng talata: "Hindi kayo sa inyo." Ganoon nga, hindi ba? Wala akong pakialam kung sino ang tao, kanya ba siya? [Kongregasyon: "Hindi po, ginoo."] Binili siya ng Panginoon at kung hindi niya hahayaang makuha siya ng Panginoon, ninanakawan niya ang Panginoon ng pag-aari ng Panginoon. Iyan ang kasamaan nito. Bagama't hindi siya sinasadya at praktikal na pag-aari ng Panginoon, binili ng Panginoon ang bawat isa at sinumang taong tumangging makuha siya ng Panginoon, ninanakawan niya ang Panginoon ng kanyang binili at kung saan niya binayaran ang halaga at binibilang niya ang halagang bumili sa kanya bilang mas mababa kaysa sa kanyang sarili. Hindi ba't

iyon din ang parehong espiritu ni Satanang naghangad na itaas ang sarili kaysa sa Diyos sa langit? Ibinigay ng Panginoon ang Kanyang sarili para sa atin; kung gayon, kapag hindi ko Siya hahayaang makuha ako, sa mismong bagay na iyon ay itinuturing ko ang aking sarili na higit na mahalaga kaysa sa halagang ibinayad—ibig sabihin, higit na mahalaga kaysa sa Panginoon, at iyon ang parehong sarili na inilalagay ang sarili sa itaas ng Diyos sa lahat ng oras. Oh, hayaang mapasaatin ang pag-iisip na ito na kay Cristo, na naghubad sa Kanyang sarili upang ang Diyos at ang tao ay muling magkaisa sa isa.

""Hindi kayo sa inyong sarili," hindi ba? [Kongregasyon: "Hindi."] Hindi ba kayo natutuwa rito? Hindi ba kayo natutuwa na hindi kayo sa inyong sarili? Sinasabi niya, at totoo nga, hindi ba? Bakit? "Sapagkat kayo'y binili sa isang halaga." Binili niya tayo, samakatuwid, hindi tayo ating sarili, at sa harap ng lahat ng tao sa mundo na hindi sa kanila, ay ang taong nagpasakop ng kanyang sarili sa Panginoon na bumili sa kanya. "Kaya't luwalhatiin ninyo ang Diyos sa inyong katawan at sa inyong espiritu na sa Diyos." Kanino ang mga ito? [Kongregasyon: "Sa Diyos."] Ngunit hindi ko na kailangang magtagal pa sa mga talatang ito, mga kapatid. Ginagawa ninyo iyan, hindi ba? Pag-iisipan ninyo ang mga ito.

Ngayon nabasa na natin ang mga talata, "Ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa atin." Binili Niya tayo. Gaano karami tayo? [Kongregasyon: "Lahat tayo."] Kailan Niya ito ginawa? [Kongregasyon: "Bago pa man itatag ang sanlibutan."] Anong uri tayo ng mga tao bago pa itatag ang sanlibutan? Anong uri tayo ng mga tao noong binili tayo ng Diyos? Tayo ay tayo lamang; kung paano tayo narito sa sanlibutang ito. At binili Niya tayo, mga makasalanan, kung ano tayo? [Kongregasyon: "Oo."] Ngayon, binili Niya ba tayo? Sa totoo lang ngayon? Papunta na tayo sa isa pang kaisipan dito. Ngayon, binayaran ba Niya ang halagang iyon at binili tayo kung ano tayo? Mga makasalanan? [Kongregasyon: "Oo."] Masasamang nilalang at handang gumawa ng masasamang gawain? Handang gumawa ng masama? Hindi nagpapanggap na relihiyoso at ayaw talaga? Binili ba Niya tayo noon? [Kongregasyon: "Oo."] Ano ang binili Niya noon? Binili Niya tayo, at ang lahat ng mayroon tayo. At dahil binili Niya ang mayroon tayo; binili Niya ang ating mga kasalanan. Inilalarawan ito ni Isaias—mga sugat at pasa at nabubulok na mga sugat; walang anumang kagalingan. Totoo ba?

Narito ang isa pang teksto--Tito 3:3-7: "Sapagkat tayo rin naman noong unang panahon ay mga hangal, mga suwail, [404]pinaglilingkuran ang iba't ibang kalibugan at kalayawan, na namumuhay sa malisya at inggit, mga napopoot at nangapopoot sa isa't isa. Ngunit pagkatapos noon ay nahayag ang kabutihan at pag-ibig ng Diyos na ating Tagapagligtas sa mga tao, hindi dahil sa mga gawa ng katuwiran na ating

ginawa, kundi ayon sa kanyang awa ay inililigtas niya tayo, sa pamamagitan ng paghuhugas sa muling kapanganakan at pagbabago ng Espiritu Santo, na kanyang ibinuhos nang sagana sa atin sa pamamagitan ni Jesucristo na ating Tagapagligtas: upang, yamang tayo'y inaring-ganap sa pamamagitan ng kanyang biyaya, tayo ay maging mga tagapagmana ayon sa pag-asa ng buhay na walang hanggan." Ginawa niya ito; sinabi niya ito. Kung gayon, alam mo ba na ganoon nga? [Kongregasyon: "Oo."]

Ngayon, ipagpatuloy natin iyan nang kaunti pa. Ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa ating mga kasalanan, ngunit ang parehong kaisipan ay sumasaklaw sa lahat. Hindi Niya kukunin ang ating mga kasalanan--bagama't binili Niya ang mga ito--nang walang pahintulot natin. Tingnan ito nang kaunti pa, dala ang parehong kaisipan. "Ibinigay Niya ang Kanyang sarili." para kaninong mga kasalanan? [Kongregasyon: "Atin."] Kanino ang mga iyon? [Kongregasyon: "Atin."] Ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa kanila. Dahil atin ang mga iyon, kanino Niya ibinigay ang Kanyang sarili nang bilhin Niya ang mga ito? [Kongregasyon: "Sa atin."] Ibinigay Niya ang Kanyang sarili sa akin, para sa aking mga kasalanan? [Kongregasyon: "Oo."] Kung gayon, ang pagpili ay magpakailanman sa akin kung mas gugustuhin ko bang magkaroon ng aking mga kasalanan kaysa sa magkaroon Siya, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Iyan ang buhay na pagpili sa harap ko, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Iyan ba ang pagpipilian sa harap mo? [Kongregasyon: "Oo."] Alin ang mas gugustuhin mong magkaroon, ang iyong mga kasalanan o si Cristo? [Kongregasyon: "Kristo."] Kung gayon, mula ngayon, mayroon na bang anumang pag-aalangan na bitawan ang anumang bagay na ipinakita ng Diyos na kasalanan? Bibitawan mo ba ito kapag itinuro ito? Kapag itinuro sa iyo ang kasalanan, sabihin, "Mas gugustuhin ko pang si Kristo kaysa roon." At bitawan mo ito [Kongregasyon: "Amen."] Sabihin mo lang sa Panginoon, "Panginoon, ako na ang pipili ngayon. Ako na ang bibili. Ikaw na ang pipiliin ko. Wala na ito, at mayroon na akong mas mabuti pa." Salamat sa Panginoon! Kung gayon, saan sa mundo magkakaroon ng pagkakataon para sa sinuman sa atin na panghinaan ng loob dahil sa ating mga kasalanan?

Ngayon, ang ilan sa mga kapatid dito ay gumawa na rin ng mismong bagay na iyon. Pumunta sila rito nang malaya, ngunit ang Espiritu ng Diyos ay nagdulot ng isang bagay na hindi pa nila nakita noon. Ang Espiritu ng Diyos ay lumalim nang higit pa kaysa dati at nagsiwalat ng mga bagay na hindi pa nila nakita noon at pagkatapos, sa halip na pasalamatang ang Panginoon na nangyari nga iyon at hayaan ang buong masasamang gawain at pasalamatang ang Panginoon na mas marami silang natanggap mula sa Kanya kaysa dati, nagsimula silang panghinaan ng loob. Sinabi nila, "Ano ang gagawin ko? Napakalaki ng aking mga kasalanan." Doon ay hinayaan nilang

maglagay si Satanas ng ulap sa ibabaw nila at ibagsak sila sa panghihina ng loob at wala silang nakukuhang mabuti mula sa mga pagpupulong araw-araw.

Hindi ba't napakasama niyan? Hindi ba't napakasama na ang isang taong minahal ng Panginoon nang labis na ibigay ang Kanyang sarili para sa Kanya, ay kumilos nang ganoon sa Panginoon kapag nais ng Panginoon na ihayag ang higit pa tungkol sa Kanyang sarili? Mga kapatid, kung mayroon sa inyo na nawalan ng pag-asa, sumuko na tayo. Kung ang Panginoon ay nagbanggit sa atin ng mga kasalanan na hindi natin naisip noon, ipinapakita lamang nito na Siya ay bababa sa kailaliman at aabot Siya sa kailaliman sa wakas at kapag natagpuan Niya ang huling bagay na marumi o hindi dalisay at hindi naaayon sa Kanyang kalooban at ibinangon iyon at ipinapakita iyon sa atin at sinasabi natin, "Mas gugustuhin ko pang makasama ang Panginoon kaysa doon," kung gayon ang gawain ay kumpleto na at ang tatak ng buhay na Diyos ay maaaring mailagay sa katangiang iyon. [Kongregasyon: "Amen."] Alin ang mas gugustuhin ninyo, isang katangian--[May isang tao sa kongregasyon na nagsimulang pumuri sa Panginoon at ang iba ay nagsimulang tumingin sa paligid.] Huwag na lang. Kung mas marami sa inyo ang magpapasalamat sa Panginoon para sa kung ano ang mayroon kayo, magkakaroon ng mas maraming kagalakan sa bahay na ito ngayong gabi.

Alin ang mas pipiliin ninyo, ang kabuuan, ang ganap na kapuspusan ni Hesukristo o ang magkaroon ng mas kaunti pa roon na may ilan sa inyong mga kasalananang natatakpan na hindi ninyo kailanman nalalaman? [Kongregasyon: "Ang Kanyang kapuspusan."] Ngunit hindi ba ninyo nakikita, sinabi sa atin ng mga Patotoo na kung may mga mantsa ng kasalanan doon, hindi natin maaaring matanggap ang tatak ng Diyos. Paano nga ba mailalagay sa atin ang tatak ng Diyos, na siyang bakas ng Kanyang perpektong karakter na nahayag sa atin, kung may mga kasalanan sa paligid natin? Hindi Niya maaaring ilagay ang tatak, ang bakas ng Kanyang perpektong karakter, sa atin hangga't hindi Niya ito nakikita roon. Kaya kailangan Niyang maghukay pababa sa malalalim na lugar na hindi natin pinangarap, dahil hindi natin mauunawaan ang ating mga puso. Ngunit alam ng Panginoon ang puso. Sinusubok Niya ang konsensya. Lilinisin Niya ang puso, at ilalabas ang huling bakas ng kasamaan. Hayaan Siyang magpatuloy, mga kapatid; hayaan Siyang magpatuloy sa Kanyang gawaing paghahanap. At kapag dinala Niya ang ating mga kasalanan sa harap natin, hayaang sabihin ng puso, "Panginoon, ibinigay mo ang iyong sarili para sa aking mga kasalanan. Oh, ikaw ang aking pipiliin sa halip na sila." Wala na ang mga ito, at ako'y nagagalak sa Panginoon. Mga kapatid, maging tapat tayo sa Panginoon, at pakitunguhan Siya ayon sa nais Niya para sa atin.

Pagkatapos ay ibinigay Niya ang Kanyang sarili sa atin para sa ating mga kasalanan. Pagkatapos ay muli kong sinasabi at nakikita ninyo na ito ay para lamang sa atin ng isang buhay na pagpili, kung ang Panginoon o ang ating mga sarili ang ating aariin, ang katuwiran ng Panginoon o ang ating mga kasalanan, ang salita ng Panginoon o ang ating salita? Alin ang aariin natin? [Kongregasyon: "Ang paraan ng Panginoon."] Walang pagkakaiba sa paggawa ng pagpili kapag alam natin kung ano ang ginawa ng Panginoon, at kung ano Siya sa atin. Madali ang pagpili. Hayaang maging ganap ang pagsuko. At kapag lumitaw ang mga kasalananang ito--aba, matagal nang isinuko ang mga ito. Iyon lang ang dahilan kung bakit sila itinataas, upang makagawa tayo ng pagpili. Ito ang pinagpalang gawain ng pagpapabanal. At malalaman natin na ang gawaing iyon ng pagpapabanal ay nangyayari sa atin. Kung aalisin ng Panginoon ang ating mga kasalanan nang hindi natin nalalaman, ano ang pakinabang nito sa atin? Iyon ay magiging paggawa lamang ng mga makina sa atin. Hindi Niya iminumungkahi na gawin iyon; samakatuwid, nais Niyang malaman natin kung kailan mawawala ang ating mga kasalanan, upang malaman natin kung kailan darating ang Kanyang katuwiran. Kapag isinuko natin ang ating mga sarili ay nasa atin Siya.

Totoo na sinasabi ng Kasulatan na tayo ay mga instrumento ng Diyos, at huwag ninyong kalimutan na tayo ay palaging matatalinong instrumento--hindi tulad ng instrumento, isang piko o pala, na gagamitin ng isang tao. Iyan ay lubos na walang saysay. Hindi iyon iyon, ngunit tayo ay matatalinong instrumento. Gagamitin tayo ng Panginoon sa ating sariling pagpili ng pamumuhay. Ang ating sariling pagpili ng pamumuhay ay nasa Kanyang panig, pinipili na gagawin Niya iyon sa atin at pagkatapos ay nagagawa na ito, dahil ang Kanyang makapangyarihang kapangyarihan ang nagpapatuloy sa gawain.

Pagkatapos ay ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa ating mga kasalanan, at ngayon ay dumarating Siya at nagsasabing, mayroong kasalanan. Ano kung gayon? "Panginoon, ito ay kasalanan." Iyan ang pangungumpisal. Ang ugat na ideya ng pangungumpisal ay ang pagsasabi ng parehong bagay. Ang ugat na ideya ng salitang Griyego na isinalin bilang pangungumpisal ay ang pagsasabi ng parehong bagay. Iyan ay pangungumpisal. Sinabi ng Panginoon kay David, "Ikaw ay nagkasala at gumawa ng kasamaang ito." Sinabi ni David, "Ako ay nagkasala." Iyan ay pangungumpisal. Sinasabi ng Bibliya, "Kung ikukumpisal natin ang ating mga kasalanan, siya ay tapat at makatarungan na patatawarin tayo sa ating mga kasalanan." Para saan naman ang pagpapakita ng Diyos sa kanila? Ang tanging bagay na ipinapakita Niya sa mga tao ang kanilang mga kasalanan ay upang alisin Niya ang mga ito. Kapag ipinakita Niya sa akin ang mga kasalanan, sinasabi ko, "Panginoon, ang mga ito ay mga kasalanan." At ano kung gayon? Ang mga ito ay pinatawad. Ang mga ito ay wala na.

Ngayon, mga tao, ipinagtapat na ninyo ang inyong mga kasalanan simula nang kayo'y narito, hindi ba? Lahat ng ipinakita sa inyo ng Panginoon, hindi ba? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."] Ang bawat taong gumawa niyan, ang kanyang mga kasalanan ay pinatawad na. Sinabi na ng Panginoon. Ano ang masasabi ninyo? [Kongregasyon: "Amen."] Ngunit sabi ni Satanas, "Hindi ganoon." Siya ay isang sinungaling. Ngunit ang ilang mga tao rito ay nagsasabi na si Satanas ay nagsasabi ng katotohanan tungkol sa puntong iyon. Ang mga tao sa bahay na ito ay nagsasabi kay Satanas na sinabi niya ang katotohanan tungkol sa mismong puntong iyon. Sabi ni Satanas, "Hindi sila pinatawad," at sinasabi nila, "Hindi, hindi sila pinatawad." Tigilan na natin iyan. Ipinagtapat natin ang ating mga kasalanan upang sila ay mapatawad, at sinasabi ng Panginoon na sila ay pinatawad, at kapag sila ay pinatawad, bakit sa pangalan ng Panginoon, sabihin natin ito.

"Sumampalataya si Abraham sa Diyos, at ito ay ibinilang sa kanya na katuwiran." "At tinanggap niya ang tanda ng pagtutuli, isang tatak ng katuwiran ng pananampalatayang taglay niya." Sabi ng Panginoon, "Halikayo ngayon, tayo'y magkatuwiran, sabi ng Panginoon: bagaman ang inyong mga kasalanan ay maging parang iskarlata, ay magiging mapuputi na parang niebe; bagaman maging pula na parang krimson, ay magiging parang lana." Ano ang masasabi ninyo? [Kongregasyon: "Ganoon nga."] Paano ninyo nalaman? [Kongregasyon: "Sinasabi ng Panginoon."] Napakabuti. Kung gayon alam ninyo na ganoon nga, hindi ba?

Mikas 7:19: "Siya'y babalik, at mahahabag sa atin; kaniyang susupilin ang ating mga kasamaan; at iyong itatapon ang lahat ng kanilang mga kasalanan sa kalaliman ng dagat." Kung gayon, nasaan sila? [Kongregasyon: "Sa kalaliman ng dagat."] Paano mo nalaman? [Kongregasyon: "Sabi niya."] Kung gayon, alam mo na iyon, hindi ba? Kung gayon, paano ka aabalahin ng sinuman tungkol sa pagbabalik ng iyong mga kasalanan sa iyo?

Awit 103:12: "Kung gaano kalayo ang silangan sa kanluran, gayon din niya inalis ang ating mga pagsalangsang sa atin." Gaano na kalayo ang mga ito sa inyo ngayon, kayong mga umamin ng mga ito? Gaano na kalayo ang mga ito? [Tining: "Kung gaano kalayo ang silangan sa kanluran."] Bakit hindi ninyo sabihin kung gayon? Dumarating si Satanas at nagsasabing, "Hindi sila pinatawad; bawat kasalanan ay naroon mismo sa harap ng inyong mukha; hindi ba ninyo nakikita ang mga ito?" Sila ba? [Kongregasyon: "Hindi."] Sabi ng isa, "Nakita ko sila roon." Hindi ito ganoon. Si Satanas ay isang salamangkero at kayang magmukhang hindi totoo ang mga bagay-bagay. Ngunit tinitingnan mo sila at sinasabi, "Oo, ganoon nga." Hindi ganoon. Sinasabi ng Panginoon na kasinglayo sila sa atin ng silangan sa kanluran. Sila ay nasa

kailaliman ng dagat, at sila ay kasingputi ng niyebe. Salamat sa Panginoon. {February 26, 1893 ATJ, GCDB 405.6}

Isa. 38:17, at ang talatang iyan ang huli nating kailangan ngayong gabi. "Narito, para sa kapayapaan ay nagkaroon ako ng malaking kapaitan; ngunit sa pag-ibig mo sa aking kaluluwa ay iniligtas mo ito mula sa hukay ng kabulukan: sapagkat iyong itinapon ang lahat ng aking mga kasalanan sa iyong likuran." Ilan? [Kongregasyon: "Lahat."] Sa kanyang likuran. Nasaan ang mga iyon, kung gayon? [Kongregasyon: "Sa kanyang likuran."] Tayo ay nasa harap ng kanyang mukha at ang mga kasalanan ay nasa kanyang likuran; sino ang nasa pagitan natin at nila? [Kongregasyon: "Diyos."] At Siya ay nasa Kanyang trono, hindi ba? Pagkatapos, kapag ipinagtapat ko na ang aking mga kasalanan sa Panginoon, Siya at ang Kanyang buhay na walang hanggang trono ay nakatayo sa pagitan ko at ng mga kasalananang iyon, at si Satanas at ang lahat ng iba pa sa sansinukob na ito ay hindi na maibabalik ang mga ito; sapagkat kailangan niyang alisin ang Panginoon at ang Kanyang trono bago nila maibalik muli sa akin ang mga kasalananang iyon. At matutuwa ako rito.

Malalaman ba natin ang mga bagay na ito? Malalaman ba natin na alam natin ang mga ito? Paano natin malalaman na alam natin ang mga ito? Sinasabi ng Panginoon. Kapag sinabi Niya, at pinaniniwalaan natin ito, iyon ay pananampalataya. Sinasabi ni Satanas, "Hindi sila ganoon." Sinasabi natin, "Alam kong ganoon sila." Sinasabi ni Satanas, "Hindi, naroon sila." Sinasabi natin, wala sila roon. Nasa kailaliman sila ng dagat. [Tining: "Purihin ang Panginoon."]

Kapag nakatayo roon ang lalaki, mayroong isang bagay na maaaring lagyan ng tatak ng Diyos. Kapag sinabi ng Panginoon, "Pinatawad na ang iyong mga kasalanan," na "itinapon na niya ang mga ito sa Kanyang likuran" at ayaw itong paniwalaan ng lalaki, mayroon bang anumang bagay doon na maaaring lagyan ng tatak ng Diyos? Wala.

[Someone asked that Isaiah 43:25 be read, which Elder Jones did.] "I, even I, am he that blotteth out thy transgressions for mine own sake and will not remember thy sins."

There are many other texts like that which we might notice. One is found in Heb. 8:15: "Their sins will I remember no more," and another in Ezekiel 33:16: "None of his sins that he hath committed shall be mentioned unto him." Here the Lord says, He will not remember our sins. the Lord will never mention them. It is Satan's work to do that. Brethren, let us believe the Lord.

Kapag naniniwala tayo diyan, bibigyan tayo ng Diyos ng pagtutuli ng puso, ang tatak ng katuwiran ng pananampalatayang taglay natin at magagawa Niya ito, dahil

mayroong isang bagay doon na maaari Niyang itatak. At kapag ginawa iyon ng isang tao bilang isang indibidwal, natatanggap niya ang tatak ng katuwiran. At kapag tayo bilang isang buong katawan, bilang isang simbahan, ay naniniwala diyan, maaari tayong humingi nang may lubos na kumpiyansa para sa pagbuhos ng Kanyang Banal na Espiritu at maghintay nang may pagtitiis at may kapanatagan, alam na tiyak na darating ito sa Kanyang sariling takdang panahon.

ANG MENSAHE NG IKATLONG ANGHEL – Sermon 18

Kung Saan Nananagana ang Kasalanan, Ang Biyaya ay Higit na Nananagana

By A. T. Jones, Feb 27, 1893.

Ang ating pag-aaral kagabi ay upang malaman natin mismo at kung paano natin malalaman na taglay natin ang pagpapala ni Abraham, at sa gayon ay maging handa na maging sigurado, upang may panatag nating mahiling ang Espiritu ng Diyos. Marami pa riyan. Binigyan tayo ng Panginoon ng karagdagang ebidensya, karagdagang patunay, kung saan ibabatay ang ating ganap na pagtitiwala sa Kanya, sa Kanyang [410] katuwiran; na iyon ay atin—na taglay natin ang katuwiran na sa pamamagitan ng pananampalataya, upang makahingi tayo nang may ganap na kumpiyansa para sa Kanyang Banal na Espiritu at magpasalamat sa Panginoon na ito ay atin. Sapagkat tandaan ang talata na mababasa: "Tinubos tayo ni Cristo mula sa sumpa ng kautusan, na ginawang sumpa para sa atin: sapagkat nasusulat, Isinumpa ang bawat isa na binibitay sa punong kahoy: Upang ang pagpapala ni Abraham ay dumating sa mga Hentil sa pamamagitan ni Jesucristo; upang matanggap natin ang pangako ng Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya."

Ang pagpapala ni Abraham ay ang katuwiran ng pananampalataya; na dapat nating matanggap at matanggap, ang pangako ng Espiritu—at iyon ay sa pamamagitan din ng pananampalataya. Kung gayon, kapag mayroon tayong ebidensya, ang patunay, ang perpektong gawa ng Diyos na nagpapakita sa ating lubos na kasiyahan, na maaari tayong humingi nang may ganap na kumpiyansa para sa Banal na Espiritu, hindi ba't atin ang pagtanggap niyan sa pamamagitan ng pananampalataya? Hindi ba't atin ang magpasalamat sa Diyos na iyon ay atin? At na nananatili lamang sa Kanya ang pagpapahayag nito sa Kanyang sariling kalooban, kailan man kailanganin ng pagkakataon at kung kinakailangan?

Kung gayon, pag-aralan natin ang ilan pang ebidensya na ibinigay Niya sa atin--pag-aralan ito ngayong gabi kaugnay ng ating tinanggap kagabi, upang sariwain natin sa ating harapan ang binuksan mismo ng Panginoon para sa atin, kung saan ibabatay ang ating pagtitiwala sa Kanya, kung saan tayo makakasiguro kung saan tayo nakatayo at kung saan tayo maaaring humingi nang may lubos na katiyakan ng pananampalataya. At kapag tayo ay humihingi ayon sa Kanyang kalooban at humihingi upang matanggap natin ang Kanyang ipinangako, kung gayon ay dinidinig Niya tayo. "Ito ang ating pagkakatiwala sa Kanya, na kung tayo ay humingi ng anumang bagay ayon sa Kanyang kalooban, ay dinidinig Niya tayo: at kung alam nating dinidinig Niya tayo," kung gayon "alam nating nasa atin ang mga kahilingang ating hiniling sa

kanya." 1 Juan 5:14, 15. At pagkatapos ay maaari natin Siyang pasalamatan na iyon ay atin.

Simulan natin sa ikalimang kabanata ng Mga Taga-Roma, ikadalawampung talata. Ang tunay na punto, o masasabi nating, isa sa mga pangunahing punto ng pag-aaral ngayong gabi ay upang makita kung anong lugar ang kinalalagyan ng batas ng Diyos sa paksa ng katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya; kung anong lugar ang kinalalagyan ng batas ng Diyos sa ating pagtatamo ng katuwiran sa pamamagitan lamang ni Jesucristo, at ito ay isa lamang yugto ng parehong kaisipan na mayroon tayo kagabi, kung anong patunay ang ibinigay sa atin ng Panginoon upang bigyan tayo ng kumpiyansa na maaari nating angkinin sa pamamagitan ng pananampalataya ang pangako ng Banal na Espiritu.

"Bukod dito, pumasok ang kautusan, upang ang pagsuway ay managana." Sa madaling salita, Roma 3:20, ang mga huling salita—mga salitang pamilyar kayong lahat—sa pamamagitan ng kautusan ay ang pagkakilala sa kasalanan." Para saan ibinigay ang kautusan sa mga tapyas na bato—ang unang layunin ng pagbibigay nito? [Kongregasyon: "Upang ipakita sa atin kung ano ang kasalanan."] Upang magparami ng kasalanan; upang magbigay ng kaalaman sa kasalanan. Kaya, "pumasok ang kautusan upang ang pagsuway ay managana"; upang ang kasalanan ay lumitaw; upang ito ay lumitaw kung ano ito. Si Pablo, sa pagsasalita sa ika-7 kabanata ng Mga Taga-Roma, ay nagsabi kung paano ito lumitaw sa kanya, ika-12 at ika-13 talata:

"Kaya nga ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal, matuwid, at mabuti. Kung gayon, ang mabuti ba ay naging kamatayan sa akin? Huwag nawang mangyari. Ngunit ang kasalanan, upang ito ay maipakitang kasalanan, na gumagawa ng kamatayan sa akin sa pamamagitan ng mabuti; upang ang kasalanan sa pamamagitan ng utos ay maging lubhang makasalanan." Kung gayon, upang palaguin ang kasalanan at ipakita ito kung ano ito, labis na makasalanan—iyan ang unang layunin ng pagbibigay ng kautusan, hindi ba?

Ngayon, basahin natin ang Roma 5: "Bukod dito, pumasok ang kautusan, upang ang pagsuway ay managana. Ngunit kung saan nananagana ang kasalanan, lalong nananagana ang biyaya." Kung gayon, ang kautusan ba ay dumating nang mag-isa, na nagpapakita lamang ng kasalanan, at iyon lamang? [Kongregasyon: "Hindi."] Ito ay simpleng paraan lamang patungo sa isa pang layunin—ang paraan patungo sa isang layunin upang makamit ang isa pang layunin na lampas sa kaalaman ng kasalanan. Ganoon ba? [Kongregasyon: "Oo."] Kung gayon, kung saan nananagana ang kasalanan—saan nananagana ang biyaya? [Kongregasyon: "Sa parehong lugar."] Doon mismo? [Kongregasyon: "Oo."] Ngunit ganito ba ang pagkakasulat, "Kung saan

nananagana ang kasalanan, nananagana ang biyaya"? [Kongregasyon: "Hindi. 'Mas marami pa.'"] Maganda sana iyon, hindi ba, kung kung saan nananagana ang kasalanan ay nananagana ang biyaya? Maganda sana iyon, ngunit hindi ganoon ang paraan ng paggawa ng Panginoon sa mga bagay-bagay, alam mo. Ginagawa Niya ang mga bagay-bagay nang lubos na mahusay—lubos na mabuti, kasingbuti ng magagawa ng Diyos.

Kung gayon, "kung saan nananagana ang kasalanan, ay lalong nananagana ang biyaya." [Kongregasyon: "Amen."] Kung gayon, mga kapatid, nang ang Panginoon, sa pamamagitan ng Kanyang kautusan, ay nagbigay sa atin ng kaalaman tungkol sa kasalanan, sa mismong sandaling iyon, sa mismong puntong iyon, ang biyaya ay higit na sagana kaysa sa kaalaman tungkol sa kasalanan. Ganoon ba? [Kongregasyon: "Oo."]

Ngayon, isa pang salita: "Sa pamamagitan ng kautusan ay ang pagkakilala sa kasalanan"; at ito ang ating natuklasan: na kapag ang kautusan ay nagbibigay ng pagkakilala sa kasalanan, sa partikular na sandaling iyon, sa mismong lugar na iyon at sa mismong puntong iyon, sa mismong bagay na iyon, ang biyaya ng Diyos ay higit na sagana kaysa sa pagkakilala sa kasalanan. Ngunit kapag ang kautusan ay nagbibigay ng pagkakilala sa kasalanan, ano ang naglalagay ng paniniwala roon? [Kongregasyon: "Ang Espiritu ng Diyos."] Bago natin basahin ang sipi na nagsasabing ganito, tingnan muna natin kung ano ang dapat nating makuha sa ngayon, mula sa ating nabasa—ano ang makukuha natin mula ngayon mula sa pagkakilala sa kasalanan? [Kongregasyon: "Kasaganaan ng biyaya."]

Kung gayon, wala nang lugar para sa panghihina ng loob sa pagkakita ng mga kasalanan, hindi ba? [Kongregasyon: "Hindi."] Walang posibilidad niyan. Imposible, nakikita mo, para sa iyo o sa akin na panghinaan ng loob o malubog pa sa ulap sa pagkaalam ng kasalanan. [411]

Dahil, gaano man kalawak ang kaalaman, gaano man karami ang mga kasalananang inihahayag sa atin at dinadala sa ating kaalaman, bakit, doon mismo, sa mismong sandaling iyon, sa mismong mga bagay na iyon, at sa mismong oras na iyon sa ating karanasan, ang biyaya ng Diyos ay higit na sumasagana kaysa sa lahat ng kaalaman tungkol sa mga kasalanan. Kung gayon, muli kong sinasabi, paano tayo kailanman maaaring masiraan ng loob? Mga kapatid, hindi ba't ganito ang nais ng Panginoon na tayo ay maging masigla? [Kongregasyon: "Amen!"] Lakasan ninyo ang loob.

Kung gayon, ngayon, ang talatang ito na nasa harap natin ay nagpapakita ng parehong bagay. Juan 16:7,8: "Gayunpaman, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan." Ano ang

sinasabi Niya sa atin? [Kongregasyon: "Katotohanan."] Mabuti! At sinabi rin Niya sa atin na "Malalaman ninyo ang katotohanan at ang katotohanan ang magpapalaya sa inyo." Iyon nga, hindi ba? "Gayunpaman, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan; makabubuti sa inyo na ako'y umalis; sapagkat kung hindi ako aalis, ang Mang-aaliw ay hindi paririto sa inyo." Sino ang hindi paririto? [Kongregasyon: "Ang Mang-aaliw."] Ang Mang-aaliw? Iyan ba ang Kanyang pangalan? Iyan ba Siya—ang Mang-aaliw? [Kongregasyon: "Oo."]

" Ngunit kung ako'y aalis, siya'y susuguin ko sa inyo. At pagdating niya, "Sino ang dumating? [Kongregasyon: "ang Mang-aaliw."] Sino? [Kongregasyon: "Ang Mang-aaliw."] "At pagdating niya, kaniyang sasawayin [o kukumbinsihin] ang sanglibutan tungkol sa kasalanan." Sino ang gumagawa nito? [Kongregasyon: "Ang Mang-aaliw."] Ang Mang-aaliw ba ang kumukumbinsi sa kasalanan? [Kongregasyon: "Oo."] Siya ba ang Mang-aaliw kapag ginagawa Niya ito? [Kongregasyon: "Oo."] Ngayon, bawat isa ay gustong makuha iyon. Hindi ba't Siya ang tagasaway kapag ginagawa Niya ito at ang Mang-aaliw sa ibang pagkakataon? [Kongregasyon: "Hindi."] Ang Mang-aaliw ang sumasaway, salamat sa Panginoon! Ang Mang-aaliw ang sumasaway, salamat sa Panginoon! Kung gayon, ano ang makukuha natin sa pagsaway ng kasalanan? [Kongregasyon: "Mang-aliw."] Kaninong kaaliwan? [Kongregasyon: Ang kaaliwan ng Panginoon."] Ang kaaliwang natatanggap natin, ay umaaliw sa tamang panahon kung kailan ito kailangan. Kung gayon, saan pa tayo maaaring panghinaan ng loob sa pagkakilala sa kasalanan? Hindi ba't iyan mismo ang kaisipang nabasa natin sa ikalimang kabanata ng Mga Taga-Roma?

Hindi ba ninyo nakikita, kung gayon, na kapag isinasaisip natin sa sandaling iyon at sa oras at sa lugar kung saan nananagana ang kasalanan, doon lalong nananagana ang biyaya, at sa oras na ang Banal na Espiritu ay nagbibigay ng paniniwala sa kasalanan, Siya ang Mang-aaliw na gumagawa nito. Hindi ba ninyo nakikita na sa lahat ng iyon—na inaalala ang lahat ng iyon—mayroon tayong walang hanggang tagumpay laban kay Satanas? Nakikinabang ba si Satanas sa taong naniniwala sa Diyos sa oras na iyon? Hindi. Lumalapit si Satanas at sinasabing, "Tingnan ninyo kung gaano ka kakasalanan." Pasalamatang Panginoon, "Kung saan nananagana ang kasalanan, doon lalong nananagana ang biyaya." [Kongregasyon: "Amen!"] "Buweno," sabi ng isa pa, "Mayroon akong napakalalim na paniniwala sa kasalanan. Tila sa akin ay hindi pa ako nakumbinsi ng kasalanan nang ganito kalalim noon sa buong buhay ko." Salamat sa Panginoon, nakatanggap tayo ng higit na kaaliwan kaysa dati sa ating buhay. Hindi ba ninyo nakikita, mga kapatid, na ganoon nga? [Kongregasyon: "Oo nga."] Kung gayon, pasalamatang Panginoon para diyan. [Kongregasyon: "Amen!"] Gusto kong malaman kung bakit hindi natin dapat purihin ang Panginoon agad-agad.

Ngunit mayroon pang ilan sa Roma 5:20. Para saan ang lahat ng ito? Una, natuklasan natin na ang kautusan ay nagpapasagana ng kasalanan upang ang biyaya ay managana upang tayo ay magkaroon ng biyaya na akayin tayo kay Cristo. Ngayon, ano ang dahilan ng dalawang bagay na ito? Ang kautusan ay nagpapasagana ng kasalanan upang ang biyaya ay managana nang higit pa. Para saan ang dalawang ito na magkasama? "Na kung paanong ang kasalanan ay naghari sa kamatayan." Alam natin na ganoon nga, hindi ba? Ngayon, ganoon nga. Pinapasagana ng kautusan ang kasalanan, upang tayo ay maakay sa lalong kasaganaan ng biyaya, upang "kung paanong ang kasalanan ay naghari sa kamatayan, gayundin naman ang biyaya ay maghahari."

Ano ang ibig sabihin ng "gayunpaman"? Tiyak na tiyak. Gayon na lamang. Kung gayon, hindi ba't gagawin ng Diyos na maghari ang kasaganaan ng biyaya sa ating buhay gaya ng ginawa ng kasalanan sa mundo? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."] Ngunit, tandaan ninyo, kapag ang biyaya ay naghahari nang higit na sagana, ano ang paghahambing sa pagitan ng kalayaan mula sa kasalanan ngayon at ng pagkaalipin dito noon? Ang kalayaan ay higit na sagana kaysa sa pagkaalipin noon. "Upang, kung paanong ang kasalanan ay naghari hanggang sa kamatayan, gayundin naman ang biyaya ay maghahari sa pamamagitan ng katuwiran tungo sa buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesucristo."

Ngayon, tingnan natin ang buong kwento. "Ang kautusan ay pumasok upang ang pagsuway ay managana," upang matagpuan natin ang mas masaganang biyaya na nananagana doon mismo sa lahat ng mga lugar na iyon, at ang biyaya ay nananagana "sa pamamagitan ng katuwiran tungo sa buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesucristo na ating Panginoon." Kung gayon, ano ang dahilan ng pagpasok ng kautusan? [Tinig: "Upang dalhin tayo sa Panginoon."] Ano ang dahilan ng pagpasok ng kautusan? [Tinog: "Upang dalhin tayo kay Cristo."] Oo. Hindi mo ba nakikita? Kung gayon, tuwing may sinuman sa mundong ito na gumagamit ng sampung utos--kapag ang sinumang makasalanan sa mundong ito ay gumagamit ng sampung utos para sa anumang ibang layunin maliban sa maabot si Jesucristo, anong uri ng layunin ang inilalagay Niya sa mga ito? [Kongregasyon: "Isang maling layunin."] Binabaluktot niya ang layunin ng Diyos sa pagbibigay ng kautusan, hindi ba? [Kongregasyon: "Isang maling layunin."] Binabaluktot niya ang layunin ng Diyos sa pagbibigay ng kautusan, hindi ba? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."] Samakatuwid, ang paggamit ng batas ng Diyos sa mga tao para sa anumang ibang layunin, maliban sa kanilang maabot si Cristo Jesus, ay ang paggamit ng batas sa paraang hindi kailanman nilayon ng Diyos na gamitin ito.

Kung gayon, dinadala tayo ng batas kay Cristo. Tiyak iyan. Para saan? [Kongregasyon: "Upang tayo ay mabigyang-katuwiran."] Ano ang kailangan ng batas sa iyo at sa akin? May hinihingi ba ito sa atin bago tayo makarating kay Jesucristo? Kapag natagpuan tayo ng batas, may kailangan ba ito mula sa atin? [Kongregasyon: "[412] Nais nito ng katuwiran."] Anong uri? [Kongregasyon: "Ganap na katuwiran."] Kaninong katuwiran? [Kongregasyon: "Sa Diyos."] Katuwiran ng Diyos? [Kongregasyon: "Oo."] Ang ganitong katuwiran lamang na ipinapakita ng Diyos sa Kanyang sariling buhay, sa Kanyang sariling paraan ng paggawa ng mga bagay-bagay? [Kongregasyon: "Oo."] Masisiyahan ba ang batas na iyan sa anumang mas mababa pa ryan mula sa iyo at sa akin? Tatanggapin ba nito ang anumang mas mababa pa ryan, kahit isang hibla ng buhok? [Kongregasyon: "Hindi."] Kung maaari tayong lumapit nang kahit isang hibla ng buhok nito--napakaikli niyan; hindi natin ito nararanasan.

Balikan natin si Timoteo, at sasabihin sa atin ni Pablo kung ano ang nais ng batas mula sa iyo at sa akin at kung ano rin ang nais nito sa atin. 1 Tim. 1:5: "Ngayon ang layunin (ang layunin, ang layunin, ang layunin) ng utos ay ang pag-ibig sa kapwa." Ano ang pag-ibig sa kapwa? [Kongregasyon: "Pag-ibig."] Anong uri ng pag-ibig? [Kongregasyon: "Ang pag-ibig ng Diyos."] "Mula sa dalisay na puso." Anong uri ng puso? [Kongregasyon: "Isang dalisay na puso."] "At ng isang mabuting budhi." Anong uri ng budhi? [Kongregasyon: "Mabuti."] "At ng pananampalatayang hindi pakunwari." Iyan ang nais hanapin ng batas sa iyo at sa akin, hindi ba? Tatanggapin ba nito ang iyo at sa akin nang may anumang bagay na mas mababa kaysa sa hinihingi nito--sakdal na pag-ibig, na ipinakikita "mula sa dalisay na puso, isang mabuting budhi, at ng pananampalatayang hindi pakunwari"? Hindi, hindi kailanman. Oo, iyan ay sadyang perpekto, na hinihingi nito.

Kung gayon, ngayon, mayroon ba tayong—mayroon bang sinumang tao sa mundo—mayroon bang ganoong uri ng pagmamahal na maiaalay sa batas ng Diyos? [Kongregasyon: "Wala."] Mayroon bang sinumang tao na natural na may ganoong uri ng konsensya? [Kongregasyon: "Wala."] Wala, ginoo. Kung gayon, ang batas ay humihingi ng ganoong kahilingan sa bawat tao sa mundo ngayong gabi, kahit sino pa siya. Hinihingi niya ito sa iyo at sa akin; hinihingi niya ito sa mga tao sa Africa at sa lahat ng tao sa mundo, at hindi siya tatanggap ng anumang mas mababa kaysa doon mula sa sinuman sa kanila. Ngunit, pinag-uusapan natin ang ating sarili ngayong gabi. Kaya, ang batas ay dumarating sa iyo at sa akin ngayong gabi at nagsasabing: "Gusto ko ng pag-ibig sa kapwa; gusto ko ng perpektong pag-ibig—ang pag-ibig ng Diyos. Gusto kong makita ito sa iyong buhay sa lahat ng oras. At gusto kong makita itong maipakita mula sa isang dalisay na puso at sa pamamagitan ng isang mabuting konsensya at hindi pakunwaring pananampalataya." Doon tayo naroroon.

"Kung gayon," sabi ng isa, "hindi ko pa ito nakukuha. Ginawa ko na ang aking makakaya." Ngunit sasabihin ng batas, "hindi iyan ang gusto ko. Hindi ko gusto ang iyong makakaya. Gusto ko ng perpekasyon. Hindi ang iyong gawa ang gusto ko; ang sa Diyos ang gusto ko. Hindi ang iyong katuwiran ang hinahanap ko; gusto ko ang katuwiran ng Diyos mula sa iyo. Hindi ang iyong gawa ang gusto ko. Gusto ko ang gawa ng Diyos sa iyong buhay." Iyan ang sinasabi ng batas sa bawat tao. Pagkatapos, kapag ako ay natigilan sa unang tanong pa lang at kahit na sinabi kong ginawa ko ang aking makakaya, wala na akong masasabi pa. Hindi ba't iyan ang sinasabi ng banal na kasulatan: "Upang ang bawat bibig ay mapatahimik." Ginagawa nga nito, hindi ba?

Ngunit may dumarating na isang mahina at marahan na tinig na nagsasabing, "Narito ang isang perpektong buhay; narito ang buhay ng Diyos. Narito ang isang dalisay na puso; narito ang isang mabuting konsensya. narito ang hindi pakunwaring pananampalataya." Saan nanggagaling ang tinig na iyan? [Kongregasyon: "Kristo."] Ah, ang Panginoong Hesukristo, na naparito at tumayo kung saan ako nakatayo sa laman na aking ginagalawan. Siya ay nanirahan doon. Ang perpektong pag-ibig ng Diyos ay nahayag doon. ang perpektong kadalisayan ng puso ay nahayag doon. Isang mabuting konsensya ang nahayag doon, at ang hindi pakunwaring pananampalataya ng pag-iisip na nasa kay Hesukristo ay naroon.

Kung gayon, lalapit lamang Siya at sasabihin sa akin, "Heto, kunin mo ito." Kung gayon, masisiyahan ka ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ang buhay na nahayag kay Jesucristo, na siyang masisiyahan sa kautusan. Ang kadalisayan ng puso na ibinibigay ni Jesucristo—na siyang masisiyahan sa kautusan. Ang mabuting konsensya na kaya Niyang likhain, na siyang masisiyahan. Ang hindi pakunwaring pananampalataya na ibinibigay Niya—na siyang masisiyahan. Masisiyahan ka ba? [Kongregasyon: "Oo."]

Kung gayon, hindi ba't iyan ang laging nais ng batas? Si Jesu-Cristo ang nais ng batas, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Iyan ang nais ng batas: iyan din ang hinihingi nito sa ikalimang bahagi ng Roma, hindi ba? Ngunit bakit ito tinatawag kaugnay ng akin? Tinatawag nito si Cristo na nasa akin, dahil nais ng batas na makita ang bagay na iyon sa akin. Kung gayon, hindi ba't ang layunin ng batas ng Diyos, ang ebanghelyo ni Cristo lamang? "Si Cristo na nasa inyo ang pag-asa ng kaluwalhatian?" Ah, ganoon nga.

Roma 5:1, 5. "Yamang pinawalang-sala tayo sa pamamagitan ng pananampalataya, mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo, at ang pag-ibig ng Diyos ay ibinuho sa ating mga puso sa pamamagitan ng Espiritu Santo na ibinigay sa atin." At iyan ang pag-ibig sa kapwa. Ang sukdulang pag-ibig. Mga Gawa 15:8, 9, "At ang Diyos na nakakaalam ng mga puso, ay

nagpatotoo sa kanila, na ibinigay sa kanila ang Espiritu Santo, gaya ng ginawa niya sa atin, at hindi niya tayo inilagay sa kaibahan at sa kanila, na nililinis ang kanilang mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya." Nariyan ang pag-ibig ng Diyos mula sa isang dalisay na puso.

Heb. 9:14: "Gaano pa kaya ang dugo ni Cristo, na sa pamamagitan ng Espiritu na walang hanggan ay inihandog ang kaniyang sarili na walang dungis sa Dios, ay maglilinis ng inyong budhi mula sa mga patay na gawa upang maglingkod sa Dios na buhay?" Mayroong malinis na budhi, mga kapatid, at mayroong pag-ibig ng Dios na nagmumula sa isang mabuting konsensya.

Kung gayon, ang pananampalatayang ibinigay Niya, na tinutulungan Niya tayong mapanatili—ang pananampalataya ni Jesus na siyang nagbibigay-daan sa atin upang masunod ang mga utos ng Diyos—ay ang pag-ibig ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalatayang hindi pakunwari.

Kung gayon, ang mensahe ng katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, ay nagdadala sa atin tungo sa, at nagdadala sa atin, sa ganap na katuparan ng batas ng Diyos, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Kung gayon, iyan ang layunin at ang nag-iisang [413] punto ng mensahe ng ikatlong anghel, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Iyan ay si Cristo. Si Cristo sa Kanyang katuwiran. Si Cristo sa Kanyang kadalisayan. Si Cristo sa Kanyang pag-ibig. Si Cristo sa Kanyang kahinahunan. Si Cristo sa Kanyang buong pagkatao. Si Cristo at Siya ay ipinako sa krus. Iyan ang salita, mga kapatid. Magalak tayo rito; magalak tayo rito. [Kongregasyon: "Amen."]

Kaya't kapag nasa atin si Hesus, kapag tinanggap natin Siya sa pamamagitan ng pananampalataya at ang batas ay nakatayo sa harap natin o nakatayo tayo sa harap nito at hinihingi nito ang kamangha-manghang pag-ibig sa kapwa, masasabi natin, "Narito na. Ito ay kay Cristo at Siya ay akin!" Mula sa isang dalisay na puso--"Narito na kay Cristo, at ibinigay Niya ito sa akin--isang mabuting konsensya." Ang dugo ni Cristo ang lumikha nito sa akin. Narito na. "Pananampalatayang hindi pakunwari," ang pananampalataya kay Hesus. Ibinigay Niya ito sa akin. Narito na. Kung gayon, tulad ng sinasabi sa atin ng Steps to Christ, maaari na tayong lumapit kay Hesus ngayon at maging malinis at tumayo sa harap ng batas nang walang kahit isang bahid ng kahihiyan o pagsisisi. Mabuti. Mga kapatid, kapag nasa akin ang dahilan kung bakit ako lubos na sumasang-ayon sa batas ng Diyos, saka ako nasisiyahan, at hindi ko maiwasang matuwa na ako ay nasisiyahan.

Ngayon, ating balikan at basahin ang ikatlong kabanata ng Mga Taga-Roma. Isinasalaysay niyan ang buong kuwento nang walang anumang karagdagang pag-aaral kundi ang pagbabasa lamang ng mga teksto. Roma 3:19-22. Maaari nating sabihing amen sa bawat salita nito ngayon, diretso. "Ngayon ay alam na natin." At ganoon nga. "Na anuman ang sinasabi ng kautusan, sinasabi nito sa mga nasa ilalim ng kautusan. Upang ang bawat bibig ay matikom at ang buong mundo ay maging makasalanan sa harap ng Diyos." At hindi ba iyon? Ang nagsasabi sa akin na ako ay isang makasalanan ay hindi makapagsasabi sa akin na ako ay matuwid. "Ngunit ngayon"--mabuti. Kailan? [Kongregasyon: "Ngayon."] Sige, sabihin natin, mga kapatid. "Ngunit ngayon ang katuwiran ng Diyos na walang kautusan ay nahayag." Ganoon nga, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Hindi ito maipapakita ng kautusan sa atin, dahil hindi natin ito nakikita roon. Naroon ito, ngunit tayo ay bulag na bulag kaya hindi natin ito nakikita roon. Binulag at sinira tayo ng kasalanan kaya hindi natin ito nakikita sa kautusan. At kung makikita natin ito roon, hindi natin ito makukuha roon, dahil walang anumang bagay sa atin sa simula pa lang na akma para dito. Tayo ay lubos na walang magawa.

Kaya ngayon, "ang katuwiran ng Diyos na walang kautusan ay nahayag... maging ang katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, sa lahat at sa lahat ng mga naniniwala." Ano ang ibig sabihin ng salitang "maniwala" kapag sinabi ito ng Diyos? [Kongregasyon: "Pananampalataya."] At ano ang tunay na pananampalataya? Pagsuko ng kalooban sa Kanya, pagpapasakop ng puso sa Kanya, pagtutuon ng pagmamahal sa Kanya. Iyan ang ibig Niyang sabihin dito sa mga tatanggap sa Kanya, dahil ang paniniwala ay pagtanggap kapag ang Diyos ay nagsasalita. Sinasabi Niya ito sa unang kabanata ng Juan, ika-12 talata. "Datapuwa't ang lahat ng tumanggap sa kanya, ay binigyan niya sila ng kapangyarihang maging mga anak ng Diyos, maging sa mga naniniwala sa kanyang pangalan." "Maging ang katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo sa lahat at sa lahat ng mga naniniwala: sapagkat walang pagkakaiba." Kung gayon, maaari ba nating makuha ito ngayong gabi? Maaari ba nating makuha ito? Magkaroon nito, dahil naniniwala tayo rito.

Kung gayon, iyan ang layunin ng kautusan, hindi ba? Ang dalhin tayo kay Jesu-Cristo upang tayo ay ariing-ganap sa pamamagitan ng pananampalataya, gawing matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya, upang ang Kanyang katuwiran—ang katuwiran ng Diyos kay Cristo—ay maging atin? Iyon nga. Kung totoo iyan, kapag narating na natin iyon, ano pa ang silbi ng kautusan? Kung gayon, para saan ang kautusan? [Kongregasyon: "Ito ay nagpapatotoo."] Tama. Basahin natin ngayon ang bahagi ng ika-dalawampu't isang talata na hindi ko nabasa: "Ngunit ngayon ang katuwiran ng Diyos na walang kautusan ay nahayag, na pinatotohanan ng kautusan." Iyan lamang

ang kailangan nating basahin ngayon. Ang isa pa ay naroon, gayunpaman. Kung gayon, kapag ang kautusan ay nagbibigay ng kaalaman tungkol sa kasalanan, upang magkaroon tayo ng kaalaman tungkol sa kasaganaan ng biyaya upang alisin ang kasalanan, kung gayon ang biyaya ay naghahari sa pamamagitan ng katuwiran tungo sa buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesucristo—at ang katuwirang ito ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo ay atin sa pamamagitan ng paggawa ng kautusan, at ang kaalamang ito ng kasalanan ay nagdala sa atin kay Cristo, at nasa atin Siya, at ang kautusan ay natutugunan sa lahat ng mga hinihingi nito sa atin.

Ngayon, kapag nasiyahan na ito sa lahat ng mga hinihingi nito sa atin, mananatili ba ito roon at patuloy na sasabihing nasiyahan na ito. Na ayos lang ba iyon? Kapag ang batas ay humihingi sa atin ng mga hinihingi na hindi natin maaaring matugunan sa pamamagitan ng anumang ibang posibleng paraan maliban sa pamamagitan ni Jesucristo na naroon sa ating sarili, kung gayon, ang batas ba ng Diyos, hangga't nananatili tayo roon, ay mananatili roon at magsasabing, "Tama iyan, at nasiyahan ako rito"? [Kongregasyon: "Oo."] Kung gayon, kung may sinuman na magsisimulang magtanong dito at magsasabing, "Hindi ganoon," mayroon tayong mga saksi upang patunayan ito, hindi ba?

Ngayon nakikita ninyo ito: na kinakailangan sa ilang kadahilanan na dapat tayong magkaroon ng mga saksi. Isa sa ating sariling koneksyon at sa ating sariling personal na karanasan ay ito: Kapag ang Diyos ay nagsalita at pinaniniwalaan natin ito, kung gayon ay nalalaman natin, bawat isa para sa kanyang sarili na ang katuwiran ng Diyos ay atin, na tayo ay may karapatan dito, na ito ay sa atin at maaari tayong magpahinga nang may ganap na kapayapaan dito. Ngunit may iba pang mga tao na kailangang malaman din ito. Malalaman ba nila ito sa pamamagitan ng aking pagsasabi nito? [Kongregasyon: "Hindi."] Malalaman ba nila ito sa pamamagitan ng aking pagsasabi na sumasang-ayon ako dito at sinasabi kong iyon ay gayon at samakatuwid ay ganoon nga? Makukumbinsi ba sila nito? Sapat na ba ang patunay na iyon sa kanila? [Kongregasyon: "Hindi."] Kailangan nila ng isang bagay na mas mabuti pa kaysa sa aking salita. Hindi ba ninyo nakikita, tinugunan ng Panginoon ang mismong kahilingan na iyon at binigyan tayo ng mga saksi na maaari nilang iapela at maaari silang pumunta at tanungin ang mga saksing ito anumang oras [414] nais nila kung ang mayroon tayo ay tunay o hindi. Ganoon ba? [Kongregasyon: "Oo."]

Hindi na nila kailangang pumunta at magtanong sa atin; kung magtatanong sila sa atin, siyempre maaari nating sabihin sa kanila kung ano ang sinabi sa atin ng Panginoon na sabihin at kung hindi pa iyon sapat, maaari silang pumunta at tanungin ang mga saksing iyon. Maaari nating sabihin, May ilan akong mga kaibigan. Kilala

nila ako mula pa noong ako'y isilang hanggang ngayon. Mas kilala nila ako kaysa sa aking sarili at kung mayroon pa kayong nais na sabihin ko, pumunta kayo at tanungin sila. Sasabihin nila sa inyo. Ilan sila sa kanila? [Kongregasyon: "Sampu."] may halaga ba ang kanilang salita? Nagsasabi ba sila ng katotohanan? Ah, sila mismo ang katotohanan. Sila ang katotohanan. Awit 119:142. Kung gayon, imposible para sa kanila na magpatotoo nang iba sa pagpapatotoo kaysa doon. Kapag sinabi nilang natugunan ang kahilingang iyon, "Ang buhay na ito ay lubos na nakalulugod sa akin," sapat na iyon para sa sinuman sa sansinukob, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."]

Kaya ang taong nagsasabing naniniwala kay Hesus at inaangkin ang katuwiran ng Diyos na dumarating sa mananampalataya kay Hesus, sapat na ba ang pag-angkin niya nito para sa mundong ito? [Kongregasyon: "Hindi."] O sapat na ba ang ating salita tungkol dito? [Kongregasyon: "Hindi."] Sasabihin nila at marami sa kanila ang magsasabi nito, "Oo, naniniwala kami sa Tagapagligtas. May karapatan din akong angkinin ang katuwiran na taglay Niya, ang perpektong kabanalan at perpektong pagpapabanal at na hindi ako nagkasala sa loob ng sampung taon at higit pa sa lahat ng tukso, at alam ko ito." Paano mo nalaman ito? "Nararamdaman ko ito sa aking puso. Nararamdaman ko ito sa aking puso at nararamdaman ko ito sa loob ng ilang taon." Hindi iyon ebidensya, dahil "ang puso ay mapanlinlang kaysa sa lahat ng bagay at lubhang masama." Mapanlinlang kaysa sa gaano karaming bagay? [Kongregasyon: "Lahat ng bagay."] Lahat ng bagay? [Kongregasyon: "Oo."] Higit pa kay Satanas? [Kongregasyon: "Oo."] Ang puso ba ay talagang mapanlinlang kaysa sa lahat ng bagay? [Kongregasyon: "Oo."] Sinasabi niya nga, mauunawaan man natin o hindi. Mas mapanlinlang ito kaysa kay Satanas mismo, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Mas mabilis at mas madalas akong lilinlangin ng puso kaysa kay Satanas.

Kung gayon, kapag naramdaman ng taong iyon sa kanyang puso na isa ba itong magandang uri ng ebidensya? Kapag sinasabi ng aking puso na ako ay mabuti, ano ang ginagawa nito? [Kongregasyon: "Ito ay mapanlinlang."] Sinabi ni Solomon, "Ang nagtitiwala sa kanyang sariling puso ay isang mangmang." At hindi lamang siya isang hangal, kundi siya ay nalinlang din sa bagay na ito, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Masama na para sa isang matalinong tao na malinlang, ngunit kapag ang isang hangal ay nalinlang, ano ang mangyayari sa bagay na iyon? Samakatuwid, hindi natin kayang magtiwala sa mga bagay na tulad niyan sa isang mahalagang tanong na tulad nito. Hindi, ginoo. Kailangan natin ng mas mahusay na ebidensya kaysa sa puso ng isang tao na taglay niya ang katuwiran ng Diyos at na siya ay tama at karapat-dapat sa paghuhukom at na hindi siya nagkasala sa loob ng sampung taon, banal at pinabanal at higit sa tukso, atbp., atbp. Kailangan natin ng isang bagay na mas mabuti kaysa doon, at ang totoo, si Jesus ay narito sa mundong ito nang matagal na panahon, at hindi Siya

kailanman nakaligtas sa mga tukso habang Siya ay narito. Ang mga Kristiyano ay hindi rin nakaligtas habang sila ay nabubuhay.

Kung gayon, hindi sapat ang ebidensyang iyan. Gusto natin ng higit pa riyan. At kung ang taong nagsasabing taglay niya ang katuwiran ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo ay mayroon lamang nito bilang patotoo, at ang kanyang patotoo ay hanggang doon lamang, ano ang halaga ng kanyang pag-aangkin! [Kongregasyon: "Walang anuman."] Wala lang talaga. Ito ay isang mapanlinlang na pag-aangkin. Hindi niya kailanman mapagtatanto ito. Kaya hindi tayo iniwan ng Panginoon doon. Kagabi, natuklasan natin sa ating aralin na kapag gusto nating malaman na ang mga bagay na ito ay totoo sa ating karanasan, hindi tayo dapat tumingin sa loob upang malaman kung totoo nga ito, kundi tingnan ang sinasabi ng Diyos upang makita kung totoo nga ito. Kapag natagpuan na natin si Jesucristo at taglay natin Siya, hindi nais ng Panginoon na tumingin tayo sa loob upang makita kung Siya ay naroon. Nagbigay Siya sa atin ng mga saksi, na ang patotoo ay magsasabi sa atin sa lahat ng oras na Siya ay naroon at ang mga ito ay magsasabi sa lahat ng iba pa na Siya ay naroon. Ang katuwiran ng Diyos ay naipapakita na ngayon na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo at kapag ito ay, ito ay pinatutunayan ng batas.

Kung gayon, ang batas ay, una, upang dalhin tayo kay Cristo at pagkatapos na maakay tayo nito kay Cristo at matagpuan natin Siya, saka nito pinatotohanan na iyon nga ang dapat gawin. Una, upang magbigay ng kaalaman tungkol sa kasalanan at pangalawa ay upang magpatotoo sa katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya. Kung gayon, sinumang gumagamit ng batas ng Diyos para sa anumang ibang layunin maliban sa dalawang layuning ito sa anumang oras, ano ang ginagawa Niya sa batas ng Diyos? [Kongregasyon: "Binabaluktot ito."] Binabaluktot niya ang buong bagay. Ginagamit niya ito para sa mga layuning hindi kailanman nilayon ng Diyos. Kaya nga, kahit na ang isang tao o isang anghel ay gumagamit ng batas ng Diyos sa anumang ibang paraan o para sa anumang ibang layunin maliban sa dalawang bagay na iyon--maaaring gamitin ito ng isang tao para sa pareho, ngunit maaaring gamitin ito ng mga anghel para sa isa--binabaluktot niya ang batas ng Diyos.

Saan nagmula ang ating katuwiran? [Kongregasyon: "Diyos."] "Ang kanilang katuwiran ay sa akin, sabi ng Panginoon." 2 Cor. 4:6. "Sapagkat ang Diyos, na nagutos na ang ilaw ay sumilang mula sa kadiliman, ay sumilang sa ating mga puso upang magbigay ng liwanag ng kaalaman ng kaluwalhatian ng Diyos sa mukha ni Jesucristo." Saan natin matatagpuan ang kaalaman ng kaluwalhatian ng Diyos? [Kongregasyon: "Sa mukha ni Jesucristo."] Sa mukha ni Jesucristo.

Ngayon, 2 Cor. 3:18. "Ngunit tayong lahat, na may bukas na mukha na nakatitig na gaya ng sa isang salamin sa kaluwalhatian ng Panginoon, ay nababago sa parehong larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian, na gaya ng mula sa Espiritu ng Panginoon." Kung gayon, ano ang nakikita natin sa mukha ni Jesucristo? [Kongregasyon: [415] "Ang kaluwalhatian ng Panginoon."] Ano ang kaluwalhatian ng Panginoon? Nabasa natin dito, sinabihan tayo rito, ng Espiritu ng Diyos, na ang mensahe ng katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, ay siyang pasimula ng kaluwalhatian na siyang magbibigay-liwanag sa buong mundo. Kung gayon, ano ang kaluwalhatian ng Diyos? Ang Kanyang katuwiran; ang Kanyang katangian. Saan natin ito matatagpuan? Kay Jesucristo. Naroon ang kaluwalhatian ng Diyos na nahayag sa mukha ni Jesucristo. Sinabi Niya, nakikita mo. Doon natin ito hinahanap.

Umaasa ba tayo sa kautusan para sa katuwiran? [Kongregasyon: "Hindi."] Kahit na matapos tayong madala kay Cristo, naghahanap ba tayo roon ng katuwiran? [Kongregasyon: "Hindi."] Saan tayo naghahanap ng katuwiran? Sa mukha ni Jesucristo. Doon "tayong lahat, na may bukas na mukha na tinitingnan na parang sa isang salamin ang kaluwalhatian ng Panginoon, ay nababago sa parehong larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian," mula sa katuwiran hanggang sa katuwiran, mula sa ugali hanggang sa ugali, mula sa kabutihan hanggang sa kabutihan, gaya ng sa Espiritu ng Panginoon.

Hindi ba ninyo nakikita kung paano ang katuwiran ng Diyos at ang Banal na Espiritu ay magkasama? Hindi ba ninyo nakikita na kapag nakamit natin ang katuwiran na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, ang tunay na pagpapala ni Abraham, ay hindi na maiiwasan ang Banal na Espiritu sa atin. Hindi ninyo mapaghihiwalay ang dalawa. Magkakasama sila. Pagkatapos, kapag taglay natin iyon at alam nating taglay natin iyon sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kanyang salita, saka Niya sasabihin na may karapatan tayong humingi ng Banal na Espiritu at tumanggap din nito.

Bakit o Aba, tingnan mo. Galacia 4:5: Naparito Siya "upang tubusin ang mga nasa ilalim ng kautusan, upang matanggap natin ang pagkukupkop sa mga anak. At dahil kayo'y mga anak, isinugo ng Diyos ang Espiritu ng kaniyang Anak sa inyong mga puso." Isinugo Niya ito. Ayaw Niya itong pigilan. Isinugo Niya ito sa puso. Ito ay isang libreng kaloob.

Kung gayon, sinasabi ko, hindi ba ninyo nakikita na imposibleng paghiwalayin ang katuwiran ng Diyos at ang Banal na Espiritu? Kaya nga, "nabago sa parehong larawan mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, gaya ng sa Espiritu ng Panginoon" at

kapag ang larawan ng Diyos kay Jesucristo ay matatagpuan sa atin, ano ngayon? Nariyan ang tatak, ang tatak ng Diyos. Narinig na ninyo iyan sa iba pang mga aralin. Kapag sa pamamagitan ng pagtingin sa mukha ni Jesucristo, at doon lamang, matapos matanggap ang katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kanya at pagtingin sa Kanyang maluwalhating mukha na sumasalamin sa kaluwalhatian ng Diyos, ang epekto nito ay baguhin tayo sa parehong larawan, upang gawing perpekto ang larawan ng Diyos, at ibalik ito sa atin, sa pamamagitan ng paggawa ng Espiritu ng Diyos sa kaluluwa. At kapag nagawa na iyon, ang parehong Espiritu ng Diyos ay naroon upang idikit ang tatak ng buhay na Diyos, ang walang hanggang tatak ng Kanyang sariling larawan.

Kaya pagkatapos nating lumapit kay Cristo, pagkatapos natin Siyang matagpuan, hindi na natin titingnan ang katuwiran sa batas. Saan tayo titingin? [Kongregasyon: "Sa harap ni Jesucristo."] Sa harap ni Jesucristo, at habang tumitingin tayo roon, ano ang sinasabi ng batas? [Kongregasyon: "Tama iyan."] Ang batas ay nagpapatotoo, "Iyan ang lugar na dapat tingnan. Iyan ang gusto kong magkaroon kayo. Iyan ay kasiya-siya. Lubos tayong sumasang-ayon." Saan sa langit tumitingin ang mga anghel? Hindi ba nila tinitingnan ang batas upang makita kung sila ay tama o hindi? [Tining: "Laging nakatitig sa mukha ng ating Ama."] "Ang kanilang mga anghel ay laging nakatitig sa mukha ng aking Ama na nasa langit." Kung gayon, saan nagmumula ang katuwiran ng mga anghel? [Kongregasyon: "Diyos."] Mula sa Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo, hindi ba? At ano ang ginagawa ng batas sa trono ng Diyos, ang pundasyon ng Kanyang trono, ano ang ginagawa ng orihinal na kopya ng Kanyang batas doon? Kapag ang mga anghel ay tumitingin sa mukha Niya na nakaupo sa trono, ano ang ginagawa ng batas, na hindi kailanman nahawakan ng tao, at hindi kailanman maaaring maging, ano ang ginagawa nito roon? Pinatotohanan nito ang katuwiran ng Diyos na kanilang nakakamit nang walang batas.

Ito ang palaging tunay na ideya ng mga gamit ng batas ng Diyos. Kapag ang mga tao ay nagkasala at nakagawa ng anumang bagay laban sa mga utos ng Panginoon tungkol sa mga bagay na hindi dapat gawin at nagkasala, saka nila dadalhin ang handog na patatawarin sa kanila. Lev. 4. At ngayon, gaya ng mga utos na nagpapatotoo sa katuwiran na kanilang nakamit sa pamamagitan ng pananampalataya kay Hesus. Kaya naman ang Tabernakulo ay tinawag na "Ang Tabernakulo ng patotoo." Mga Gawa 7:44 at Mga Bilang 17:7, 8; 18:2. Ang tabernakulo ng patotoo ay pareho rin, dahil ang patotoo ay ang ebidensyang ibinigay ng isang saksi. Kaya ang tabernakulo ay ang tabernakulo ng patotoo o patotoo, ang kaban ay ang kaban ng patotoo o saksi, dahil naglalaman ito ng mga tapyas ng patotoo. Ang mga tapyas ng bato, ang mga tapyas ng kautusan, ay ang mga tapyas ng patotoo, dahil ang mga ito ang ebidensya ng patotoo, na hinirang ng Diyos upang magpatotoo sa katuwiran ng Diyos, na dumarating nang

walang kautusan, sa pamamagitan lamang ng pananampalataya ni Jesucristo. Kung gayon, walang hanggang katotohanan sa buong sansinukob na "Kung ang katuwiran ay sa pamamagitan ng kautusan, kung gayon si Cristo ay namatay nang walang kabuluhan." Galacia 2:21. Magpakailanman at saanman ay totoo na "Ang kanilang katuwiran ay mula sa akin, sabi ng Panginoon." At ang kautusan ay nagpapatotoo sa katuwiran na nakukuha ng lahat mula sa Diyos nang walang kautusan, kundi sa pamamagitan ni Jesucristo.

Kung gayon, hindi ba totoo, gaya ng sinabi ko, ilang panahon na ang nakalipas, na maging tao o anghel, kung gagamitin niya ang batas ng Diyos para sa iba pang layunin maliban sa isa, o pareho sa dalawang layuning ito, ay lubos niyang binabaligtad ang batas ng Diyos mula sa kung ano ang nilayon ng Diyos. Kung gayon, ang katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, na [416] nagbibigay-kasiyahan sa lahat, hindi ba? Lahat ngayon, at gaano katagal? [Kongregasyon: "Magpakailanman."] Ngayon at magpakailanman ay nagbibigay-kasiyahan ito sa lahat. Kung gayon, malalaman natin para sa ating sarili na ito ay atin sa pamamagitan ng mga ebidensyang ibinigay sa atin ng Diyos kagabi at ang mga ito ay walang hanggang tiyak, at malalaman ng lahat sa mundong ito na tayo ay may karapatan dito, sa pamamagitan ng mga patotoong ibinigay ng Diyos.

Kung gayon, ito ay upang maging angkop tayo para sa tatak ng Diyos, ang katuwiran ng Diyos, upang sa pamamagitan nito ay mabago tayo mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, tungo sa parehong larawan, at kapag nakumpleto na iyon, ano ang magpapatotoo roon? [Kongregasyon: "Ang Sabbath ng Panginoon."] Ito ang magpapatotoo sa natapos na gawaing iyon sa buong mundo.

Gaya ng ibinigay sa atin ni Propesor Prescott sa kanyang sermon, ang presensya ni Cristo ang nagpapabanal at nagpapabanal sa lugar kung nasaan ito. At kapag ang presensya ni Cristo ay naroon sa kabuuan nito, ano nga ba ang lugar na iyon? Iyon ay pinabanal. Ano ang tanda ng pagpapabanal? [Kongregasyon: "Ang Sabbath."] At ang ganap na pagpapabanal ay ang kumpletong gawain ng Diyos sa kaluluwa. Pagkatapos, kapag ang gawain ng Diyos ay nakumpleto na sa kaluluwa, ang batas ng Diyos ang magpapatotoo dito sa kabuuan. Ngunit anong partikular na bahagi ng batas ng Diyos ang isang patotoo sa partikular na bagay na iyon, ang ganap na pagpapabanal ng Kanyang bayan? [Kongregasyon: "Ang Sabbath ng Panginoon."] Ito ay nakatayo roon bilang saksi at bilang pangunahing saksi at ang dalawang nagsasama-sama ay nagpapatotoo at ang tatak ay nakakabit. Ang gawaing iyon ay nakumpleto na.

Mga kapatid, paano tayo makakatakas sa tatak ng Diyos? Kung gayon, hindi ba't tayo ngayon ay nasa panahon ng pagtatatak? [Kongregasyon: "Oo."] At ito ay sa

pamamagitan ng katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, hindi ba? Oo, ginoo. At pagkatapos, kapag natanggap na ang tatak na iyon; kapag iyon ay nakakabit na roon, saka lamang sila makakatagal sa panahon ng mga salot, sa lahat ng mga tukso at pagsubok ni Satanas kapag siya ay gumagawa na may buong kapangyarihan at mga tanda at mga kasinungalingang kababalaghan. Sapagkat ang pangako ay "kung paanong tinupad mo ang salita ng aking pagtitiis, ay iingat din kita sa oras ng tukso, na darating sa buong mundo, upang subukin ang mga nananahan sa ibabaw ng lupa."

At kapag lumipas na iyon--pagkatapos ay ang pagpasok sa makalangit na lungsod. Pagpasok sa makalangit na lungsod. Salamat sa Panginoon. May mga pagsubok na ating pagdadaan, ngunit, mga kapatid, kapag taglay natin ang katuwirang ito ni Jesucristo, taglay natin ang katuwirang ito na makakalampas sa bawat pagsubok.

At sa araw na iyon ay magkakaroon ng dalawang grupo roon. May ilan doon kapag ang pinto ay nakasara, at gugustuhin nilang pumasok, at sasabihin nila, "Panginoon, buksan mo kami. Gusto naming pumasok." At may lalapit at magtatanong, "Ano ang ginawa mo na pumasok ka? Anong karapatan mo na pumasok sa mana rito? Anong karapatan mo roon?" "Oh, kilala ka namin. Kami ay kumain at uminom sa iyong harapan, at nagturo ka sa aming mga lansangan. Oo, bukod doon ay nanghula kami sa iyong pangalan. Sa iyong pangalan ay nagpalayas kami ng mga demonyo at sa iyong pangalan ay gumawa kami ng maraming kamangha-manghang mga gawa. Aba, gumawa kami ng maraming kamangha-manghang mga bagay. Panginoon, hindi pa ba sapat ang ebidensyang iyan? Buksan mo ang pinto."

Ano ang sagot? "Lumayo kayo sa akin, kayong mga manggagawa ng kasamaan." Ano ang sinabi nila? "Marami kaming ginawang kamangha-manghang mga gawa. Ginawa na namin ang mga iyon. Tama kami. Matuwid kami. Makatarungan kami. Eksaktong tama. Kaya naman may karapatan kaming mapunta roon. Buksan ninyo ang pinto." Ngunit ang "kami" ay hindi nabibilang doon, hindi ba?

Magkakaroon ng isa pang grupo roon sa araw na iyon—isang napakalaking karamihan na hindi mabilang ng sinuman—lahat ng mga bansa at mga angkan at mga wika at mga tao, at sila'y aahon upang pumasok. At kung may magtanong sa kanila ng tanong na iyan, "Ano ang ginawa ninyo para makapasok kayo rito? Ano ang karapatan ninyo rito?" Ang sagot ay:

"Ah, wala akong nagawang anuman para maging karapat-dapat dito. Ako ay isang makasalanan, umaasa lamang sa biyaya ng Panginoon. Oh, ako ay labis na kaawa-awa, lubos na bihag at nasa ganoong pagkaalipin na walang makapagliligtas sa akin

kundi ang Panginoon mismo; labis na kahabag-habag na ang tanging magagawa ko ay ang laging aliwin ako ng Panginoon, labis na kawawa kaya't kailangan kong palaging magmakaawa sa Panginoon; labis na bulag na walang sinuman kundi ang Panginoon ang makapagpapakita sa akin; labis na hubad na walang sinuman ang makapagbibihis sa akin kundi ang Panginoon mismo. Ang lahat ng aking pag-aangkin ay ang ginawa ni Hesus para sa akin. Ngunit minahal ako ng Panginoon. Nang ako'y dumaing sa aking kalungkutan, iniligtas Niya ako. Nang ako'y naghahangad ng ginhawa sa aking paghihirap, inaliw Niya ako sa lahat ng paraan. Nang ako'y nagmakaawa sa aking kahirapan, binigyan Niya ako ng kayamanan. Nang ako'y bulag, hiniling ko sa Kanya na ipakita sa akin ang daan, upang malaman ko ang daan, ginabayan Niya ako sa lahat ng paraan at pinakita Niya ako. Noong ako'y hubad na hubad na walang makapagdami sa akin, aba, ibinigay Niya sa akin ang damit na ito na suot ko, kaya ang lahat ng maipapakita ko, ang lahat ng maipapakita ko bilang aking maipapasok, anumang pag-aangkin na magiging dahilan upang makapasok ako, ay Siya lamang ang gumawa para sa akin. Kung hindi iyon lalampas sa akin, kung gayon ay maiiwan ako, at ganoon din iyon. Kung ako ay maiiwan, wala akong mairereklamo. Ngunit, oh, hindi ba ito magbibigay sa akin ng karapatan na pumasok at magmay-ari ng mana?"

Ngunit sabi niya, "Buweno, may ilang mga partikular na tao rito. Gusto nilang maging lubos na nasiyahan sa lahat ng dumadaan dito. Mayroon kaming sampung tagasuri rito. Kapag sinuri nila ang kaso ng isang tao at sinabing maayos siya, bakit siya makakapasa? Payag ba kayong ipatawag ang mga ito upang suriin ang inyong kaso?" At sasagot tayo, "Oo, oo, dahil gusto kong sumali, at handa akong sumailalim sa anumang pagsusulit, dahil kahit na hindi ako kasama, wala akong mairereklamo. Naliligaw pa rin ako kapag naiiwan akong mag-isa. [417]

"Kung gayon," sabi niya, "tatawagin natin sila kung gayon." Kaya't ang sampung iyon ay iniharap at sinabi nila, "Oo, lubos kaming nasisiyahan sa kanya. Oo, oo, ang kaligtasan na kanyang natamo mula sa kanyang paghihirap ay siyang ginawa ng ating Panginoon; ang ginhawa na kanyang natamo sa lahat ng panahon at ang kanyang labis na pangangailangan ay siyang ibinigay ng ating Panginoon. Ang kayamanan na mayroon siya, anuman ang mayroon siya, gaano man siya kahirap, ibinigay ito ng Panginoon, at bulag, anuman ang kanyang makita, ang Panginoon ang nagbigay nito sa kanya. At nakikita lamang niya kung ano ang sa Panginoon. At kahit hubad siya, ang damit na suot niya ay ibinigay ito sa kanya ng Panginoon. Hinabi ito ng Panginoon, at lahat ng ito ay banal. Si Cristo lamang. Oo, maaari siyang makapasok."

[Dito nagsimulang umawit ang kongregasyon:--

" Binayaran ni Hesus ang lahat,
Utang ko sa kanya ang lahat;
Ang kasalanan ay nag-iwan ng pulang mantsa:
Hinugasan niya ito na parang niyebe na puti."]

At pagkatapos, mga kapatid, ay darating sa mga pintuan ang isang tinig ng pinakamatamis na musika, puno ng kahinahunan at habag ng aking Tagapagligtas— ang tinig ay manggagaling sa loob, "Tuloy ka, ikaw na pinagpala ng Panginoon." [Kongregasyon: "Amen."] "Bakit ka nakatayo sa labas?" At ang pintuan ay mabubuksan nang maluwap, at magkakaroon tayo ng "masaganang pasukan sa walang hanggang kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo."

Oh, Siya ay isang ganap na Tagapagligtas. Siya ang aking Tagapagligtas. Dinadakila ng aking kaluluwa ang Panginoon. Ang aking kaluluwa ay magagalak sa Panginoon, mga kapatid, ngayong gabi. Oh, sinasabi ko kasama ni David, halina at dakilain ang Panginoon kasama ko at ating dakilain ang Kanyang pangalan nang sama-sama. Ginawa Niya ang ganap na kasiyahan. Walang anumang laban sa atin, mga kapatid. Malinaw ang daan. Bukas ang daan. Ang katuwiran ni Cristo ay nagbibigay-kasiyahan. Iyan ay liwanag at pag-ibig at kagalakan at walang hanggang kahusayan.

Hindi ba totoo, kung gayon, ang sinasabi sa Isaia 60:1: "Bumangon ka, sumikat ka, sapagkat ang iyong liwanag ay dumating, at ang kaluwalhatian ng Panginoon ay sumikat sa iyo. Sapagkat, narito, ang kadiliman ay tatakpan ng lupa, at ang salimuot na dilim ay ang mga bayan; ngunit ang Panginoon ay sisikat sa iyo, at ang kanyang kaluwalhatian ay makikita sa iyo." Mga kapatid, magagawa Niya ito. Gusto Niya. Hayaan natin Siya. [Kongregasyon: "Amen."] At purihin natin Siya habang ginagawa Niya ito.

Hindi ba natin maaaring purihin ang Panginoon? Kung gayon, lahat ng nasa bahay na ito na gustong gawin ito, magpatuloy lang kayo ngayon. Sasabihin ko ang amen sa bawat salita nito, sapagkat dinadakila rin Siya ng aking kaluluwa, mga kapatid. Pinupuri rin Siya ng aking kaluluwa, mga kapatid, dahil Siya ang aking Tagapagligtas. Natapos na Niya ang gawain. Ginawa Niya ang Kanyang mapagpalang gawain. Iniligtas Niya ako. Iniligtas Niya ang lahat. Pasalamat natin Siya magpakailanman.

Propesor Prescott: Narito na ang mga panahon ng kaginhawahan, mga kapatid. Ang Espiritu ng Diyos ay narito. Buksan ang puso, buksan ang puso. Buksan ang puso sa papuri at pasalamat.

ANG MENSAHE NG IKATLONG ANGHEL – Sermon 19

Ang Sabbath bilang Tanda ng Lumikha

A. T. Jones, – March 1, 1893

Magsisimula tayo ngayong gabi sa unang talata ng Apocalipsis 14:--

"At tumingin ako, at narito, ang isang Kordero ay nakatayo sa bundok ng Sion, at ang kasama niya ay isang daan at apat na pu't apat na libo, na may pangalan ng kaniyang Ama na nakasulat sa kanilang mga noo." Ang parehong bilang na ito ay tinutukoy sa ika-7 kabanata at ika-4 na talata, ngunit nabasa ko mula sa unang talata, gayunpaman: "At pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa upang ang hangin ay huwag humihip sa lupa, ni sa dagat, ni sa anomang punong kahoy. At nakita ko ang ibang anghel na umaakyat mula sa silanganan, na may tatak ng buhay na Dios: at siya'y sumigaw ng malakas na tinig sa apat na anghel, na sa kanila'y pinagkaloobang makapinsala sa lupa at sa dagat, Na nagsasabi, Huwag ninyong saktan ang lupa, ni ang dagat, ni ang mga punong kahoy, hanggang sa aming matatakan sa kanilang mga noo ang mga lingkod ng ating Dios. At narinig ko ang bilang ng mga natatakan: at ang mga natatakan ay isang daan at apat na pu't apat na libo." [438]

Ang tanging layunin ng pagbabasa natin ng dalawang banal na kasulatang ito ay upang makuha ang koneksyon, na nagpapakita na ang tatak ng Diyos at ang pangalan ng Diyos ay hindi mapaghihiwalay. Ang 144,000 ay may pangalan ng kanilang Ama sa kanilang mga noo, at sila ay tinatakan ng tatak ng buhay na Diyos sa kanilang mga noo. Pagkatapos, kapag nalaman natin kung ano ang pangalan ng Diyos, malalaman natin kung ano ang tatak ng Diyos, sapagkat iyon ang magdadala sa atin ng Kanyang pangalan at maglalagay sa ating mga isipan ng Kanyang pangalan at ilalagay sa atin at sa atin ang Kanyang pangalan ay magiging tatak ng Diyos.

Ngayon, tingnan natin ang Exodo 3:13, 14. Ito ay tumutukoy sa panahon nang magpakita ang Panginoon kay Moises sa nagliliyab na palumpong. Isinugo Niya Siya upang iligtas ang bayan ng Diyos mula sa Ehipto: "At sinabi ni Moises sa Diyos, Narito, pagka ako'y dumating sa mga anak ni Israel, at sasabihin ko sa kanila, Sinugo ako sa inyo ng Diyos ng inyong mga magulang; at sasabihin nila sa akin, Ano ang kaniyang pangalan? ano ang sasabihin ko sa kanila? At sinabi ng Diyos kay Moises, AKO AY ANG AKO NGA. At sinabi niya, Ganito ang sasabihin mo sa mga anak ni Israel, SI AKO NGA ang nagsugo sa akin sa inyo." Ito lamang ang sinabi ng Panginoon sa Kanya, gaya ng mababasa natin sa ikaanim na talata, "Ako ang Diyos ng iyong ama, ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob."

Ngayon, itinanong ni Moises, "Pagdating ko sa mga anak ni Israel, at sasabihin ko sa kanila, Sinugo ako sa inyo ng Dios ng inyong mga magulang; at sasabihin nila sa akin, Ano ang kaniyang pangalan? Ano ang sasabihin ko sa kanila? At sinabi ng Dios kay Moises, **AKO AY ANG AKO NGA:** at sinabi niya, Ganito ang sasabihin mo sa mga anak ni Israel, Sinugo ako sa inyo ng AKO NGA. At sinabi pa ng Dios kay Moises, **Ganito ang sasabihin mo sa mga anak ni Israel, Sinugo ako sa inyo ng Panginoon, ng Dios ng inyong mga magulang, ng Dios ni Abraham, ng Dios ni Isaac, at ng Dios ni Jacob: ito ang aking pangalan magpakailanman, at ito ang aking pinakaalaala sa lahat ng lahi."**

Ngunit ano ang Kanyang pangalan? "AKO AY ANG AKO NGA." Sinabi Niya, at alam nila, na siya ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob," at ang Diyos ng kanilang mga ninuno. Alam nila na ang kanilang mga ninuno ay may Diyos na kanilang sinasamba. Narinig ng mga taong ito ang tungkol sa Diyos ng kanilang mga ninuno. Naalala nila, bagama't malabo na ngayon, ang Diyos ng kanilang mga ninuno, **ngunit ngayon ay inihahayag Niya sa kanila na ang Diyos ng kanilang mga ninuno ay ang Diyos na ang pangalan ay 'AKO AY ANG AKO NGA,'** at "ito ang aking pangalan magpakailanman, at ito ang aking alaala sa lahat ng sali't saling lahi."

Kung gayon, ang pangalan ng Diyos at ang Kanyang alaala ay magkasama. Nakikita mo ba? Ngunit, ano ang Kanyang pangalan? "AKO NGA," lamang? Hindi. Ang Kanyang pangalan ay hindi lamang 'AKO NGA,' KUNDI 'AKO NGA' ano? "AKO NGA." Iyan ang ideya ng "iyon"; "AKO NGA" ang siyang, o ano, "AKO NGA." Ngayon, nakikita mo na hindi sapat para sabihin ng Panginoon sa mga tao na Siya nga, ngunit kailangan natin ngayon na Siya ay kung ano Siya, para ang pagkakilala sa Kanyang sarili ay makabuti sa atin. Para sa atin, ang pag-iral ay hindi sapat para lamang malaman ang tungkol sa Diyos--hindi sapat para malaman natin na Siya ay umiiral, ngunit kailangan nating malaman kung ano Siya at kung para saan Siya umiiral kaugnay sa atin. Kaya naman hindi Niya sinabi lamang, "'AKO NGA,' iyan ang aking pangalan." Hindi, kundi "AKO NGA" kung ano ang 'AKO NGA." Iyan ang Kanyang pangalan at kung tunay nating makikilala ang Diyos, dapat nating malaman hindi lamang na Siya nga, kundi na Siya ay kung ano Siya at hangga't hindi natin nalalaman kung ano siya, hindi natin Siya nakikilala.

Ang parehong kaisipan ay ipinahayag sa Heb. 11:6: "Kung walang pananampalataya ay imposibleng mapalugdan Siya (ang Diyos): sapagkat ang lumalapit sa Diyos ay dapat maniwala na Siya ay may Diyos, at Siya ang tagapagbigay-gantimpala sa mga taong masigasig na humahanap sa Kanya."**Kung gayon, ano ang gantimpalang**

ibinibigay ng Diyos sa mga humahanap sa Kanya? Ito ay ang Kanyang sarili; ang Kanyang sarili, ang lahat ng Siya, at lahat ng mayroon Siya. Ngunit, kung taglay natin ang lahat ng mayroon Siya nang hindi taglay ang Kanyang sarili, ano ang pakinabang nito sa atin? Kita mo, kung taglay natin ang lahat ng mayroon Siya, at tayo pa rin ang ating mga sarili, tayo ang magiging pinakadakila—ang susunod sa mga demonyo, hindi ba? Ang ibigay sa isang tao ang lahat ng mayroon ang Diyos at nananatili pa rin siyang tao, ito ay isang nakakatakot na bagay. Kaya't walang halaga sa atin na ibigay sa atin ng Diyos ang lahat ng mayroon Siya, maliban kung ibigay Niya sa atin ang kung ano Siya, maliban kung ibigay Niya sa atin ang Kanyang sarili. Samakatuwid, kapag ibinigay Niya sa atin ang kung ano Siya, na ibinibigay sa atin ang Kanyang sarili, ang Kanyang katangian, ang Kanyang kalikasan at ang Kanyang disposisyon, maaari nating gamitin kung ano Siya pati na rin ang kung ano ang mayroon Siya, sa kanyang takot at sa Kanyang kaluwalhatian. Dahil dito, ang parehong kaisipan ay naroon, hindi lamang na Siya nga, kundi Siya ay kung ano Siya, at "Ang lumalapit sa Diyos ay dapat maniwala na Siya nga" at na Siya ay kung ano Siya.

Kung gayon, upang sundin ang kaisipang ito, ano ang Diyos una sa lahat sa lahat ng bagay at lahat ng tao sa uniberso? [Kongregasyon: "Manlilikha."] Tunay nga! Ang unang bagay na Siya ay para sa anumang bagay, may buhay man o walang buhay ay ang Manlilikha; sapagkat sa pamamagitan Niya ang lahat ng bagay ay umiiral. Siya ang may-akda ng lahat ng bagay. Kung gayon, ang unang bagay para sa mga tao, para sa mga anghel, o mga katalinuhan ay ang makilala Siya bilang Manlilikha. Ngayon, sinasabi Niya, 'AKO AY ANG AKO NGA.' Kung gayon, ang unang dumarating sa sinumang nilalang kung ano Siya; ibig sabihin, ang pag-unawa sa Kanyang pangalan, ay Siya ang Manlilikha. Kaya natuklasan natin na kaugnay ng Kanyang pangalan, ang Kanyang alaala ay nananatiling hindi mapaghihiwalay. At samakatuwid, "ito ang aking pangalan magpakailanman, at ito ang aking alaala sa lahat ng salinlahi."

Buklatin ang Ezekiel 20:20. Pamilyar ka sa banal na kasulatan: "At inyong ipangilin ang aking mga Sabbath, at magiging tanda sa akin at sa inyo, upang inyong maalaman na ako ang Panginoon ninyong Dios." Kung gayon, ano ang tanda ng Sabbath? Isang tanda na Siya ang Panginoong Dios. Ngunit na Siya ang Panginoong Dios sa punto ng pag-iral, hindi iyon ang Kanyang pangalan. Higit pa ryan, ngunit ang Sabbath bilang tanda na Siya ang Panginoong Dios, hindi ba ito ang tanda na Siya ay kung ano Siya, gayundin na Siya ay kung sino Siya? [439]

[Kongregasyon: "Opo."] Ngayon, isipin ninyo iyan. Totoo ba? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."] Ang Sabbath bilang tanda na Siya ang tunay na Diyos--at dahil sinabi Niya sa atin na Siya ay kung ano Siya, samakatuwid ang Sabbath ay tanda kung ano ang Diyos pati na rin ang tanda na Siya ay. Kita n'yo? [Kongregasyon: "Opo."] Kung gayon, dahil iyon ang Kanyang pangalan, "AKO NGA" kung ano ang "AKO NGA," at ang Sabbath bilang tanda na Siya ay kung ano Siya, hindi ba ninyo nakikita kung paano iyon ang Kanyang pangalan magpakailanman, at iyon ang Kanyang alaala magpakailanman? Kung gayon, ibinigay Niya ang Sabbath. "Alalahanin ang araw ng Sabbath upang ipangilin." Ibinigay Niya iyon bilang alaala na Siya ang Panginoon. Dahil dito, "iyon ang aking pangalan magpakailanman." Iyan ang Kanyang alaala.

[Tinig: "Pakiulit mo iyan."] Sige. Balikan natin at kunin ang kaisipan sa simula. Ang Sabbath, sabi Niya "iyong pabanalin," at ito ay magiging isang tanda. Ang Sabado ay hindi tanda ng tunay na Diyos. Ang Sabado ay walang anuman. Ang isang taong nangingilin ng Sabado ay maaaring gawin ito nang hindi nakikilala ang Panginoon tulad ng pangingilin Niya ng Linggo nang hindi nakikilala ang Panginoon, ngunit hindi Niya maaaring pangilin ang Sabbath nang hindi nakikilala ang Panginoon. May tatlong uri ng mga tagasunod ng isang araw sa mundo: May mga tagasunod ng Sabado, mga tagasunod ng Linggo, at mga tagasunod ng Sabbath. Ang gusto ng Diyos ay ang mga tagasunod ng Sabbath. Ngunit napakaraming tagasunod ng Sabado ang nagpapanggap na mga tagasunod ng Sabbath. Iyan ang kalokohan ng mga huling araw na ito.

"Ipangilin ninyo ang aking mga Sabbath, at ang mga iyon ay magiging isang tanda." Iyan ang bagay na dapat panimula. Kung gayon, ang Sabbath ay isang tanda na itinakda Niya para sa atin, na Siya mismo ang nagbigay, "upang inyong maalaman na ako ang Panginoon ninyong Diyos." Ang Sabbath bilang tanda na Siya ang Panginoong Diyos, hindi lamang Siya ang Diyos sa punto ng pag-iral, kundi Siya nga, at Siya ay kung ano Siya, sapagkat iyon ang Kanyang pangalan. Kita mo? "AKO NGA" kung ano ang "AKO NGA," Ang Panginoong Diyos. Ang Sabbath ay isang tanda na Siya ang Panginoong Diyos. Ang Sabbath, samakatuwid, ay isang tanda na Siya nga, at na Siya ay kung ano Siya. Ngunit ang Kanyang pangalan, sabi Niya, ay "AKO AY ANG AKO NGA." "Ito ang aking pangalan magpakailanman, at ito ang aking alaala sa lahat ng salinlahi." Ang tanda na Siya ay kung ano Siya ay ano? [Kongregasyon: "Ang Sabbath."] Ngunit sabi Niya, "Ang Sabbath ay aking alaala." "Gumawa Siya ng isang alaala para sa Kanyang mga kamangha-manghang gawa," at iba pa. Kung gayon, hindi ba ninyo nakikita na ang tanda na Siya ay kung ano Siya, na ang Kanyang pangalan magpakailanman, ay Ang kaniyang alaala magpakailanman?

Ngayon, dapat ko na bang sabihin ito nang tuluyan? [Tinugto: "Hindi, nakikita ko iyan."] Nakuha na ba ninyo iyan ngayon? [Kongregasyon: "Opo, ginoo."]

Kung gayon, ngayon, magpatuloy tayo. Ang Sabbath bilang tanda na Siya nga, at na Siya ay kung ano Siya, at ang unang bagay na Siya ay ang Manlilikha, ang unang bagay na dapat ipahiwatig ng Sabbath ay ang Manlilikha. Ngunit, iyon lang ba ang ipahiwatig nito? Hindi, dahil Siya ay higit pa roon hindi higit pa roon sa diwa ng pagiging naiiba roon--dahil ang lahat ng bagay ay nasa loob nito, ngunit kung ano Siya sa loob nito ay mas malawak na ipinapahayag sa ibang mga lugar, upang mas lubos nating malaman kung ano Siya sa loob nito. Kung gayon, Exodo 31:17: **"Ito ay isang tanda sa akin at sa mga anak ni Israel magpakailanman: sapagkat sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, at sa ikapitong araw ay nagpahinga Siya at naghawahan."** Ngayon, ito ay isang tanda **"upang inyong maalaman na ako ang Panginoon ninyong Diyos."** At saan ito matatagpuan ang **tandang ito?** Hindi ba dahil **"sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at lupa at sa ikapitong araw ay nagpahinga Siya at naghawahan."** Dahil ito ay isang tanda niyan dahil ginawa Niya iyon, ito ay isang tanda ng Kanyang sarili sa paggawa niyan. **Ganoon ba?** [Tining: "Oo."]

Ngayon, pagsamahin ang dalawa: Ito ay isang tanda na Siya ang Panginoon, dahil **"sa anim na araw"** ay **"nilikha Niya ang langit at lupa."** Kung gayon, gaya ng ating natuklasan, ang unang bagay na Diyos ay ang Manlilikha. Ang unang bagay na ipinapahiwatig ng Sabbath ay ang Manlilikha, sa pagpapakilala kung ano Siya. Ngunit ang utos ng Sabbath ay, **"Alalahanin mo ang araw ng Sabbath, upang ipangilin. Anim na araw kang gagawa, at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain: ngunit ang ikapitong araw ay Sabbath ng Panginoon mong Diyos: sa araw na iyon ay huwag kang gagawa ng anumang gawain. . . . Sapagkat sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, ang dagat, at lahat ng naroon, at nagpahinga sa ikapitong araw: kaya't pinagpala ng Panginoon ang araw ng Sabbath at pinabanal ito."**

Ngayon, tandaan ang araw ng Sabbath. Ano ang araw ng Sabbath? Gaya ng nabasa na natin sa ikadalawampung kabanata ng Ezekiel: "Isang tanda upang inyong maalaman na ako ang Panginoon." Tandaan ang bagay na nagpapahiwatig na ako ang Diyos. Dapat nating tandaan ang bagay na nagpapahiwatig na Siya ay Diyos. Kung gayon, hindi ba't iyon ang alaala na nagpapaalala sa Kanya ng mga tao? Sapagkat iyon ang layunin ng isang alaala, **ang magpaalala.** Nais Niyang maalala ng Kanyang mga nilalang at ibinigay Niya ang gagawa nito. At ngayon ay sinasabi Niya sa atin na **"alalahanin ang bagay na gagawa nito."**

Ngayon, isang kaisipan diyan: Dapat nating alalahanin ang bagay na nagpapaalala sa Kanya, o, sa madaling salita, nagpapaalala sa Kanya. Kapag Siya ay naalala, hindi lamang Siya naalala bilang Siya na umiiral, kundi bilang kung ano Siya. At kapag Siya, para sa kung ano Siya, ay naalala natin, iyon ang Kanyang pangalan, hindi ba? Nasaan ang pangalan? [Kongregasyon: "Sa noo."] "Sa pamamagitan ng isip ay pinaglilingkuran ko ang batas ng Diyos." Kita mo? Kung gayon, nais ng Diyos na mapunta sa isipan ng mga tao? At ang Sabbath ay ang nagpapaalala sa Kanyang Sarili--hindi isang teorya tungkol sa Kanya--kundi ang Kanyang Sarili, upang ipaalala sa Kanya, upang ipaalala sa Kanya, dahil ang Sabbath ay ang tanda "na ako ang Panginoon mong Diyos." At ngayon, alalahanin ang tanda, tandaan ang nagpapahiwatig at nagpapaalala sa Aking Sarili, nagpapaalala sa Panginoon mong Diyos. At Siya ay kung ano Siya. Upang ipaalala sa Kanya at kung ano Siya sa iyong isipan. Iyan ang kaisipan. Kung gayon, hindi ba't iyon ang Kanyang alaala? [440]

Ang mismong layunin ng isang alaala, ang mismong layunin nito ay upang ipaalala sa iyo ang bagay na naaantig. Kaya makikita mo na kung gayon, ang pangalan ng Diyos at ang Kanyang alaala, ang Kanyang Sabbath, ay hindi maaaring paghiwalayin. Dahil dito, nang sabihin Niya kay Moises na "Ako ay ang Ako Nga," iyon ang Kanyang pangalan magpakailanman, at iyon ang Kanyang alaala sa lahat ng henerasyon; dahil ang alaala ay nagpapaalala sa Kanya, at nagpapaalala sa Kanya, kung sino Siya, ay naglalagay sa Diyos sa isip sa Kanyang tunay na pangalan, at kaya ang pangalan ng Ama sa isip ng mga taong nabanggit ay ang tatak ng buhay na Diyos sa kanilang mga noo.

Ang unang bagay, kung gayon, na ipinapahiwatig sa Sabbath ay ang Lumikha, ang kapangyarihang lumikha, ngunit ipinapaalala sa pamamagitan ng mga bagay na nilikha. Ito ay isang tanda na Siya ang Panginoon dahil Siya ang lumikha ng lahat ng mga bagay na ito. Dahil dito, ang Sabbath ay ang tanda, ang alaala ng Panginoon nating Diyos na nahayag sa paglikha.

Ngayon, ating pag-aralan sandali kung paano Niya ipinakita ang Kanyang sarili sa paglikha. Heb. 1:1,2: "Ang Diyos, na nagsalita sa ating mga ninuno sa iba't ibang panahon at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, ay nagsalita sa atin sa mga huling araw na ito sa pamamagitan ng Kanyang Anak, na siyang itinalaga Niya na tagapagmana ng lahat ng mga bagay, na sa pamamagitan din Niya'y ginawa Niya ang mga sanglibutan."

At ang mga unang talata ng Juan: "Nang pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. Siya rin sa pasimula ay kasama ng Diyos.

Ang lahat ng mga bagay ay nilikha sa pamamagitan niya, at kung wala siya ay walang anumang nilikha sa lahat ng nilikha." Ngayon ang ika-14 na talata: "At ang Salita ay nagkatawang-tao at tumahan sa gitna natin."

May isa pang talata na babasahin natin mismo tungkol sa parehong bagay, na nagsasabi nito sa ibang paraan. Efeso 3:9, at ang mga huling salita ng talata: "Ang Diyos, na siyang lumikha ng lahat ng mga bagay sa pamamagitan ni Jesucristo."

Pagkatapos, ang Diyos sa paglikha ay nagpakita ng Kanyang sarili kay at sa pamamagitan ni Hesukristo. Totoo ba iyon? [Kongregasyon: "Oo."] Kung gayon, ang taong hindi nakakakilala kay Hesukristo, magkakaroon ba siya ng mga tamang ideya tungkol sa mga nilikhang bagay, sa paglikha? [Kongregasyon: "Hindi."] Hindi niya matatagpuan ang Diyos doon; hindi niya matatagpuan ang mga ideya ng Diyos doon, dahil ang Diyos ay nahayag kay Cristo sa paglikha.

Ngayon pa: Paano Niya ipinakita ang Kanyang sarili kay Cristo sa paglikha? Sa paglikha, mas mabuting sabihin natin, marahil, dahil tayo ang pinagmulan ng lahat ng bagay ngayon. **Kung gayon, paano Niya ipinakita ang Kanyang sarili kay Cristo sa paglikha? Awit 33:6, 9: "Sa pamamagitan ng salita ng Panginoon ay nalikha ang mga langit, at lahat ng natatanaw roon ay sa pamamagitan ng hinga ng kanyang bibig." "Sapagkat siya'y nagsalita, at nangyari; siya'y nag-utos, at nanatili itong matatag." Naroon ako.**

Heb. 11:3: "Sa pamamagitan ng pananampalataya ay nauunawaan natin na ang mga sanglibutan ay nabalangkas sa pamamagitan ng salita ng Diyos, kaya't ang mga bagay na nakikita ay hindi ginawa mula sa mga bagay na nakikita." Sa ngayon, natuklasan natin na ang Diyos na nahayag sa paglikha ang unang bagay kung saan makikilala kung ano Siya. Ngunit ang Diyos ay nahayag sa paglikha, kay Jesu-Cristo; at ang Diyos ay nahayag sa paglikha kay Jesu-Cristo, sa pamamagitan ng Kanyang salita. At ang salitang iyon na siyang lumikha ng lahat ng bagay ay may kapangyarihang maglitaw ng isang bagay na dati'y hindi nakikita, dahil hindi ito nangyari. Kita mo? "Ang mga sanglibutan ay nalikha sa pamamagitan ng salita ng Diyos, kaya't ang mga bagay na nakikita ay hindi ginawa mula sa mga bagay na nakikita." Pagkatapos magsalita ang Diyos, nakita ang mga bagay na bago Siya magsalita ay hindi kailanman lumitaw. Walang sinuman ang makakakita sa mga ito. **Pagkatapos ay mayroong kapangyarihan sa salita na sinasalita ng Diyos kay Jesu-Cristo, na may kakayahang gumawa ng isang bagay; sa madaling salita, may kakayahang gumawa ng bagay na Kanyang binanggit sa salitang Kanyang sinasalita.** Iyon ay, maaaring tawagin ng Diyos ang mga bagay na hindi umiiral na parang umiiral at hindi nagsisisunungaling. Maaaring magsalita ang isang tao tungkol sa mga bagay na hindi

naman umiiral na parang umiiral, ngunit walang kapangyarihan sa Kanyang salita upang maisakatuparan ang bagay na Kanyang sinasalita, at dahil dito ay nagsisinungaling Siya.

At maraming tao ang gumagawa ng bagay na iyan. Pinag-uusapan nila ang mga bagay na hindi naman talaga totoo, ngunit ito ay isang kasinungalingan. At ang dahilan kung bakit ito ay isang kasinungalingan ay dahil walang kapangyarihan sa kanila o sa kanilang salita na gawin ang bagay na iyon. Gusto nilang maging ganito ang kanilang sinasabi, gusto nilang maging totoo ang kanilang sinasabi; ngunit hindi ito totoo, at pinag-uusapan nila ito na parang totoo, ngunit ito ay isang kasinungalingan, gaano man nila kagustong maging totoo ito. Walang kapangyarihan sa kanilang salita na gawin ang bagay na ninanais sa kanilang isipan kapag binibigkas nila ang salita.

Ngunit hindi ganoon ang Diyos. **Ang kaisipang nasa Kanyang isipan, na ipinapahayag sa isang salita, ang salita ang lumilikha ng bagay na nasa kaisipan. Ang malikhaing enerhiya, ang banal na kapangyarihan, ay nasa salitang sinasalita ng Diyos. Dahil dito, noong wala pang mga mundong lumitaw, ang Diyos kay Hesukristo ay nagsalita, at naroon ang mga mundo, at naroon pa rin sila, dahil nagsalita Siya noon.**

Ngayon, basahin natin ang dalawang talata na naglalaman ng mga kaisipang ito. **Hindi lamang ang salita ng Diyos na Kanyang sinasalita ang nagbubunga ng bagay na nasa kaisipan, kundi pinapanatili rin nito ang bagay na iyon pagkatapos itong malikha, at sa lugar kung saan nais ng Diyos, pagkatapos itong malikha.** Nais kong makita ninyo na ang salitang sasabihin ng Diyos ay nagtataglay ng lahat ng kapangyarihang iyon.

Ngayon, tingnan natin ang Col. 1:14. **Ang tinutukoy niya ay si Cristo na Anak ng Diyos, "na siyang ating katubusan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, na siyang kapatawaran ng mga kasalanan: na siyang larawan ng Dios na di nakikita, ang panganay sa lahat ng nilalang:** sapagka't sa pamamagitan niya nilalang ang lahat ng mga bagay, na nasa langit at nasa lupa, na nakikita at di nakikita, maging mga luklukan o mga pagsakop o mga pamunuan o mga kapangyarihan: lahat ng mga bagay ay nilikha sa pamamagitan niya at [441] para sa kaniya; at siya'y una sa lahat ng mga bagay, at sa pamamagitan niya ang lahat ng mga bagay ay nangabubuhay." O sa pamamagitan niya ang lahat ng mga bagay ay nagkakaisa. Ngunit ano ang gumawa sa kanila? Ano ang gumawa sa mundong ito kung ano ito? Ang kapangyarihan ng Kaniyang salita. [Tining: "Siya'y nag-utos at ito'y tumayong matatag."] Ang mundo ay medyo malaki. Maraming sangkap dito, ngunit nang Siya'y magsalita, ito ay

dumating, kasama ang lahat ng sangkap dito. Kung gayon, ang salita na lumikha nito ang siyang nagbubuklod dito sa hugis nito.

Kung gayon, ngayon ang isa pang kaisipan sa ikatlong talata ng unang kabanata ng Hebreo: "Ang Diyos, na nagsalita noong unang panahon sa ating mga ninuno sa iba't ibang panahon at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, ay nagsalita sa atin sa mga huling araw na ito sa pamamagitan ng kaniyang Anak, na kaniyang itinalaga na tagapagmana ng lahat ng mga bagay, na sa pamamagitan din niya'y ginawa niya ang mga sanglibutan; na siyang kaningningan ng kaniyang kaluwalhatian at tunay na larawan ng kaniyang persona, at inaalalayan ang lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng salita ng kaniyang kapangyarihan." **Ano ang sumusuporta sa mga ito mula nang sila'y likhain? [Kongregasyon: "Ang salita ng kaniyang kapangyarihan."]** Napilitan ba siyang patuloy na magsalita mula nang sabihin Niya ang mga bagay na ito sa tamang lugar? [Kongregasyon: "Hindi."] Kinakailangan ba na patuloy Siyang makipag-usap sa mundo araw-araw, upang panatilihin itong buo? [Kongregasyon: "Hindi."] Kinakailangan ba na patuloy Siyang makipag-usap sa lahat ng oras sa mga mundo at mga planeta upang panatilihin sila sa kanilang mga kurso at sa kanilang mga lugar? **Hindi. ang salitang lumikha sa kanila sa pasimula ay mayroon nito ng kapangyarihang malikhain na nagbubuklod sa kanila nang sama-sama at nag-aalalay sa kanila.**

2 Pedro 3:1-7: "Ito ang pangalawang sulat, mga minamahal, na isinusulat ko sa inyo; sa dalawa'y pinupukaw ko ang inyong dalisay na pag-iisip sa pamamagitan ng pag-alaala; upang inyong maalala ang mga salitang sinabi nang una ng mga banal na propeta." Ano ang dapat nating tandaan? Ang mga salitang sinabi nang una ng mga banal na propeta. Bakit natin dapat tandaan ang mga ito? Dahil nais Niyang malaman natin kung ano ang kahalagahan ng mga salitang iyon, at, sa pag-alala sa mga salita, upang matamo natin sa ating mga isipan, sa ating buhay, ang lakas at bisa ng mga salita. Dahil ang mga salitang sinabi ng mga propeta ay ang mga salita ng Diyos, na kanilang sinalita sa pamamagitan ng "Espiritu ni Cristo na nasa kanila, nang patotohanan nito nang una ang mga pagdurusa ni Cristo at ang kaluwalhatiang susunod sa mga ito."

Alalahanin ang mga salitang iyon, kung gayon; "at ang utos nating mga apostol ng Panginoon at Tagapagligtas: na nalalaman muna ito, na darating sa mga huling araw ang mga manunuya, na magsisilakad ayon sa kanilang sariling mga kahalayan, at magsisipagsabi, Saan naroon ang pangako ng kaniyang pagparito? sapagka't mula nang mangatulog ang mga magulang, ang lahat ng mga bagay ay nananatiling gaya ng kanilang kalagayan mula pa sa pasimula ng paglalang. Dahil dito'y sadyang hindi nila nalalaman" --ibig sabihin, ang mga taong nagsasalita ng gayon, na ang lahat ng mga

bagay ay nananatiling gaya ng kanilang kalagayan mula pa sa pasimula, ay sadyang hindi nalalaman--"na sa pamamagitan ng salita ng Dios ay ang mga langit noong unang panahon, at ang lupang nabubuhay mula sa tubig at sa tubig: na sa pamamagitan nito ang sanglibutan noon, na inaapakan ng tubig, ay napahamak."

Sa pamamagitan ng ano umapaw ang mundo sa tubig? [Kongregasyon: "Ang salita ng Diyos."] Nagsalita ang Diyos. "Ngunit ang langit at ang lupa, na ngayon ay, sa pamamagitan ng iisang salita ay iningatan, na nakalaan para sa apoy." Ano ang itinatawag niya sa ating pansin doon, patungkol sa salita na nais niyang tandaan natin. **Nais niyang lubos nating isaisip ang mga salita ng Diyos, dahil ang salitang iyon noong una ay lumikha ng mga mundo; ang salitang iyon ang nag-iingat sa kanila doon; ang salitang iyon ang nagdala ng baha; ang salitang iyon ang nagligtas sa lupa mula sa baha, at patuloy pa rin itong iniingatan. Pagkatapos, ang salitang iyon na maaaring lumikha ng mga mundo at magpanumbalik ng mga mundo; ang salitang iyon ay nais niyang lubos nating isaisip, upang malaman natin ang kapangyarihan ng salitang iyon.**

Kung gayon, makikita mo sa lahat ng ito na mayroon pa ring parehong kaisipan, na ang salitang iyon na lumikha ng lahat, nag-iingat ng lahat, nag-iingat ng lahat, at nag-iingat ng lahat, hanggang sa muling magsalita ang Diyos. Kapag Siya ay muling magsalita, saka magkakawatak-watak ang lahat; sapagkat pagdating ng araw na iyon kung saan darating ang "isang malakas na tinig mula sa templo ng langit, mula sa trono, na nagsasabi, Nagawa na," saka magkakaroon ng mga kulog at kidlat at mga tinig at isang lindol, na hindi pa nangyayari mula nang magkaroon ng mga tao sa lupa, isang napakalakas na lindol at napakalakas, at "bawat pulo ay tumakas, at ang mga bundok ay hindi nasumpungan"; at ang mga lungsod ng mga bansa ay naguguho; ang langit mismo ay nabibiyak at gumugulong. Sinasabi ko sa inyo na kapag dumating ang araw na iyon, ang taong lubos na nag-iisip sa salita na gumagawa ng lahat ng ito, siya ay lubos na ligtas. Dahil kapag ang salitang iyon na lumilikha ng mga bagay na ito ay ang aking tiwala, kapag ang salitang iyon ang aking pundasyon, kapag ang salitang iyon mismo ang aking tiwala, bakit, walang pagkakaiba kung ang lupa ay magunaw, ang Kanyang salita ay mananatili; ayos lang iyon.

Kaya nga ang Diyos ay nahayag kay Cristo sa pamamagitan ng Kanyang salita sa paglikha at patuloy na nahayag sa gayon, sa mga bagay na nilikha—sa paglikha, sa pagpapanatili, pag-iingat, at pag-alalay. Kaya ang grabidad na iyon ay ang Diyos kay Hesukristo. Sinasabi sa atin ng agham na ang batas ng grabidad ay nagtataas ng mga bagay, alam mo; ngunit ano ang grabidad/gravity? "Aba, iyon ang nagtataas ng mga bagay." May mas mainam na sagot kaysa diyan. Ang sagot na iyon ay grabidad, ang batas ng grabidad, ang nagtataas ng lahat ng mga bagay na ito at nasa

kanilang mga lugar. Ngunit ano ang grabidad? Ito ang kapangyarihan ng Diyos na nahayag kay Hesukristo sa paglikha; iyon ang grabidad/gravity.

Ang pagkakaisa, sa agham, ay ang paghawak-hawak. Ngunit ano ang pagkakaisa? Ang tanging sagot na maibibigay ng agham ay, Ang salitang "pagkakaisa" ay mula sa dalawang salitang Latin, *co* at *helere*, na nangangahulugang paghawak-hawak; sa madaling salita, ang pagkakaisa ay pagkakaisa; iyan ang sagot. May mas mainam na sagot kaysa diyan. Nariyan ang sagot ng Diyos, at sinasabi Niya sa atin na ang pagkakaisa ay ang kapangyarihan ng Diyos na nahayag kay Hesukristo sa paglikha; sapagkat sa pamamagitan Niya ang lahat ng bagay ay bumubuo, nagkakaisa, at naglalaban-laban; iyan ang pagkakaisa.

Ang pinagmulan ng lahat ng bagay ay hindi kusang paglitaw; hindi ito ebolusyon. Ito ay ang Diyos na nahayag, ang kapangyarihan ng Diyos na nahayag kay Hesukristo sa pamamagitan ng Kanyang salita na lumilikha ng lahat ng bagay na nakikita, na dati ay hindi kailanman lumitaw. Kung gayon, ang Diyos kay Hesukristo ang pinagmulan ng lahat ng bagay; iyon ay ang paglikha. Ang Diyos kay Hesukristo ang tagapangalaga ng lahat ng bagay; iyon ay ang pagkakaisa. Ang Diyos kay Hesukristo ang tagapagtaguyod ng lahat ng bagay, at iyon ay ang grabidad/gravitation.

ANG MENSAHE NG IKATLONG ANGHEL – Sermon 20.

Ang Espiritu ni Cristo sa pamamagitan ng Sabbath

A. T. Jones. March 2, 1893.

Simula sa kung saan tayo huminto kagabi--ang kaisipan kagabi at ang gusto nating pag-usapan lalo na kagabi, ay ang matagpuan ang Diyos kay Cristo sa Kanyang salita sa paglikha; sa paglikha, pag-iingat, pag-iingat, at pag-alalay, sa lahat ng bagay.

Anim na araw ang Kanyang ginamit sa paglikha, at pagkatapos ay ang tala ay (Gen. 2:1-3): "Ganito natapos ang langit at ang lupa, at ang lahat ng natatanaw sa mga iyon. At nang ikapitong araw ay tinapos ng Diyos ang kanyang gawang ginawa. At binasbasan ng Diyos ang ikapitong araw, at pinabanal ito: sapagkat sa araw na iyon ay nagpahinga siya mula sa lahat ng kanyang gawang nilikha at ginawa ng Diyos." At ginawa itong araw ng Sabbath para sa tao; ngunit ang nasa isip pa rin natin ay ang Sabbath ay ang tanda na Siya ay kung ano Siya, sa paglikha, at sa lahat ng iba pang bagay na Siya ay; kasabay nito, gayunpaman, na ang lahat ng bagay na Siya ay, ay nasa katotohanan na Siya ang Lumikha.

Pagkatapos, nang matapos Siyang lumikha, Siya ay nagpahinga at naghawahan, ibig sabihin, natuwa sa repleksyon ng mga nilikhang bagay, sa kaisipan ng Kanyang isipan, ang pagkumpleto ng layunin, gaya ng naipakita sa natapos na paglikha. Iyan ang kaisipan sa salitang "naghawahan" sa Exodo 31:17. Anim na araw ang Kanyang ginamit sa paggawa ng langit at lupa, at "sa ikapitong araw ay nagpahinga siya at naghawahan," natuwa, nagalak sa kanyang natapos na layunin, sa paglikha—ang layunin na nasa kanyang isipan bago pa man isinalaysay ang paglikha. Pagkatapos ay pinagpala Niya ang araw, ginawa itong banal at pinabanal. Kaya naman sinasabi sa atin ng utos: "Alalahanin mo ang araw ng Sabbath," ibig sabihin, ang araw ng pahinga, "upang ipangilin; anim na araw kang gagawa, at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain: Ngunit ang ikapitong araw ay" pahinga—"ang Sabbath"—ang pahinga "ng Panginoon mong Diyos." Kaninong pahinga ito? [Kongregasyon: "Sa Diyos."] Kaninong pahinga nga ang dapat nating kunin at tamasahin sa araw ng Sabbath? [Kongregasyon: "Sa Diyos."] Kung gayon, ang taong nagpapahinga at nasisiyahan sa kanyang sariling kapahingahan at hindi sa kapahingahan ng Panginoon, nangingilin ba niya ang Sabbath? [Kongregasyon: "Hindi."] Nangingilin ba niya ang Sabado, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ang isang taong nagpapahinga sa Sabado, kahit na nasisiyahan siya sa kanyang kapahingahan sa araw na iyon, ay hindi nangingilin ng Sabbath, ang kapahingahan ng Panginoon, at kahit na nasisiyahan siya rito, nangingilin lamang siya ng Sabado at hindi ng Sabbath.

Ang taong tumatanggap at nagtatamasa ng kapahingahan ng Panginoon sa ikapitong araw, ay nangingilin niya ang Sabbath, dahil ang kapahingahan ng Diyos ang kanyang pinangingilin. Iyan ang kanyang ginagawa. Ito ang araw ng kapahingahan ng Diyos. "Anim na araw kang gagawa, at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain: Ngunit ang ikapitong araw ay ang" kapahingahan ng Panginoon mong Diyos, hindi sa iyo. Ito ay sa Kanya; Kanyang kapahingahan, at kapag naaalala natin ang araw ng kapahingahan, kaninong araw ng kapahingahan ang ating naaalala? Atin o sa Kanya? [Kongregasyon: "Sa Panginoon."] Oo, sa Panginoon. Ito ay ganap na kapahingahan ng Diyos, at ang ideya ng kapahingahan ng Diyos sa kaisipan ng utos ng Sabbath, at ang mga dahilan na ibinigay sa utos, ay pareho. Tayo ay gagawa ng anim na araw. Ang dahilan ay: dahil ang Panginoon sa paggawa ng langit at lupa ay gumawa ng anim na araw at nagpahinga sa ikapito. At tayo ay magpahinga sa ikapitong araw, dahil ang Panginoon ay nagpahinga, at pinagpala ito, at pinabanal ito at pinabanal ito.

Anong uri ng kapahingahan iyon, o iyon nga, na nasa ikapitong araw? [Kongregasyon: "Nakakaginhawa."] Kaninong kaginhawahan? [Kongregasyon: "Sa Diyos."] Ano ang Diyos? [Kongregasyon: "Espiritu."] Ang Diyos ay Espiritu. Ang tanging uri ng kapahingahan na maaari Niyang makuha ay ang espirituwal na kapahingahan. Kung gayon, ang taong hindi nagkakamit at nagtatamasa ng espirituwal na kapahingahan sa ikapitong araw, ay hindi niya pinangingilin ang Sabbath, dahil ang kapahingahan ng Sabbath ay espirituwal na kapahingahan; ito ay kapahingahan ng Diyos, at iyon lamang. Ito ay espirituwal na kapahingahan, at ang Sabbath ay isang espirituwal na bagay, at ang kapahingahan ng Diyos ay nasa araw; ang espirituwal na kapahingahan ay nasa araw. At sa pamamagitan ng pangigingilin ng araw sa pamamagitan ng pananampalataya--"ang mga espirituwal na bagay ay nauunawaan sa espirituwal" sa pamamagitan ng pangigingilin ng araw sa pamamagitan ng pananampalataya, ang espirituwal na kapahingahan iyon ay dumarating sa kanya na nangingilin ng Sabbath. Ang espirituwal na kapahingahan iyon na inilagay ng Diyos sa araw, na naging bahagi ng araw, ang espirituwal na kapahingahan iyon na naroon, ay dumarating sa isang tao at tinatamasa at nalalaman ng kanya na nangingilin ng Sabbath, ang tanging paraan upang mapanatili ito, sa pamamagitan ng pananampalataya ni Hesus.

Pagkatapos ay binasbasan Niya ang araw. Kung gayon ang pagpapala ng Diyos ay nasa araw din; ang kapahingahan ng Diyos ay nasa araw, at ang kagalakang ating natagpuan, ang nakakapreskong, ang nakalulugod, ang kagalakan ng Panginoon ay nasa araw din. Ang pagpapala ng Panginoon ay nasa loob din nito; sapagkat binasbasan Niya ang araw. Ngayon, nasa araw na ba ang pagpapalang iyon? [Kongregasyon: "Oo."] Kung ang isang tao ay hindi ito sinusunod o hindi binibigyang-pansin, nasa loob ba nito ang pagpapala? [Kongregasyon: "Oo."] Ngunit hindi ito umaabot sa tao, kung hindi siya naniniwala.

Ngayon, ang naisip natin kagabi--ang bisa ng salita ng Diyos--ang salita ng Diyos, na siyang lumikha sa mga mundo, ano ang epekto nito sa mga mundo at ano ang naging epekto nito simula noong araw na iyon? [Kongregasyon: "Itinataguyod sila nito."] Ang salitang iyon na Kanyang sinabi ang siyang nagpapanatili sa mga mundo na magkakasama at nasa kanilang mga takbo mula noon. Gaano katagal ito mangyayari? [Kongregasyon: "Magpakailanman."] "Ang salita ng ating Diyos ay nananatili magpakailanman."

Ngayon, narito ang salita ng Diyos, na pinagpala Niya ang ikapitong araw. Ano ang epekto ng pagpapalang iyon na, doon pa man, ay inilagay Niya sa araw? Naroon pa rin ito, at mananatili itong naroon, dahil magpakailanman ay magiging isang katotohanan na pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw; na hindi Niya maaaring kontrahin mismo, nakikita mo [451]. Hindi Niya maaaring sabihin mismo na hindi Niya pinagpala ang ikapitong araw, dahil sinabi Niyang pinagpala Niya ito. Kahit na burahin Niya ang buong sangnilikha, magiging katotohanan pa rin na pinagpala Niya ang ikapitong araw noong naroon pa ito. Hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Kung gayon ay naayos na iyon. Kung gayon, magpakailanman ay mananatiling isang katotohanan na pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw. At hangga't nananatili itong isang katotohanan na ginawa Niya ito, mananatili itong isang katotohanan na ang pagpapala ng Diyos ay narito at hangga't nananatili itong isang katotohanan na ang taong nangingilin nito bilang tanging Sabbath lamang ang maaaring ipangilin--sa pamamagitan ng pananampalataya kay Hesus--makukuha niya ang pagpapala ng Diyos mula rito at masisiyahan dito bilang gayon.

Ngayon, patungkol sa unang kabanata ng Genesis, mababasa natin sa ikadalawampu't pito at ikadalawampu't walong talata: "Nilalang ng Diyos ang tao ayon sa kanyang sariling larawan, ayon sa larawan ng Diyos ay nilikha niya siya; nilalang niya sila na lalaki at babae. At sila'y binasbasan ng Diyos." Anong araw iyon? [Kongregasyon: "Ang ikaanim na araw."] Pagkatapos ay binasbasan ng Diyos ang lalaki bago Niya binasbasan ang ikapitong araw. Naayos na iyon, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ngayon, katiyakan ba na binasbasan Niya ang araw na iyon gaya ng pagbabasbas Niya sa tao? [Kongregasyon: "Oo."] Ang pagpapalang ipinagkaloob Niya sa araw na iyon ba ay kasing totoo ng pagpapalang ipinagkaloob Niya sa tao? [Kongregasyon: "Pareho lang."] Ito ay kasing totoo. Ano ang pagpapala? Kaninong pagpapala ang inilagay Niya sa lalaki? [Kongregasyon: "Ang pagpapala ng Diyos."] Kaninong pagpapala ang inilagay Niya sa araw na iyon? [Kongregasyon: "Pagpapala ng Diyos."] Kung gayon, **nang dumating ang pinagpalang lalaking iyon sa pinagpalang araw na iyon, nakatanggap ba siya ng karagdagang pagpapala sa araw na iyon na higit pa sa mayroon siya, bago pa man siya dumating sa araw na iyon?** [Kongregasyon: "Oo."]

Kung gayon, ang Sabbath ay nilayon upang magdala sa tao, na pinagpala na ng Diyos ng mga espirituwal na pagpapala--**ang Sabbath ay upang magdala sa tao ng karagdagang mga espirituwal na pagpapala? Kung gayon, ganoon pa rin ba?** [Kongregasyon: "Oo."] **"Ang salita ng Diyos ay nabubuhay at nananatili magpakailanman."** Ganito rin ngayon.

Kung gayon, ginawa Niyang banal ang araw. Ngunit ano ang nagpabanal sa araw? Ngayon, hindi ko na kailangang balikan ang mga teksto tungkol dito; nabasa mo na ang mga ito sa pahayag ni Brother Prescott tungkol sa Sabbath dati. **Ano ang nagpabanal sa araw?** [Kongregasyon: "Ang presensya ng Diyos."] **Ang presensya ng Diyos ang nagpapabanal sa mga bagay. Ginagawa nitong banal ang isang lugar. Ginagawa nitong banal ang isang tao. Ang presensya ng Diyos ang nagpabanal sa araw. Kung gayon, ang kabanalan ng Diyos ay nakakabit sa araw na iyon. Ang presensya ng Diyos, ang banal na presensya ng Diyos, ay nakakabit sa ikapitong araw o araw ng Sabbath. Kung gayon, kapag ang tao ay dumating sa araw na iyon, dahil tanging ang tao lamang ang makakalapit dito, na may espirituwal na kaisipan—na may kaisipan ng Espiritu ng Diyos—at nakatanggap ng espirituwal na kapahingahan, ang espirituwal na pagpapaginhawa na naroon, ang espirituwal na pagpapala na naroon, hindi ba niya tinatanggap din ang presensyang iyon, nagiging kabahagi ng presensyang iyon, kung saan naroon ang kabanalan ng Diyos upang baguhin siya? Ginagawa nga Niya. At iyon ang pangangilin ng Sabbath.**

Kung gayon, pinabanal Niya ang araw, ngunit hindi ko na rin kailangang ulit-ulitin ang mga tekstong iyon. Ano ang nagpapabanal? [Kongregasyon: "Ang presensya ng Diyos."] **Kung gayon, ang presensya ng Diyos, ang Kanyang kapangyarihang magpabanal ay nasa ikapitong araw. Totoo ba iyon?** [Kongregasyon: "Oo."] **Kung gayon, ang taong lumalapit sa Sabbath ng Panginoon ayon sa ideya ng Panginoon tungkol sa Sabbath ng Panginoon, at sa kanyang layunin, ay nagkakaroon ng espirituwal na kapahingahan. Natatagpuan niya iyon doon. Nasusumpungan niya ang espirituwal na kaginhawahan, ang kasiyahan; nasusumpungan niya ang espirituwal na pagpapala. Nasusumpungan niya ang presensya ng Diyos at ang kabanalan na dinadala ng presensyang iyon upang baguhin siya. At nasusumpungan niya ang kapangyarihang magpabanal sa presensyang iyon na nagpabanal sa araw upang pabanalin siya.**

Para sa anong layunin ginawa ang lahat ng ito? Bakit ginawa ang sabbath? [Kongregasyon: "Para sa tao."] Ginawa ito para sa tao. Kung gayon, nagpahinga ang Diyos at inilagay ang Kanyang espirituwal na pahinga sa araw na iyon para sa tao, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] **Ang pagpapaginhawa ng Diyos, ang Kanyang**

kagalakan sa araw na iyon ay para sa tao. Ang pagpapalang pinagpala Niya rito ay para sa tao. Ang kabanalan na dinala ng Kanyang presensya dito at ibinigay ng Kanyang presensya dito, ay para sa tao. **Ang Kanyang presensya na nagpapabanal dito ay para sa tao. Kung gayon, hindi ba upang ang tao sa pamamagitan ng Sabbath ay maging kabahagi ng Kanyang presensya at maging pamilyar sa pamamagitan ng buhay na karanasan sa espirituwal na pahinga ng Diyos, ang espirituwal na pagpapala, ang kabanalan, ang presensya ng Diyos upang gawing banal, ang presensya ng Diyos upang gawing banal siya? Hindi ba't iyon ang nilayon ng Diyos na dalhin ng Sabbath sa tao? Buweno, ang taong nakakakuha ng lahat ng iyon sa Sabbath ay ang taong tagapangilin ng Sabbath. At alam din niya ito. Alam niya ito at nalulugod siyang malaman ito.**

Ngayon, isa pang bagay: Sino ang tunay na kinatawan ng paglikha? [Kongregasyon: "Cristo."] Sino ang nagpahinga? [Kongregasyon: "Cristo."] Sino ang napanariwa? [Kongregasyon: "Cristo."] Sino ang nagpala? [Kongregasyon: "Cristo."] Kaninong presensya ang nagpabanal dito? [Kongregasyon: "Kay Cristo"] Kaninong presensya ang nasa araw? [Kongregasyon: "Kay Cristo."] Kung gayon, ang tao na hindi pinapaging-banal ng presensya ni Jesucristo, at hindi ginagawang banal at hindi pinagpapala at hindi nito dinadalhan ng kapahingahan, aba, hindi niya maaaring ipangilin ang Sabbath. Hindi ba ninyo nakikita, tanging kay Cristo lamang sa tao maaaring ipangilin ang Sabbath; dahil ang Sabbath ay nagdadala at nagtataglay ng presensya ni Cristo.

Kaya nakikita mo noong itinatag ng Diyos ang Sabbath, inilagay Niya ang lahat ng nilikha sa harap ng tao sa simula pa lamang at nakita ng tao ang Diyos sa kanyang nilikha. Ngunit nais ng Panginoon na mapalapit sa tao nang higit pa roon. Maaaring pag-aralan ng tao ang paglikha at makahanap ng kaalaman tungkol sa Diyos. Ngunit nais ng Diyos na magkaroon siya ng kaalaman tungkol sa Diyos. **Sa [452] paglikha ay maaari niyang malaman ang tungkol sa Kanya. Sa Sabbath ay makikilala niya Siya, dahil ang Sabbath ay nagdadala ng buhay na presensya, ang nagpapabanal na presensya, ang nagpapabanal na presensya, ni Jesucristo, sa taong tunay na sumusunod dito.** Kaya naman nakikita natin na ang sangnilikha ay naroon na bago pa man ang tao at maaari niyang pag-aralan ang Diyos sa sangnilikha at sa gayon ay makilala siya. Ngunit ang Diyos ay lumapit pa kaysa roon at itinatag ang nagpapahiwatig na ang Diyos ay kung ano Siya, at kapag nalaman ng tao kung ano ang Diyos doon, hindi lamang niya malalaman ang tungkol sa Kanya mula sa mga bagay na nilikha, kundi makikilala rin Siya sa Kanyang sarili.

Kaya nga ang orihinal na layunin ng Diyos sa paglikha at ang Sabbath bilang tanda nito ay upang makilala ng tao ang Diyos kung sino Siya at kung ano Siya sa mundo sa pamamagitan ni Jesucristo. Hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Nakikita mo ba iyon? [Kongregasyon: "Oo."] Ano ang masasabi mo ngayon? [Kongregasyon: "Ganoon din."]

Ngayon, isa pang kaisipan ito. Kaya ang Sabbath ay ginawa sa katapusan ng paglikha at ang tunay na bagay na lumikha sa linggo ng paglikha. **Ang Sabbath noon ay isang tanda ng kapangyarihan ng Diyos na nahayag kay Jesucristo at ang tanda ng isang natapos na paglikha--ang tanda ng Diyos na nahayag kay Jesucristo sa isang kumpleto at tapos na paglikha.** Nakita Niya ang lahat ng Kanyang nilikha sa loob ng limang araw at narito, ito ay mabuti, ngunit nang dumating ang ikaanim na araw, nakita Niya ang lahat ng bagay, at narito, ito ay napakabuti. Genesis 1:31. At ang Kanyang layunin ay naganap. "sa gayon ay natapos ang langit at ang lupa, at ang lahat ng natatanaw sa mga iyon," at naroon ang mga iyon, ang pagpapahayag ng kaisipang nasa Kanyang isipan, na ipinahayag ng salita nang binigkas Niya ang mga ito upang umiral. Kung gayon, **ang Sabbath—ang tanda "na ako ang Panginoon mong Diyos," dahil sa anim na araw ay nilikha Niya ang langit at lupa at sa ikapitong araw ay nagpahinga Siya at naginghawahan—ay ang tanda ng natapos at nakumpletong gawain ng Diyos sa paglikha.**

Ngayon, magpatuloy tayo mula rian. Alam ba ng tao, noong panahong iyon, sa hardin ng Eden, na nakatayo habang siya ay nilikha ng Diyos, ang lahat ng Diyos na maaari niyang malaman? [Kongregasyon: "Hindi."] **At habang sumasapit ang bawat araw ng Sabbath, magdadala ito sa kanya ng karagdagang kaalaman at presensya ng Diyos. Ngunit sino ito? [Kongregasyon: "Cristo."] Karagdagang kaalaman at presensya ni Cristo sa Kanyang Sarili. Kung gayon, kung nanatili siyang tapat, lalago pa rin sana siya sa kaalaman ng Diyos, sa Kanyang Sarili, sa Kanyang sariling karanasan, at lalong lalago sa lahat ng katangian ng Diyos.** Ngunit hindi siya nanatili roon. Hindi siya nanatiling tapat. Natapos ang paglikha ayon sa pagtatapos ng Diyos, at ang lahat ng kanilang hukbo, at sila ay ayon sa Kanyang sariling pag-iisip. Ganoon nga. Ngunit **dumating si Satanas at tuluyang inilayo ang tao at ang buong mundong ito sa layunin ng Diyos. Hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Binaligtad ang utos ng Diyos, kaya, kung saan ang Diyos ay nasasalamain sa isipan ng tao sa lahat ng bagay sa itaas at sa tao mismo noon, ngayon si Satanas ay nasasalamain sa tao at naglalagay ito ng kalabuan sa repleksyon ng Diyos sa anumang bagay, kaya't hindi nakikita ng natural na tao ang Diyos, kahit sa kalikasan.**

Kung gayon, nang alisin ito ni Satanang sa layunin ng Diyos, at binaligtad ito at binaligtad ang utos ng Diyos, hindi ito iniwan ng Panginoon noon. Sinabi Niya, "Maglalagay ako ng alitan sa pagitan mo at ng babae, at sa pagitan ng iyong binhi at ng kaniyang binhi." Sinira nito ang kapangyarihan ni Satanang sa tao hanggang sa puntong pinalaya siya nito mula sa ganap na kasamaan; pinalaya siya upang matagpuan ang Diyos. Ngunit kanino ginawa iyon? [Kongregasyon: "Cristo."] Si Cristo muli. Nais ng Diyos kay Cristo na ibalik ang tao at ang mundo sa Kanyang orihinal na layunin. At hindi ba ang parehong kapangyarihan kay Cristo at sa pamamagitan ng parehong paraan—ang Kanyang salita—na ibabalik Niya ang mga tao at ang mundo sa Kanyang layunin, ang siyang lumikha sa kanila noong una? [Kongregasyon: "Oo."]

Ang Diyos kay Cristo, sa pamamagitan ng Kanyang salita, ang lumikha sa mundo at sa tao, sa simula pa lang. Ngayon, inalis na ni Satanang lahat ng ito sa Diyos at ginawa itong salungat sa layunin ng Diyos. Ngayon, ang Diyos kay Cristo, sa pamamagitan ng Kanyang salita, ang nagbabalik sa mga tao at sa mundo sa Kanyang layunin. Kung gayon, hindi ba ang gawain ng kaligtasan ay kapangyarihan lamang ng Diyos sa ibang paraan kaysa sa nagdala sa lahat ng bagay sa simula pa lang? Sa madaling salita, hindi ba ang kaligtasan ay paglikha? Tiyak.

Ngayon, isa pang pag-iisip tungkol diyan upang mas malinaw na makita ito, kung kinakailangan. Natapos na ba ngayon ang orihinal na layunin ng Diyos sa paglikha? [Kongregasyon: "Hindi."] Natapos na ito, ngunit ngayon na ba? [Kongregasyon: "Hindi."] Hindi po, ginoo. Kapag nakumpleto na ang kaligtasan ng sangkatauhan, makukumpleto ba ang Kanyang orihinal na layunin? [Kongregasyon: "Oo."] **Kung gayon, ano ang gawain ng kaligtasan kundi ang pagsasakatuparan at pagkumpleto ng Diyos sa Kanyang orihinal na layunin sa paglikha? [Mga Tinig: Ganoon din."] "Ang aking Ama ay gumagawa hanggang ngayon at ako ay gumagawa." Kung gayon, ano pa ang maaaring maging gawain ng kaligtasan kundi ang orihinal na gawain ng paglikha? Ang parehong Diyos, sa parehong Anak, sa pamamagitan ng parehong paraan, upang maisakatuparan ang parehong layunin. Kung gayon, hindi ba ang tanda ng gawaing ito sa kaligtasan ay kapareho ng tanda ng gawaing iyon sa paglikha? Tiyak na ganoon nga.**

Kung gayon, ang Sabbath ng Panginoon ay tiyak na tanda ng malikhaing kapangyarihan ng Diyos na nahayag kay Jesucristo sa pamamagitan ng Kanyang salita, sa kaligtasan ng aking kaluluwa tulad ng sa paglikha ng mundong ito noong una.

Ngunit ang Diyos ay nahayag sa lahat ng dako kay Cristo, sa lahat ng lugar, nakikita mo. Iyan ang kaisipang patuloy na nasa harap natin. Kung gayon, ang Kanyang pangalan ay AKO AY ANG AKO. Ngunit kung ano Siya ay makikilala lamang kay Jesucristo. Samakatuwid, sa mga tao, sa lahat ng layunin, sa mga tao [453] sa mundong ito, si Jesucristo ay ang Diyos Mismo at kung ano Siya, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Sinasabi ko sa lahat ng layunin--hindi sa ginagawa silang iisa, magkapareho at iisang indibidwal, ngunit dahil walang sinuman ang makakakilala sa Ama maliban sa Anak, at siya na naising ihayag ng Anak sa Kanya, walang sinuman ang makakakilala sa Diyos maliban kung Siya ay nahayag kay Jesucristo; dahil dito, sa tao, si Cristo ay Diyos at lahat ng Kanyang nalalaman tungkol sa Diyos ay kay Cristo. At samakatuwid, si Cristo ay nagiging praktikal, sa lahat ng layunin, Diyos sa atin; at sinabi ng Diyos nang Siya ay ipanganak, Siya ay "Diyos na kasama natin."

Kung gayon, ang Sabbath ay ang tanda na Siya ang Panginoon nating Diyos. Ngunit ito ang tanda na Siya ay kung ano Siya. Kung gayon, si Cristo, bilang Diyos sa atin, ay hindi ang Sabbath ang tanda kung ano si Jesu-Cristo sa taong naniniwala sa Kanya. [Kongregasyon: "Oo."] Sa paglikha, ito ang tanda kung ano si Jesu-Cristo sa paglikha. At ngayon, dahil kailangang ipagpatuloy ni Cristo ang Kanyang sariling gawain sa kaligtasan upang sa pamamagitan ng paraang ito ay matapos ang Kanyang orihinal na layunin sa paglikha, ang Sabbath ay ang parehong tanda ng parehong kapangyarihang malikhain, sa parehong isa, si Jesu-Cristo. Kaya't pareho pa rin ito ngayon. Ngayon lamang ang kapangyarihan ay naipapakita sa ibang paraan mula sa kung ano ito noon, dahil sa pagbaligtad ng kaayusan, ngunit ito ay ang parehong kapangyarihang malikhain mula sa parehong Persona sa parehong Isa sa pamamagitan ng parehong paraan, at isinasakatuparan ang parehong layunin. At samakatuwid, ang parehong tanda lamang ang maaaring ikabit dito. Hindi ka maaaring magkaroon ng ibang tanda nito. Imposible ito. Kaya nga literal na totoo na ang Sabbath ng Panginoon, ang ikapitong araw, ang pinagpalang ikapitong araw, ay ang sariling tanda ng Diyos kung ano si Jesucristo sa taong naniniwala kay Jesucristo.

Ngayon, pag-aralan pa natin iyan nang kaunti pa. "Ang lahat ay nagkasala, at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos." "Ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan; kaya't ang kamatayan ay dumanas sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala." Lahat ay patay. Totoo ba? [Kongregasyon: "Oo."] Naligaw silang lahat. Lubusan silang nawala sa orihinal na layunin ng Diyos. **Ano ang unang bagay na si Hesukristo para sa taong naniniwala sa Kanya? [Kongregasyon: "Manlilikha."]** "Nilikhang muli kay Cristo Jesus." Ang Diyos kay Cristo para sa makasalanan ay Manlilikha pa rin, ang pinakaunang bagay, dahil ang Diyos ay nagsasalita at

siya ay nabubuhay. Sa pamamagitan ng salita ng Diyos tayo ay nabubuhay. At "tayo'y kaniyang gawa, nilalang kay Cristo Jesus para sa mabubuting gawa, na mga itinakda ng Diyos nang una upang tayo'y lumakad sa mga ito." Efeso 2:10. Kung gayon, nilikha ng Diyos ang tao upang lumakad sa mabubuting gawa, ngunit ang tao ay lumakad sa kabilang daan. Ngayon, kay Cristo, dinadala ng Diyos ang tao sa lugar kung saan Niya siya sinimulan. **Kaya ang kaligtasan ay ang pagsasakatuparan lamang ng orihinal na layunin ng Diyos kay Cristo sa paglikha.**

Kaya nga, "kung ang sinumang tao'y na kay Cristo, siya'y isang bagong nilalang." **Ang unang bagay na katangian ni Cristo para sa sinuman at ang unang bagay na katangian ng Diyos para sa sinuman--para sa makasalanang--sa mundong ito ay ang Lumikha, na ginagawa siyang isang bagong nilalang.** " Likhaan mo ako ng isang malinis na puso, Oh Dios; baguhin mo ang isang matuwid na espiritu sa loob ko." Kung gayon ang gawain ng Dios sa kaligtasan ay ang paglikha.

Kung gayon, kapag natagpuan na natin si Jesu-Cristo bilang ating Manlilikha at nabago sa Kanya, ano ang unang bagay na matatagpuan natin kay Hesus? [Kongregasyon: "Pahinga."] Oo, pahinga, siyempre. At naroon ang unang bagay na ginawa Niya sa pasimula. Siya ay nagpahinga. Kaya ang unang bagay na matatagpuan natin sa pagpapakita ng Kanyang kapangyarihan sa atin ay ang pahinga. Anong uri ng pahinga? [Kongregasyon: "Espirituwal na pahinga."] Iyan ang paanyaya: "Magsiparito sa akin kayong lahat na napapagal at nabibigatan sa inyong pasanin, at kayo'y aking bibigyan ng kapahingahan." Pagkatapos ay sinabi Niya, "Ako'y sumasaiyo." Ako'y sumasaiyo. "Hindi kita iiwan ni pababayaan man." At nang magsalita Siya kay Moises sa ilang, **"Ang aking presensya ay sasamahan mo, at bibigyan kita ng kapahingahan." Exodo 33:14. Ano ang ibinibigay ng Kanyang presensya? [Kongregasyon: "Kapahingahan."]**

At kapag ang taong iyon ay naging isang bagong nilalang kay Cristo at nakatagpo ng kapahingahang iyon, ano ang gagawin Niya? [Tining: "Ginagawa ang mga gawa ng Diyos."] Hindi. Siya ay nagagalak muna, at siya ay gumagawa nang may kagalakan. Ano ang ginawa ng Diyos? Nagagalak. Ano ang ginagawa ng tao? Nagagalak siya sa layunin ng Diyos na natupad sa kanyang sarili. Ngunit iyon lang ba ang kagalakan na mayroon? Hindi. "Sinasabi ko sa inyo, na gayundin magkakaroon ng kagalakan sa langit dahil sa isang makasalanang nagsisisi, higit pa sa siyamnapu't siyam na taong matuwid, na hindi nangangailangan ng pagsisisi." Kung gayon, ang Diyos ay muling nagagalak sa kapahingahang ibinibigay Niya sa atin at ating nakakamit sa Kanya. At muli Siya ay naginghawahan; muli Siyang nalulugod sa Kanyang bayan.

Kung gayon, ang susunod na bagay na nauukol sa araw ng Sabbath at ang susunod na bagay na nauukol sa lahat ng ito ay ang pagpapala. Huling talata ng Mga Gawa, ikatlong kabanata: "Sa inyo una, nang muling ibangon ng Dios ang kaniyang Anak na si Jesus, ay sinugo niya siya upang kayo'y pagpalain, sa pagtalikod sa bawat isa sa inyo sa kaniyang mga kasamaan." Kung gayon, si Cristo ay isang pagpapala sa makasalanang, hindi ba? Siya ay isang pagpapala sa taong naniniwala sa Kanya. Ngunit higit pa: Ang tekstong iyon na ating pinag-aralan dito nang napakasarap, Efeso 1:3; "Purihin ang Dios at Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na siyang nagpala sa atin ng lahat ng espirituwal na pagpapala sa sangkalangitan kay Cristo Jesus." Ibinigay sa atin ng Dios ang lahat ng espirituwal na pagpapala na mayroon Siya. Gayunpaman, ang mga ito ay ibinigay sa atin kay Cristo.

Ngunit ang Sabbath ay nagdudulot sa atin ng espirituwal na pagpapala. Saan nakuha ng Sabbath ang espirituwal na pagpapala? [Kongregasyon: "Mula kay Cristo."] Oo, mula kay Jesucristo. Kung gayon, sa usapin ng espirituwal na pagpapala na hatid sa atin ng Sabbath, dinadala ito sa atin mula kay Jesucristo lamang at sa pamamagitan lamang ni Jesucristo, kaya sa bagay na iyon, ang Sabbath ay isang daluyan kung saan dumadaloy ang espirituwal na pagpapala mula kay Jesucristo patungo sa mga tao ng Diyos. Iyan ay isang katotohanan; [454] dahil lahat ng espirituwal na pagpapala ay ibinibigay sa atin kay Cristo, at ang Sabbath ay mayroong espirituwal na pagpapala ng Diyos dito, at samakatuwid, bilang espirituwal na pagpapala, hindi nito ito makukuha sa anumang ibang lugar o paraan maliban sa, sa pamamagitan, at mula kay Jesucristo. Dahil dito, ang Sabbath ay isa sa mga kawing na tinukoy ni Brother Prescott noon na nagbubuklod sa atin kay Cristo, upang tayo ay magkaroon ng espirituwal na pagpapala.

Pagkatapos ay karagdagang: "Ang aking presensya ay sasama sa iyo." Ang kanyang presensya ay nagpapabanal sa tao kung nasaan siya. At karagdagang: Isa pang kaisipan, upang makarating sa parehong punto sa ibang paraan. "Hindi ko ikinahihiya ang ebanghelyo ni Cristo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas ng bawat isa na naniniwala." Ano ang ebanghelyo? [Kongregasyon: "Ang kapangyarihan ng Diyos."] Ano ang nahayag kay Cristo? [Kongregasyon: "Ang kapangyarihan ng Diyos."] Ano ang nahayag sa ebanghelyo? [Kongregasyon: "Ang kapangyarihan ng Diyos."] Para sa anong layunin? [Tining: "Paglikha."] Ngunit ang kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas ay ang parehong kapangyarihan sa paglikha. Ito ang kapangyarihan ng Diyos sa parehong lugar. Kung gayon, anuman ang tanda ng kapangyarihan ng Diyos na nasa isang lugar, ito ang tanda ng kapangyarihan ng Diyos sa bawat lugar at sa bawat paraan, dahil ito ang kapangyarihan ng Diyos lamang sa

lahat ng oras, at hindi mo maaaring itakda ang kapangyarihan ng Diyos laban sa kapangyarihan ng Diyos. Kaya hindi mo na kailangan ng iba pang tanda ng pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos. Hindi mo ito maaaring taglayin; imposible ito.

Kung gayon, ang ebanghelyo ay ang "kapangyarihan ng Diyos tungo sa kaligtasan," at ang ebanghelyo ay "si Cristo na nasa iyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian." Kung gayon, ang taong naniniwala sa ebanghelyo ni Jesucristo, si Cristo ay nananahan sa kanya. Ang presensya ni Cristo ay naroon, at ang presensya ni Cristo ang nagpapabanal. Iyan ang nagpapabanal sa Sabbath. Kung gayon, ang Sabbath, sa punto ng kabanalan, ay siyang eksaktong tanda kung ano si Cristo sa taong naniniwala sa Kanya.

Bukod pa rito, ang presensya ni Kristo ay nagpapabanal. Kung gayon, sa pagpapabanal, ang Sabbath ay tanda kung ano si Kristo sa mananampalataya. Hindi mo ba nakikita. **Kaya para sa mananampalataya kay Hesus, ang Diyos kay Cristo ay lumilikha ng panibagong anyo; para sa kanya, ang Diyos ay kapahingahan, kaginhawahan, kagalakan, pagsasaya, pagpapala, kabanalan, pagpapabanal. Iyan ang katangian ni Cristo para sa mananampalataya, ngunit iyan ang katangian Niya para sa Sabbath noong unang panahon, para sa mananampalataya.**

Ginawa Niya ang Sabbath para sa tao, gaya ng ating natagpuan, noong panahon ng paglikha. Ginawa Niya ito roon, noong panahon ng paglikha, na ang tao, kahit na nanatiling tapat sa Diyos at hindi kailanman nagkasala, ito sana ang magiging tanda ng kung ano ang Diyos sa tao kay Hesukristo at ang presensya ni Kristo sa tao. At ngayon sa bagong paglikha, ganito rin ang lahat. Sa gawain ng kaligtasan, ganito rin ang lahat.

At isa pang bagay: Si Cristo ay ginawa para sa atin na karunungan, katuwiran, pagpapabanal, at katubusan. Siya ang ating pagpapabanal. Isinugo Niya si Pablo upang ipangaral ang ebanghelyo, natatandaan mo ba. Upang mangaral sa mga Hentil, "upang idilat ang kanilang mga mata at upang sila'y ibalik mula sa kadiliman tungo sa liwanag at mula sa kapangyarihan ni Satanas tungo sa Diyos, upang sila'y magsitanggap ng kapatawaran ng mga kasalanan at mana sa gitna ng mga pinapabanal sa pamamagitan ng pananampalataya na nasa akin." Ngunit ang pagpapabanal at ang sukdulang layunin nito, ang natupad na layunin, ay ang kumpletong gawain ni Cristo na natapos sa indibidwal. Ang larawan ni Cristo na ganap na nabuo sa mananampalataya, upang kapag tiningnan ni Cristo ang mananampalataya, nakikita Niya ang Kanyang sarili. Ganoon nga. Iyan ang pagpapabanal.

Binigyang-kahulugan ng Espiritu ng propesiya ang pagpapabanal para sa atin sa mga salitang ito: "Ang pagpapabanal ay ang pagsunod sa lahat ng utos ng Diyos." 3SM 205. --hindi ang pagsisikap na sundin ang mga ito, o ang paggawa ng ating makakaya upang masunod ang mga ito. Ito ay ang pagsunod sa lahat ng utos ng Diyos. Walang taong magiging tagapag-ingat—ang tagapag-ingat gaya ng inaasahan at tinatawag ng Diyos na tagapag-ingat—ng lahat ng mga utos, na hindi pa ganap na nahubog si Jesu-Cristo, na hindi pa naitatanim doon ang Kanyang sariling larawan, at kapag tiningnan Niya ang taong iyon, nakikita Niya ang Kanyang sarili. Ganoon nga.

Ngayon, ang katuwiran ng Diyos kay Jesucristo ang siyang nagpapaging matuwid sa atin, ang siyang nagliligtas sa atin, ang siyang nagpapabanal sa atin, na siyang lahat sa lahat para sa atin. Kapag nakamit na natin ang katuwirang iyon, at ang katuwirang iyon ay naroon ayon sa katuwiran, ang ideya ng Diyos tungkol sa katuwiran, ano ang nagpapatotoo sa katuwiran ng Diyos sa mananampalataya kay Jesus? [Kongregasyon: "Ang batas."] Ang batas ng Diyos. Ngunit narito ang gawaing ito ni Cristo na lumalaki sa indibidwal, ang progresibong gawaing iyon; iyon ang gawain ng pagpapabanal—ang gawain ng pagpapabanal; sapagkat iyon ang kaisipan, ang gawain ng pagpapabanal. Ito ang paglago ni Cristo sa indibidwal. Kapag si Cristo ay lumago na sa kapuspusan doon, kung gayon iyon ang nakumpletong gawain ng pagpapabanal.

Ano ang tanda na pinapabanal ng Diyos? [Kongregasyon: "Ang Sabbath."] Ano nga ba ang tanda na ang presensya ni Cristo ay nagpapabanal sa indibidwal? [Kongregasyon: "Ang Sabbath."] Kapag natapos na ang gawain, ano ang magpapatotoo rito? [Kongregasyon: "Ang batas."] Anong bahagi ng batas ang partikular? [Kongregasyon: "Ang ikaapat na utos."] Kung paanong ang buong batas ay magpapatotoo sa kumpletong gawain ng katuwiran ng Diyos sa isang tao, ngunit ang Sabbath ay naroon bilang tanda ng Diyos ng isang natapos na gawain. Ito ang tanda ng isang natapos na gawain sa paglikha, hindi ba? Ngunit nang iyon ay makansela, at mabaligtad ang utos ng Diyos, ngayon ay kailangang ipagpatuloy ng Panginoon ang Kanyang gawain sa pamamagitan ng paraang ito upang matapos ang orihinal na layunin ng paglikha. **Kung gayon, ang Sabbath ay nananatili roon sa natapos na gawaing ito ng Diyos sa kaligtasan--ang Sabbath ay nananatili roon sa tugatog ng batas mismo, bilang patotoo ng nakumpletong pagpapabanal, kaya't ang Sabbath ay tanda ng natapos na gawain ng Diyos sa orihinal na paglikha, at sa [455] pangalawang paglikhang ito, na siyang pagsasakatuparan ng orihinal na layunin ng paglikha.**

Ngayon, isa pang kaisipan: Ang Sabbath bilang tanda kung ano si Cristo sa mananampalataya, malalaman ba ng mananampalataya nang lubusan kung ano

ang Sabbath hanggang sa lubos niyang malaman kung ano si Cristo? [Kongregasyon: "Hindi."] Kaya't kapag ang kaalaman tungkol sa Diyos kay Jesucristo ay nasakop na ng buong isipan mismo, ang Sabbath ay lubos ding malalaman ng isipan mismo. Ngunit ang Sabbath ay tanda kung ano ang Diyos kay Cristo, at kapag iyon ay lubos na naihatid sa isipan mismo, ano pa iyon kundi ang larawan ng Diyos, ang pangalan ng Diyos, sa isipan ng mananampalataya, at iyon ang tatak ng buhay na Diyos, sa pamamagitan ng Sabbath ng Panginoon?

Kung gayon, makikita mo sa bawat hakbang ng daan, bawat linya ng pag-iisip, ay inihaharap lamang sa atin nang harapan, na **ang Sabbath kung ano ito kay Jesucristo, at habang sinusunod ito ng mananampalataya kay Jesus, iyon lamang ang tatak ng buhay na Diyos. Ang pangingilin ng Sabado ay hindi ang tatak ng Diyos. Si Cristo kung paano Siya ay makikita sa Sabbath ng Panginoon, sa pamamagitan ng Sabbath ng Panginoon, at dito, sa isip at puso ng mananampalataya, sa buhay na larawan ng Diyos na nakumpleto--iyon ang tatak ng buhay na Diyos. Pagkatapos ay nakasulat sa mga noo ng mga taong iyon ang pangalan ng Ama.**

Ngayon, tingnan mo rito. Pumunta sa Mga Bilang 6:23-27: "Sabihin mo kay Aaron at sa kaniyang mga anak, na sabihin, Ganito ninyo babasbasan ang mga anak ni Israel, na sasabihin sa kanila, **Pagpalain ka nawa ng Panginoon at ingatan ka: Paliwanagin nawa ng Panginoon ang kaniyang mukha sa iyo: Ilingap nawa ng Panginoon ang kaniyang mukha sa iyo at bigyan ka ng kapayapaan. At ilalagay nila ang aking pangalan sa mga anak ni Israel, at aking pagpapalain sila.**" Ngayon, iyan ang basbas na binasbasan ng mataas na saserdote kapag natapos na ang Araw ng **Pagbabayad-sala**. Kapag natapos na ang gawain ng pagbabayad-sala at lumabas ang saserdote mula sa templo upang pabanalin at basbasan ang mga tao, iyon na ang pagpapala. **At sa basbas na iyon, ano ang inilagay niya sa kanila? Kanyang "ilalagay ang aking pangalan sa mga anak ni Israel."** Naipasa ang hatol, at sila ay ligtas. Iyon ang nasa pigura/porma.

Ngayon, pumunta tayo sa Apoc. 3:9-12: "Narito, gagawin ko silang mula sa sinagoga ni Satanas, na nagsasabing sila'y mga Hudyo, at hindi naman, kundi nagsisinungaling; narito, sila'y papaparonin ko at sasamba sa harap ng iyong mga paa, at kanilang malalaman na ikaw ay aking inibig. Sapagka't tinupad mo ang salita ng aking pagtitiis, ay iingat kita sa oras ng tukso, na darating sa buong sanglibutan, upang subukin ang mga nananahan sa ibabaw ng lupa. Narito, ako'y madaling pumaparito: panghawakan mong mahigpit ang nasa iyo, upang huwag kunin ng sinoman ang iyong putong o

kurona." **Ang mensaheng iyan ang mensaheng ibinigay noong nagsimula ang Araw ng Pagbabayad-sala, hindi ba't ito ang ating Araw ng Pagbabayad-sala?**

Natupad iyon nang magsimula ang Araw ng Pagbabayad-sala.

Ngayon: "Ang magtagumpay ay gagawin kong haligi sa templo ng aking Diyos, at hindi na siya labas pa: **at isusulat ko sa kaniya ang pangalan ng aking Dios, at ang pangalan ng bayan ng aking Dios, na siyang Bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa aking Dios: at isusulat ko sa kaniya ang aking bagong pangalan.**" Pagkatapos, kapag natapos na ang Kanyang gawain ng pagbabayad-sala, ang pangalan ng Diyos ay nakukumpleto sa isipan, at ipinapahayag Niya na tapos na ang gawain; sapagkat kung ano ang Diyos na naroon, sa mananampalataya at sa Sabbath, ay siyang tanda ng isang natapos na gawain sa pagpapabanal.

Ngayon Isaias 58:13, 14: "Kung iyong iurong ang iyong paa sa Sabbath, sa paggawa ng iyong kalayawan sa aking banal na araw, at tatawagin mo ang Sabbath na kaluguran, ang banal ng Panginoon, na marangal, at pararangalan mo siya, na hindi lalakad sa iyong sariling mga lakad, ni hahanap ng iyong sariling kalayawan, ni magsasalita ng iyong sariling mga salita: kung magkagayo'y malulugod ka sa" Sabbath. [Kongregasyon: "Hindi. 'Magalak ka sa Panginoon.'"] Bakit hindi sa Sabbath? Hindi ba sinasabi na dapat mong tawagin ang Sabbath na kaluguran? Na dapat mo itong tawagin na banal ng Panginoon? marangal? Hindi lalakad sa iyong sariling mga lakad. Kung gayon bakit hindi ka malugod sa Sabbath? Ah, may kahulugan diyan, nakikita mo. Ginagawa mo iyan sa Sabbath, at nalulugod ka sa Panginoon, dahil ang Sabbath ay tanda kung ano ang Panginoon para sa tao.

Kaya naman itinuwid niya iyon. Ginagawa mo iyan patungkol sa Sabbath, at malulugod ka sa Panginoon, sapagkat ito ang tanda kung ano ang magiging kalagayan ng Panginoon para sa iyo at kung ano ang magiging kalagayan mo para sa Panginoon. Kung gayon, gusto kong malaman kung paano makikipagkompromiso ang sinuman sa ibang karibal na institusyon, gayong ang Sabbath ay tanda kung ano si Kristo para sa kanya. Ang taong ang Sabbath ay tanda kung ano si Kristo para sa kanya, itatanong ba niya kung magtatrabaho ba siya o hindi tuwing Linggo? [Kongregasyon: "Hindi po, ginoo."] Aba, hindi po.! Alam na alam niya na hindi iyon kasama. Alam niyang hindi siya maaaring makipagkompromiso at magkaroon ng kalahati ni Kristo at kalahati ng iba pang bagay, at bukod pa rito, si Kristo ay lahat sa lahat, at ang Sabbath ay tanda kung ano si Kristo para sa kanya, at si

Kristo ay lahat sa lahat para sa kanya, at ang pagmumungkahi ng anumang iba pa ay pag-insulto sa kanya

Kung gayon, ang mga taong nagtatanong ng mga ito ay hindi alam kung ano si Cristo. Mas mabuti pa ngang ipangilin nila ang Linggo kaysa hindi. Hindi nila ipinangilingin ang Sabbath.

Ngunit nariyan ang bagay. Ang Sabbath ay mayroong buhay na imahe ni Hesus at ang presensya ni Hesukristo dito. Inilagay Niya ito roon. Inilagay Niya ito roon para sa tao, at ang taong naniniwala kay Hesukristo ay makakakuha nito roon. Bukod sa pagpapala na mayroon siya mula sa Panginoon kapag [456] siya ay dumating sa araw ng Sabbath, nakakakuha siya ng karagdagang pagpapala mula sa Panginoon. Hindi mahalaga kung gaano kasama niya ang presensya ni Kristo, kapag dumating siya sa araw ng Sabbath, may karagdagang presensya ni Kristo na dumarating sa kanya. Alam niya ito.

Gaano man kalaki ang kanyang tinatamasa na kapahingahan ng Panginoon, kapag siya ay dumating sa Sabbath, na siyang tanda kung ano si Cristo sa mananampalataya, at taglay ang presensya ni Cristo dito, ito ay nagdudulot sa kanya ng karagdagang kapahingahan sa Panginoon. Gaano man kalaki ang kabanalan ni Cristo na taglay niya, kapag siya ay dumating sa Sabbath, mas marami nito ang naihayag sa kanya mula sa pagsunod nito sa takot kay Cristo at sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanya. Walang pagkakaiba, kahit na siya ay ganap na pinabanal at ang lahat ng kanyang sarili ay wala na at wala nang iba kundi si Cristo lamang ang naroon, kahit na noon, kapag siya ay dumating sa araw ng Sabbath, sa kailaliman ng kawalang-hanggan ay ihahayag nito sa kanya ang higit pa sa kahanga-hangang kaalaman at ang nagpapabanal, lumalagong kapangyarihan na mayroon kay Jesucristo sa taong naniniwala sa kanya.

Si Kristo, ang Sabbath at ang

Kataas-taasang Mensahe ng 1888

Sa loob ng mahigit 120 taon, hinahanap ng Simbahan ni Kristo ang kanyang minamahal matapos Siyang kumatok sa pinto sa pagitan ng 1888 at 1895/96. Simula noon, ang simbahan ay nagkaroon ng hindi mabilang na mga pagpupulong at mga sesyon ng panalangin upang muling buhayin ang ipinangakong kaloob ng Banal na Espiritu sa kapangyarihan ng Pentecostal.

Hinanap natin mula roon hanggang sa ibaba ang mahalagang kaloob ng Espiritu ni Cristo nang hindi natin namamalayan na Siya ay naroon at naghihintay mula noon pa man. Sa kaloob ng Sabbath, naghihintay si Cristo na ibigay ang Kanyang sarili nang lubusan sa Kanyang nobya.

Ang pananabik ng nobya para sa kanyang Nobyo ay napigilan ng maling pag-unawa sa batas at mga tipan. Kapag tinanggap ng simbahan ang batas sa buong kabuuan nito, ang batas ay lubos na papasok at ang kasalanan ay lubos na lalaganap upang sa mismong lugar na iyon ang biyaya ay lalong lalaganap sa pamamagitan ng tatak ng Diyos na nahayag sa Sabbath. Gaya ng ipinahayag ni Jones sa kasagsagan ng mensahe noong 1888:

Para sa anong layunin ginawa ang lahat ng ito? Bakit ginawa ang Sabbath? [Kongregasyon: "Para sa tao."] Ginawa ito para sa tao. Kung gayon, nagpahinga ang Diyos at inilagay ang Kanyang espirituwal na pahinga sa araw na iyon para sa tao, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ang pagpapaginhawa ng Diyos, ang Kanyang kagalakan sa araw na iyon ay para sa tao. Ang pagpapalang pinagpala Niya rito ay para sa tao. Ang kabanalan na dinala ng Kanyang presensya dito at ibinigay ng Kanyang presensya dito, ay para sa tao. Ang Kanyang presensya na nagpapabanal dito ay para sa tao. Kung gayon, hindi ba upang ang tao sa pamamagitan ng Sabbath ay maging kabahagi ng Kanyang presensya at maging pamilyar sa pamamagitan ng buhay na karanasan sa espirituwal na pahinga ng Diyos, ang espirituwal na pagpapala, ang kabanalan, ang presensya ng Diyos upang gawing banal, ang presensya ng Diyos upang gawing banal siya? Hindi ba't iyon ang nilayon ng Diyos na dalhin ng Sabbath sa tao? Kung gayon, ang taong nakakakuha ng lahat ng iyon sa Sabbath ay ang taong tagasunod ng Sabbath. At alam din niya ito. Alam niya ito at nalulugod siyang malaman ito. A.T. Jones Sermon 20, March 2, 1893